JAKI JEST CEL NASZEGO ŻYCIA ?

ما هو الغرض من الحياة؟ - باللغة البولندية

W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego

Jaki jest Cel naszego Życia?

Zebrał i opracował: Abu Issa Al-Shamy
Abu_Issa_Alshamy@yahoo.com

Tłumaczenie z angielskiego: Monika Meziani
Pomoc przy korekcie Sarah Marouf

Wydanie Drugie

2009-2010

Druk i dystrybucja
Conveying Islamic Message Society
www.islamic-message.net

Jeśli macie jakieś sugestie, komentarze, bądź pytania dotyczące tejże publikacji, prosimy o kontakt:

info_en@islamic-message.net
www.islamic-message.net

Spis treści

Rozdział

1

Jaki jest cel naszego życia?

To, czym chcę się z wami dzisiaj podzielić może wydawać się obszerne. Jednak jeśli wziąć pod uwagę pojemność ludzkiego mózgu i liczbę informacji, jakie mogą się w nim zmieścić i zostać odczytane, to te kilkadziesiąt stron niniejszej książki z pewnością go nie przeciąży.

Pamiętajmy, że spoczywa na nas wszystkich jednakowa odpowiedzialność, a jest nią czytanie z otwartym sercem i umysłem.

W świecie pełnym uprzedzeń i uwarunkowań kulturowych trudno o ludzi, którzy potrafią znaleźć chwilę, by pomyśleć obiektywnie o życiu i spróbować odkryć prawdę o tym świecie i prawdziwy cel naszego istnienia. Niestety, jeśli chodzi o fundamentalne pytanie: „Jaki jest cel naszego życia?" większość ludzi nie potrafi wyciągnąć wniosków na podstawie obserwacji czy analitycznego rozumowania. Raczej w większości przypadków po prostu powtórzą wam to, co powiedział ktoś inny, albo co się powszechnie sądzi; co mój ojciec mówi na temat celu życia, co mówi ksiądz czy pastor w moim

kościele, co mówią nauczyciele, przyjaciele, itp. Gdyby zapytać kogoś dlaczego spożywa pokarmy, z pewnością odpowie swoimi słowami, że w celu odżywiania, gdyż to podtrzymuje życie. Gdyby zapytać kogoś dlaczego pracuje, odpowie, że jest to konieczne, by móc się utrzymać i zaspokoić potrzeby rodziny. Jeśli spytać kogoś dlaczego śpi, myje się, itp., odpowie, że jest to konieczność dla wszystkich ludzi. Zadając w ten sposób 100 pytań, dostaniemy taką samą, lub podobną odpowiedź od każdego, w każdym języku, w każdym miejscu na świecie. **Takie są fakty!**

Dlaczego więc pytając o cel życia usłyszymy tyle różnorodnych opinii? Jest tak dlatego, że ludzie zupełnie się pogubili! Tak naprawdę nie wiedzą! Błądzą w ciemnościach. Lecz zamiast powiedzieć „nie wiem", dają pierwszą lepszą odpowiedź, jaką im zaprogramowano. **Pomyślcie o tym!**

Czy naszym celem na tym świecie jest po prostu jedzenie, spanie, ubieranie się, praca, zdobywanie rzeczy materialnych i dobra zabawa? Czy na tym polega życie? Po co się urodziliśmy? Co jest przedmiotem naszego istnienia? I jaka mądrość stoi za stworzeniem ludzi i otaczającego nas wszechświata? Zastanówcie się nad tymi pytaniami.

Niektórzy twierdzą, że nie ma żadnych dowodów na Boską moc czy na istnienie samego Boga, ani też na to, że wszechświat stworzony został dla jakiegoś wyższego celu. Zamiast tego przekonują, że świat powstał przez przypadek. Był wielki wybuch i cały wszechświat, po prostu się połączył i zorganizował. Twierdzą oni też, że w życiu nie ma jakiegoś określonego celu, oraz że nie ma żadnych logicznych ani naukowych dowodów na istnienie Boga. Odrzucają każde uzasadnienie dotyczące powstania tego świata z mocy Boga.

W Koranie jest powiedziane:

{Do Allaha[1] należy królestwo niebios i ziemi. Allah jest nad każdą rzeczą wszechwładny. Zaprawdę, w stworzeniu niebios i ziemi i w kolejnej zmianie nocy i dnia są znaki dla tych, którzy posiadają rozum, dla tych, którzy wspominają Allaha stojąc, siedząc i leżąc. Oni rozmyślają nad stworzeniem niebios i ziemi: „Panie nasz, nie stworzyłeś tego nadaremnie. Niech Ci będzie chwała! Uchroń nas od kary ognia!"} [3:189-191]

W tych wersetach Allah w jasny sposób kieruje naszą uwagę na nasze stworzenie, różne pozycje ludzkiego ciała i postawy psychologiczne ludzi.

Kieruje naszą uwagę także na niebiosa, następstwo nocy i dnia, firmament, gwiazdy, gwiazdozbiory, a następnie dodaje, że ludzie zastanawiający się powiedzą: „Nie stworzył On tego wszystkiego nadaremnie”. Widząc tę organizację zdacie sobie sprawę, iż to wszystko jest bardzo precyzyjnie przemyślane. A coś, co jest tak dogłębnie i precyzyjnie przemyślane, co jest nie do wyliczenia i wyobrażenia, nie może być bezcelowe. Nie może być też dziełem przypadku.

Gdybyście wzięli 10 piłeczek i ponumerowali je od 1 do 10, a potem włożyli do torby, potrząsnęli nią, a następnie zamykając oczy sięgnęli do niej, aby wyciągnąć tę z numerem 1, potem z numerem 2, 3 i tak dalej, wszystkie we właściwej kolejności, jakie jest prawdopodobieństwo, że wydostaniecie te 10 piłeczek właśnie w takim porządku? Czy wiecie ile ono wynosi? 1 do 26 milionów. Jaka jest więc szansa, by niebiosa i ziemia zostały tak precyzyjnie zorganizowane podczas wielkiego wybuchu? Jak myślicie, ile wynosi prawdopodobieństwo, że tak się właśnie stało?

Moi drodzy, musimy zadać sobie kolejne pytanie. Kiedy widzicie most, budynek czy samochód, od razu uważacie, że jakaś osoba czy firma je skonstruowała. Kiedy widzicie samolot lub rakietę, satelitę czy wielki statek, także myślicie o tym, jak niesamowicie one wyglądają. Kiedy widzicie elektrownię jądrową, stację orbitalną czy wielkie międzynarodowe lotnisko, musicie być pod wielkim wrażeniem związanej z nimi dynamiki inżynierskiej. A przecież są to tylko rzeczy wytworzone przez ludzi. Co zatem z ciałem człowieka, z jego wielkim i złożonym systemem kontroli? Pomyślcie o tym.

Pomyślcie o mózgu; w jaki sposób działa, jak funkcjonuje, jak analizuje i sortuje informacje, wydobywa je, rozróżnia i klasyfikuje w ułamku sekundy! I robi to bezustannie. Jest to mózg, który stworzył ów samochód i rakietę. Pomyślcie o mózgu, kto go stworzył? Pomyślcie o sercu, jak bije stale przez 60 czy 70 lat, dostarczając krew całemu ciału, utrzymując tak miarową precyzję przez okres całego życia. **Pomyślcie o tym.**

Pomyślcie o nerkach i ich funkcji – jako narząd oczyszczający ciało, dokonujący setek analiz chemicznych jednocześnie, a także kontrolujący poziom toksyn w organizmie. I dzieje się to mimowolnie.

Pomyślcie o waszych oczach – ludzkiej kamerze, która reguluje, dostosowuje, odczytuje, określa i wykorzystuje kolory – wszystko to działa

automatycznie; która naturalnie ustala i dostosowuje światło i odległość. Wszystko to automatycznie. Pomyślcie o tym!

Kto to stworzył? Kto zaplanował i uregulował? Czy sami ludzie? Nie, oczywiście, że nie.

A co z wszechświatem? Pomyślcie o nim. Ziemia jest JEDNĄ z kilku planet naszego układu słonecznego. A nasz układ słoneczny jest jednym z wielu układów w Drodze Mlecznej. Zaś Droga Mleczna jest jedną z niezliczonej ilości konstelacji w naszej galaktyce. A takich galaktyk są miliony. Pomyślcie o tym. I wszystkie one są precyzyjnie uporządkowane. Nie kolidują ze sobą i nie zderzają się, lecz każda z nich płynie po orbicie, która została dla niej przeznaczona. Czy to ludzie kontrolują te wszystkie ruchy? I czy to ludzie utrzymują tę precyzję? Nie, oczywiście, że nie!

Pomyślcie o oceanie, rybach, owadach, ptakach, roślinach, bakteriach i pierwiastkach chemicznych, które jeszcze nie zostały odkryte i nie można ich wykryć nawet za pomocą najbardziej zaawansowanych przyrządów. Jednak każde z nich stosuje się do określonych praw.

Czy cały ten porządek, równowaga, harmonia, różnorodność, ułożenie, podtrzymanie, działanie i niezliczona ilość, czy wszystko to tylko przypadek? Czy przez przypadek to wszystko ciągle i doskonale funkcjonuje? Nie, oczywiście, że nie.

Takie myślenie byłoby zupełnie nielogiczne i niemądre. Jest tylko jedno uzasadnienie i wskazuje ono na to, że jest to całkowicie poza zakresem ludzkich możliwości. Myślę, że wszyscy się co do tego zgadzamy.

Najwyższa Istota, Wszechmocny Bóg (Allah), Stwórca, który ma wiedzę, by zaplanować i ustalić proporcje, jest odpowiedzialny za podtrzymanie tego wszystkiego, jest On Jedynym, który zasługuje na całkowitą chwałę i wdzięczność.

Gdybym każdemu z was dał bez powodu po 100 dolarów, powiedzielibyście przynajmniej dziękuję. A co z waszymi oczami, nerkami, mózgiem, waszym życiem, waszymi dziećmi? Kto wam je dał? Czy w takim razie nie zasługuje On na chwałę i podziękowania? Czy nie zasługuje na cześć i dziękczynienie?

Krótko mówiąc, to właśnie jest celem naszego życia.

Allah, Wszechmogący, powiedział nam w Koranie: ***{I stworzyłem dżiny i ludzi tylko po to, żeby Mnie czcili.} [51: 56]*** To właśnie mówi Wszechmogący. Tak więc celem naszego życia jest poznanie Stwórcy, bycie wobec Niego wdzięcznym, oddawanie Mu czci, poddanie Mu się i przestrzeganie praw, jakie dla nas ustanowił.

W skrócie oznacza to, że mamy Go czcić. To jest cel naszego życia. I cokolwiek robimy, jemy, pijemy, ubieramy się, pracujemy, wszystko to jest jedynie konsekwencją; celem zaś jest to, że zostaliśmy stworzeni, by Go czcić.

To jest właśnie cel naszego życia i nie sądzę, aby jakiś naukowiec czy analityk miał jakiś powód, by go unieważnić. Mogą oni mieć także jakiś inny cel. Ale i tę sprawę, pomiędzy sobą a Wszechmogącym Bogiem, muszą rozstrzygnąć .

Wstęp do islamu.

Co naprawdę wiecie o islamie? Nie co SŁYSZELIŚCIE na temat islamu, nie co zauważyliście w postępowaniu niektórych muzułmanów, gdyż jest zasadnicza różnica pomiędzy **islamem** a **czynami muzułmanów**. Tak jak istnieje różnica pomiędzy mężczyzną a ojcem. Mężczyzna posiadający dziecko jest ojcem. Ale bycie ojcem to odpowiedzialność. Mężczyzna nie dopełniający swych obowiązków nie jest dobrym ojcem. Islam to zasady i nakazy. Jeśli muzułmanin ich nie przestrzega, nie jest dobrym muzułmaninem. Tak więc nie możecie zrównywać islamu z muzułmanami.

Często słyszymy o „islamie" i „muzułmanach", a także czytamy o tym w czasopismach i podręcznikach akademickich. W mediach słyszymy i widzimy wiele nieścisłych, często fałszywych i celowo zakłamanych informacji. Muszę jednak przyznać, że niektóre z tych błędnych informacji i wypaczeń uwiecznili sami muzułmanie. Niemniej jednak co piąta osoba na świecie, w sumie ponad miliard ludzi, to muzułmanie. Te statystyki możecie sprawdzić w encyklopedii. Jak to jest, że co piąta osoba na świecie to muzułmanin, a my nie wiemy nic konkretnego na temat islamu?

Znamy fakty geograficzne, społeczne, ekonomiczne, polityczne, filozoficzne i historyczne dotyczące Chin i Chińczyków, jako że co piąta osoba na tym świecie jest Chińczykiem, gdyż na świecie jest ich około miliarda. Jak więc możemy nie znać islamu?

Co zatem łączy wszystkie te kraje (około 35 państw muzułmańskich) i ten ogólnoludzki układ w jedną wspólną całość? Co sprawia, że brat w Arabii Saudyjskiej jest bratem dla Amerykanina, brat w Chinach jest bratem dla Egipcjanina, brat z Australii jest bratem dla Pakistańczyka? Afrykańczyk jest moim bratem, ktoś inny z Tajlandii także, jak również Bośniak, Kanadyjczyk; a także mam braci z Hiszpanii, Rosji, Indii, Niemiec i tak dalej. Co sprawia, że oni wszyscy są moimi braćmi?

Mamy różne podstawy kulturowe i psychologiczne. Co takiego jest w islamie, że automatycznie nas obejmuje i łączy w braterstwie?

Jakie rzeczywiście są cechy tego często błędnie rozumianego sposobu życia, za którym postępuje tak olbrzymia część ludzkości?

Postaram się wam przedstawić pewne fakty, ale – jak wspomniałem wcześniej – wymaga to od was otwartego serca i umysłu, ponieważ jeśli ktoś odwróci szklankę do góry nogami i będzie lał na nią wodę, nigdy nie otrzyma pełnej szklanki. Szklanka musi być wcześniej właściwie ustawiona.

Samo poznanie faktów nie prowadzi do zrozumienia; potrzebna jest raczej kombinacja tolerancji, pragnienia poznania prawdy i umiejętności uznania i zaakceptowania jej.

Słowo islam oznacza poddanie się, uległość i posłuszeństwo wobec praw Wszechmocnego Boga. Możecie powiedzieć „Allah", możecie też powiedzieć Stwórca, Bóg Najwyższy, Najwyższa Siła, Mądry – wszystko to są Jego imiona. Mówimy „Allah", ponieważ w języku arabskim słowo to odnosi się jedynie do Stwórcy. Słowo „Allah" nie może być stosowane dla żadnego ze stworzeń. Innych słów, jakich używamy do określenia Wszechmogącego, możemy używać także dla rzeczy stworzonych, jak „wszechmogący pieniądz", czy że ktoś jest „wielki" itp. Ale słowo „Allah" stosujemy tylko i wyłącznie w odniesieniu do Jedynego, który stworzył wszystkie opisane wcześniej rzeczy.

Słowo „islam"

Słowo „islam" wywodzi się od rdzenia „salama", co oznacza pokój lub bezpieczeństwo. Dlatego muzułmanin to osoba, która się poddaje, jest posłuszna i przestrzega praw Wszechmogącego Boga, osiągając dzięki temu poddaniu pokój i poczucie bezpieczeństwa.

Możemy z łatwością dostrzec, że poprzez taką definicję, arabskie słowo „islam” opisuje sposób bycia wszystkich znanych i szanowanych proroków i wysłanników Wszechmogącego Boga – Adama, Noego, Abrahama, Mojżesza, Dawida, Salomona, Izaaka, Izmaela, Jakuba, Jana Chrzciciela, Jezusa syna Mari i Muhammada (pokój z nimi wszystkimi). Wszyscy ci prorocy i wysłannicy przybyli z posłannictwem od tego samego Wszechmogącego Boga, z takim samym przesłaniem, z takim samym łańcuchem przekazu. Głosili też jedną podstawową Prawdę – bądźcie posłuszni Wszechmogącemu Bogu, czcijcie Go, wypełniajcie cel waszego życia, czyńcie dobro, a zostaniecie nagrodzeni doskonałym życiem (w Raju). To właśnie mówili, bez względu na język i czas, oraz na to, do kogo byli posyłani. Jeśli uważnie przeczytacie święte pisma, bez własnych nadinterpretacji ani czyichś dodatków czy wymysłów, zobaczycie, że było to proste przesłanie wszystkich tych proroków, z których jeden potwierdzał drugiego. Żaden z tych proroków nigdy nie powiedział „Jestem Bogiem, czcijcie mnie”. Nie musicie nawet się zastanawiać, gdyż nie znajdziecie tego w żadnej z ksiąg, jakie posiadacie. Ani w Biblii, ani w Torze, ani w Starym, ani w Nowym Testamencie, ani też w Psalmach Dawida. Nie znajdziecie tego w żadnej z Ksiąg Objawionych, ani w żadnych mowach proroków. Zatem skąd się to wzięło? To jest coś, co sami musicie rozpatrzeć.

Z łatwością możemy dostrzec, że poprzez taką definicję arabskie słowo „islam” opisuje wszystko to, co robili prorocy. Nadeszło wezwanie, a oni poddali się Bogu, usłuchali Go, nawoływali ludzi do Niego, nakłaniali ich, by wykonywali dobre i prawe czyny i obstawali przy tym. O czym mówi Dziesięć Przykazań Mojżesza? A Zwoje Abrahama? Psalmy Dawida? Przypowieści Salomona? Co głosiła Ewangelia Jezusa Chrystusa? Co powiedział Jan Chrzciciel? A Izaak i Izmael? Co powiedział Muhammad ﷺ? **Czcijcie Jednego Boga, tylko tyle.**

Allah mówi w Koranie: ***I nie nakazano im niczego, z wyjątkiem czczenia Allaha, bycia wobec Niego szczerym; to jest Droga Prosta.*** To było pierwotne przesłanie. Tym samym właściwym będzie postrzegać tych proroków i wysłanników jako muzułmanów.

Nie myślcie w tej chwili o terminologii arabskiej, ani o tym, jak wyglądają Arabowie; nie myślcie o Mekce, Arabii Saudyjskiej czy Egipcie, itd., ani o stereotypach związanych z muzułmanami.

Słowo „muzułmanin".

Pomyślcie o słowie „muzułmanin". Oznacza ono tego, kto poddał się Wszechmogącemu Bogu i przestrzega Jego praw. Wszystko i wszyscy, którzy poddają się Wszechmogącemu Bogu, są muzułmanami. Kiedy więc dziecko przychodzi na świat w czasie, kiedy Bóg mu nakazał, kim jest? Muzułmaninem. Kiedy księżyc krąży wokół słońca, czym jest? Także muzułmaninem. Podobnie jest z prawem grawitacji. Wszystko, co poddaje się prawom Wszechmogącego Boga to muzułmanie. Dlatego będąc posłusznymi Wszechmogącemu Bogu, jesteśmy muzułmanami.

Jezus Chrystus był zatem muzułmaninem. Jego błogosławiona matka – Maria była muzułmanką. Abraham także był muzułmaninem, podobnie jak Mojżesz. Wszyscy prorocy byli tak naprawdę muzułmanami.

Prorocy, którzy przybywali do swoich ludzi, mówili w różnych językach. Prorok Muhammad ﷺ mówił po arabsku. I tak w języku arabskim ten, kto się poddaje i jest posłusznym, jest nazywany „muslim" (muzułmanin). Każdy prorok i wysłannik Allaha przyniósł jednakowe i fundamentalne przesłanie – **Czcijcie Wszechmogącego Boga i bądźcie wobec Niego szczerzy.**

Jeśli przeanalizujemy przesłanie każdego ze znanych nam proroków, łatwo dojdziemy do takiego wniosku. Dlaczego więc w pozostawionych przez nich pismach są sprzeczności? Jest to efekt fałszywych wyrażeń, wymysłów, wyolbrzymiania czy osobistych interpretacji rzekomych pisarzy, historyków, uczonych i innych jednostek.

Jak to się stało, że w całym Starym Testamencie Bóg wymieniany jest jako Jeden, Pan i Król wszechświata; w pierwszym przykazaniu danym Mojżeszowi nie pozwolił On nikomu czcić żadnych rzeźb; wszyscy prorocy mówili, że jest on Jedynym i Wszechmogącym Bogiem, w całym Starym Testamencie jest to ciągle powtarzane, aż tu nagle pojawiają się cztery świadectwa – cztery Ewangelie zwane: Mateusza, Marka, Łukasza i Jana. Jakiego Mateusza? Jakiego Marka, Łukasza czy Jana? Cztery różne ewangelie, które zostały napisane niezależnie od siebie, w odstępie 48 lat i żaden z tych ludzi, którzy nawet nie współpracowali ze sobą, nie podpisał się swoim nazwiskiem. Gdybym dał wam czek z waszym wynagrodzeniem za ten miesiąc, napisał na nim swoje imię i poprosił, abyście poszli z nim do banku, czy przyjęlibyście ten czek? Nie, nie zrobilibyście tego. Gdyby zatrzymała was policja i poprosiła o prawo jazdy, a wy mielibyście w nim

zapisane tylko imię, czy zaakceptowano by je? Czy dostalibyście paszport jedynie z imieniem? Czy wasi rodzice dali wam tylko imię? Gdzie w historii ludzkości przyjmuje się samo imię jako dokumentację? Nigdzie, z wyjątkiem Biblii. Jak więc możecie opierać swoją wiarę na czterech ewangeliach napisanych przez czterech ludzi, którzy zdaje się nie znali swojego nazwiska (nie określili dokładnie kim są – przyp. tłum.)?

Poza tymi czterema Ewangeliami jest jeszcze piętnaście ksiąg napisanych przez człowieka, który był apostatą, który zabijał chrześcijan, torturował ich, a następnie stwierdził, że miał wizję, w której zobaczył Jezusa i został mianowany jego apostołem.

Gdybym wam powiedział, że Hitler po zabiciu tylu żydów zdecydował się zostać świętym, spotkał Chrystusa czy Mojżesza na swojej drodze i stał się żydem, a następnie napisał piętnaście ksiąg i dodał je do Tory, czy mogłoby to zostać zaakceptowane przez żydów? Nie. Jak więc można zaakceptować cztery księgi bez nazwiska autora i piętnaście innych, napisanych przez człowieka, który zabijał i torturował chrześcijan? To właśnie w tych księgach po raz pierwszy Bóg jest nazwany człowiekiem i po raz pierwszy stał się trzema, a także tutaj po raz pierwszy Bogu jest dany syn – jak więc chrześcijanie mogą to zaakceptować? Na jakiej podstawie? Pomyślcie o tym! Nie będziemy o tym dyskutować. Po prostu dałem temat do przemyślenia.

Zauważcie - nawet w tych czterech Ewangeliach nie jest wspomniane, że Jezus mówił innym, aby go czcili czy brali za boga, albo że dzieli on boskość z Bogiem Stwórcą. W rzeczywistości jest napisane coś przeciwnego, na przykład, kiedy ktoś nazwał Jezusa dobrym, on odpowiedział: „Dlaczego nazywasz mnie dobrym? Jeden jest tylko dobry, Bóg”. (Ewangelia wg Mateusza, 19:16-17). Zatem idea trójcy zasugerowana jest jedynie w jednej z ksiąg napisanych przez Pawła, który był prześladowcą chrześcijan.

Nadejście Proroka Muhammada ﷺ[2]

Wraz z nadejściem Proroka Muhammada ﷺ nie pojawiła się nowa religia czy nowy sposób życia, jak twierdzą niektórzy. Przeciwnie, zarówno swoim zachowaniem, jak i poprzez Boskie objawienie jakie otrzymał od Wszechmogącego, potwierdził on życie i przesłanie wszystkich wcześniejszych proroków i wysłanników. Święta Księga, którą przyniósł Muhammad ﷺ nazywa się Koran (Al-Qur'an), co oznacza „to, co jest

recytowane", ponieważ Muhammad ﷺ nie napisał Koranu. To nie on był jego autorem. Nikt mu nie pomógł w napisaniu go, ani nikt z nim nie współpracował. To anioł Gabriel recytował mu wersety Koranu, a Wszechmogący Bóg sprawił, że wyryły się one w jego sercu. Tak jak antena satelitarna przyjmuje fale i przekazuje nam obraz w telewizorze, tak serce Proroka Muhammada ﷺ stało się odbiornikiem objawienia, dzięki czemu otrzymaliśmy Koran, który zachował się przez piętnaście stuleci bez najmniejszej zmiany.

Czy jest jakakolwiek inna księga na świecie, o której wiecie, że pozostała taka sama, jak wtedy, gdy została objawiona, bez jakichkolwiek zmian? Nie ma. **Jedynie Koran**. Jednak nie wierzcie mi na słowo. Idźcie do biblioteki i przeczytajcie co o islamie, Koranie i Muhammadzie ﷺ mówi Encyklopedia Britannica, czy jakakolwiek inna encyklopedia powszechna na świecie. Przeczytajcie co o Koranie, islamie i Muhammadzie ﷺ powiedzieli niemuzułmanie. Dopiero wtedy przyjmiecie to za pewnik. To, co mówię jest powszechnie dowiedzione i jasne – życie Muhammada ﷺ jest dogłębnie i wyczerpująco udokumentowane, jak mało kogo w całej historii ludzkości. Przeczytajcie, co mówią inni:

„*Koran jest najbardziej niesamowitym, najbardziej dokładnym dziełem literackim w historii kronik.*"

„*Islamski styl życia jest uporządkowany i tak precyzyjny oraz dynamiczny, że nigdy nie uległ zmianie.*"

Muhammad ﷺ, podobnie jak inni prorocy i wysłannicy, otrzymał Świętą Księgę. Nazywa się ona Koran (ar. Qur'an). W nim opisane są szczegółowo historie pozostałych proroków, księgi jakie dostali, oraz cele ich misji. Czy Muhammad ﷺ ich spotkał? Jadał z nimi? Rozmawiał z nimi? Czy z nimi współpracował, aby spisać ich biografie? Oczywiście, że nie. W Koranie Muhammad ﷺ opisany jest jako wysłannik Wszechmogącego Boga i pieczęć wszystkich poprzednich proroków, do tego sprowadza się jego misja jako człowieka. Muzułmanie nie oddają mu czci. Nie mamy prawa używać imienia Muhammada ﷺ (po polsku znanego jako Mahometa – przyp. tłum.), aby mówić, że jesteśmy mahometanami. Nie jesteśmy mahometanami. Ludzie, którzy podążają za Mojżeszem nie są mojżeszanami, a ludzie podążający za Jakubem nie są jakubitami. Ludzie podążający za Abrahamem nie są abrahaminami, a ludzie podążający za Dawidem nie są dawidanami.

Dlaczego więc są ludzie, którzy nazywają siebie chrześcijanami? Chrystus nie nazywał siebie chrześcijaninem. Chrystus powiedział, że wszystko co usłyszał, powiedział i zrobił jest zgodne z wolą Wszechmogącego Boga; jest Jego rozkazem. Jak więc można siebie nazywać chrześcijanami? Aby to robić, trzeba być jak Chrystus. A jaki był Chrystus? Był on sługą Wszechmogącego Boga. Tak więc i wy powinniście być sługami Wszechmogącego Boga.

Jakże jasno i treściwie mówi ostatnia Księga i Boskie Objawienie, Koran:

{Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i obdarzyłem was w pełni Moją dobrocią; wybrałem dla was islam jako religię.} [5:3]

Tak więc słowo „islam" pochodzi z Koranu. Dlaczego słowo to pojawia się w Koranie? Ponieważ gdy budynek jest już gotowy, nazywacie go domem. Kiedy pojazd jest jeszcze na taśmie produkcyjnej, nie nazywacie go samochodem, to dopiero proces montowania. Kiedy zostanie złożony, uzyska certyfikat i przejdzie testy, staje się samochodem.

Kiedy religia jako objawienie, Księga i przykład dany w Proroku Muhammadzie ﷺ została ukończona, stała się islamem, kompletnym sposobem życia. Tak więc słowo to było nowe; ale nie czyny, prorocy czy nakazy Boga. To nie nowy Bóg ani nowe objawienie, a jedynie słowo islam jest nowe.

Inną kwestią, o jakiej musimy pamiętać jest to, że Muhammad ﷺ, w odróżnieniu od swoich poprzedników, nie przybył jedynie do Arabów czy wyłącznie do swojego ludu. Dlatego islam nie jest religią Arabów; nie jest on jedynie dla Arabów. Tak, Muhammad ﷺ, syn Abdullaha, urodził się w Mekce, mieście na Półwyspie Arabskim. I z pewnością był z pochodzenia Arabem. Ale nie został wysłany jedynie do Arabów.

Urodził się tam z woli Wszechmogącego. Także Koran został objawiony w języku arabskim, aby go chronić, uczynić czystym, jasnym i precyzyjnym. Ponadto Koran zaprzeczył informacji, jakoby przesłanie Muhammada ﷺ było przeznaczone czy skierowane wyłącznie do Arabów. Allah mówi:

{Posłaliśmy cię do wszystkich ludzi jako zwiastuna radosnej wieści i ostrzegającego. Lecz większość ludzi nie wie.} [34:28]

Jako taki, Muhammad ﷺ jest pieczęcią proroków i wysłanników, którzy przyszli przed nim.

Co to jest Koran?

Teraz nadszedł czas na poznanie faktów na temat Koranu. Po pierwsze, Koran głosi, że jest Boskim Objawieniem – czyli że został zesłany Prorokowi Muhammadowi ﷺ od samego Wszechmogącego Boga. Allah mówi:

{On (Muhammad) nie mówi pod wpływem namiętności. To jest tylko objawienie, które mu zostało zesłane.} [53:3-4]

Dlatego chcąc przekonać was, czy kogokolwiek innego, o autentyczności Koranu, musimy udowodnić że:

1) Nie było możliwe, by Muhammad ﷺ napisał taką księgę;

2) Żaden człowiek nie jest aż tak zdolny ani twórczy.

Zastanówmy się. Koran głosi:

„Stworzyliśmy człowieka z grudki krwi zakrzepłej, przyczepionej do ściany macicy.”

Skąd Prorok Muhammad ﷺ wiedział, że embrion początkowo jest właśnie zakrzepłą grudką krwi, przyczepioną do ściany macicy, zawieszoną w łonie matki? Czy miał teleskop, mikroskop, bądź coś w rodzaju rentgena? Gdzie zdobył wiedzę na temat faktów, które zostały odkryte dopiero kilkadziesiąt lat temu? Skąd wiedział, że pomiędzy rzekami a oceanami znajduje się bariera, oddzielająca wody słodkie od słonych? Skąd wiedział, że słońce, księżyc i planety krążą po orbitach, które zostały im przyporządkowane? Skąd znał te fakty, skoro zostały one odkryte dopiero w minionym stuleciu?

Fakty te zostały odkryte niedawno, dzięki zaawansowanej technologii i nauce, oraz przy użyciu skomplikowanej aparatury. Skąd znał je Muhammad ﷺ czternaście wieków temu? Niewykształcony pasterz, który nie potrafił czytać ani pisać, człowiek wychowany na pustyni; skąd mógł to wiedzieć? Jak on, bądź ktokolwiek żyjący w jego czasach, przed nim czy nawet po nim, mógłby pisać o czymś, co zostało odkryte dopiero niedawno?

To niemożliwe. Jak człowiek, który nigdy nie opuścił Półwyspu Arabskiego, który nigdy nie płynął statkiem, mógł tak jasno i zadziwiająco dokładnie opisać coś, co odkryto dopiero w drugiej połowie XX wieku? Pozwólcie, że dodam jeszcze, iż Koran składa się ze 114 rozdziałów, zawiera ponad 6000 wersetów i w czasach Proroka Muhammada ﷺ były setki ludzi, którzy w całości zapamiętali tę Księgę.

Czy byli oni geniuszami? Jak to się stało? Czy ktokolwiek w czasach Jezusa (pokój z nim) lub po nim zapamiętał którąkolwiek z Ewangelii? Czy ktokolwiek w czasach Mojżesza lub po nim zapamiętał Torę? Psalmy? Stary i Nowy Testament? Nikt, nawet sam papież. Ale nawet dziś są miliony muzułmanów, którzy zapamiętują cały Koran i jest to pragnieniem każdego muzułmanina. Nie jakiegoś wybranego, ale każdego muzułmanina. Ilu w swoim życiu spotkaliście chrześcijan, którzy zapamiętali Biblię? Żadnego, ponieważ nigdy nie spotkaliście nawet takiego, który by wiedział co dokładnie wchodzi w skład Biblii. Jest tak dlatego, że w obrębie chrześcijaństwa jest ponad 700 różnych wyznań, oraz około 39 różnych wersji Biblii, a każda zawiera inne księgi, inną liczbę wersetów i rozdziałów; nie ma też zgody co do tego, która z wersji Biblii jest prawdziwa. Jak zatem mogliby oni zapamiętać coś, co do czego się nawet nie zgadzają?

Dowód jest jasny – gdyby pewnego dnia wszyscy chrześcijanie na świecie, wszystkie kościoły, zgromadzenia i pojedyncze osoby, zgodzili się wrzucić swoje święte księgi do oceanu, i podobnie ze swoimi kopiami Koranu uczyniliby muzułmanie, to chrześcijanie nie byliby zdolni odtworzyć swojej Biblii, ponieważ nawet nie ma wśród nich zgody co do prawdziwej i niepowtarzalnej jej wersji. Za to są miliony muzułmanów, którzy zapamiętali cały Koran. Zatem nawet gdyby wrzucili wszystkie kopie Koranu do oceanu i przyprowadzili dziesięciu muzułmanów z dziesięciu różnych krajów, którzy nawet się nie znają, wszyscy oni staną razem i zaczną recytować Koran od pierwszej do ostatniej sury. Tak pierwsza, jak i ostatnia, oraz wszystkie 112 sur pomiędzy nimi, będą zawierać tyle samo identycznych słów, zdań i akapitów. Koran zostanie więc przywrócony, tak samo wyjątkowy i niepowtarzalny jak ten pierwotny.

I w końcu, ta Księga (Koran) zachowała się bez nawet najmniejszej zmiany przez ponad czternaście wieków. Zauważcie, że każdy spośród milionów muzułmanów, którzy zapamiętali Koran, zapamiętał dokładnie te same słowa. Jest to poświadczone certyfikatem, jaki otrzymują od Szejcha, gdy dokładnie zapamiętają Koran; w certyfikacie tym jest napisane, iż taka osoba zapamiętała go od Szejcha, który zapamiętał od innego Szejcha, który

zapamiętał od takiego a takiego, aż łańcuch przekazu dochodzi do samego Proroka Muhammada ﷺ. A to, co oni zapamiętali, zgadza się z tym, co jest rzeczywiście zapisane we wszystkich kopiach Koranu na świecie.

Jeśli wszystko to jest prawdą, a nią jest, to czy zgodzicie się ze mną, że ta Księga jest co najmniej wyjątkowa? Oczywiście, zrobicie to, jeśli jesteście szczerzy.

Podstawowe tematy w Koranie

Przejdźmy teraz do innej kwestii – podstawowych tematów poruszanych w Koranie.

Księga ta mówi głównie o Jedności Wszechmogącego Boga, obejmującej Jego imiona, atrybuty, relacje pomiędzy Wszechmogącym a Jego stworzeniami oraz o tym, w jaki sposób człowiek powinien te relacje podtrzymywać. Mówi także o rodowodzie proroków, ich życiu, przesłaniu i ich misji ogólnie. Podkreśla, by podążać za ostatecznym przykładem danym całej ludzkości w osobie Muhammada ﷺ, będącego Pieczęcią proroków i wysłanników (pokój i błogosławieństwo z nimi wszystkimi).

Koran przypomina ludziom o ulotności tego życia i zachęca ich, by dążyli do osiągnięcia przyszłego, wiecznego życia. Opuszczając jakieś miejsce, dokądś przecież idziecie. Po śmierci także dokądś pójdziecie, niezależnie od tego, czy to akceptujecie i czy wiecie o tym, czy nie. Pójdziecie tam z odpowiedzialnością, gdyż powiedziano wam o tym, nawet jeśli to odrzucacie. Celem tego życia nie jest przesiadywanie tutaj, nic nie robiąc, bez żadnych efektów. Nie chodzicie do szkoły, by tam tylko siedzieć. Nie chodzicie do pracy, by nie zarabiać. Nie budujecie domu, by się do niego nie przenieść. Nie szyjecie sobie garnituru, by go nie nosić. Jako dzieci nie dorastacie po to, by nie stać się dorosłymi. Nie pracujecie, nie oczekując zapłaty. Nie możecie też żyć, nie oczekując śmierci. Nie możecie umierać, nie oczekując grobu i nie możecie oczekiwać, że grób jest końcem istnienia. Znaczyłoby to, że Bóg stworzył was nadaremnie. A przecież nie poszliście do szkoły ani nie pracowaliście czy nie wybieraliście małżonki nadaremnie. Jak zatem możecie przypisać Bogu mniej mądrości, niż oczekujecie od siebie samych?

Chcąc poruszyć ludzką wyobraźnię i przekonać nas przy użyciu logiki, Koran często i szczegółowo omawia tematy związane z rzekami i oceanami, drzewami i roślinami, ptakami i owadami, dzikimi i domowymi zwierzętami,

górami i dolinami, ekspansją niebios, ciałami niebieskimi we wszechświecie, rybami i życiem podwodnym, ludzką anatomią i biologią, ludzką cywilizacją i historią, opisem raju i piekła, rozwojem embrionu ludzkiego, misją wszystkich proroków i celem życia na ziemi.

Jak człowiek urodzony na pustyni, który nawet nie potrafił czytać, mógł wyjaśniać rzeczy, z którymi nigdy nie miał styczności? Jednakże najbardziej wyjątkowym aspektem Koranu jest to, że potwierdza on wcześniej objawione Księgi, oraz to, że gdybyście zdecydowali się zostać muzułmanami, nie musielibyście się uważać za zmieniających swą religię na inną, nową.

Gdybyście stracili na wadze, a mieli kostium, który byście bardzo lubili, nie musielibyście go wyrzucić, prawda? Poszlibyście do krawca, aby wam go zwęził.

Wasza wiara, wasz honor, prawość, wasza miłość do Jezusa Chrystusa i przywiązanie do Boga, którego czcicie, wasza prawdomówność i poświęcenie Wszechmogącemu Bogu – nie musicie tego wszystkiego zmieniać i odrzucać. Zachowujecie to, zmieniając jedynie pewne rzeczy po tym, jak poznaliście prawdę, która została wam objawiona. Po prostu musielibyście być na tyle szczerzy, by przyjąć do wiadomości, że straciliście na wadze i potrzebujecie dokonać małych poprawek.

Islam jest prosty, moi Bracia i Siostry. Zaświadczcie, że nie ma nikogo godnego czci, z wyjątkiem Wszechmogącego Boga. Jeśli poprosiłbym kogoś z was, by zaświadczył, że jego ojciec jest jego ojcem, iluż z was odpowiedziałoby: „Tak, mój ojciec jest moim ojcem"; mój syn jest moim synem, a żona – żoną; ja jestem kim jestem. Dlaczego więc wahacie się z zaświadczeniem, że Wszechmogący Bóg jest Jeden i Jedyny, jest waszym Panem i Stwórcą? Dlaczego? Czy jesteście tak aroganccy? Czy posiadacie coś, czego Bóg nie posiada? Czy macie jakieś sekrety, którymi nie chcecie się z nami podzielić? Albo jesteście zagubieni? Sami musicie sobie zadać takie pytanie. Jeśli wiedzielibyście, że tej nocy umrzecie, a przed wami byłby Raj, a za wami Piekło – a wy mielibyście szansę przedstawić sprawę samemu Bogu i poprosić Go, by przyjął najlepsze z waszych uczynków – gdybyście mieli szansę uczynić to przed śmiercią, nie wahalibyście się zaświadczyć, że Bóg jest Jeden. Nie wahalibyście się zaświadczyć, że Muhammad ﷺ jest Wysłannikiem Boga. Nie wahalibyście się zaświadczyć, że jesteście jednymi z tych, którzy chcieliby być wpisani w Księdze Boga jako ci, którzy się Mu poddają.

Nie zawahalibyście się. Jednak myślicie, że będziecie żyć nieco dłużej. Chcecie się jeszcze trochę nacieszyć. Chcecie wypić trochę więcej szkockiej, zabawić się z kilkoma dziewczynami więcej, chcecie ubierać jeszcze kilka modnych ciuchów, by was podziwiano. Chcecie jeszcze potańczyć i pośpiewać. No i oczywiście nie jesteście gotowi, by się codziennie modlić. Jest tak dlatego, że myślicie, że pożyjecie dłużej. Ale ile dłużej? Niektórzy są już łysi. Jak dawno temu mieliście burzę włosów na głowie? Jak dawno temu wasze włosy były czarniusieńkie? Macie bóle w kolanach, łokciach i w innych miejscach, a tak niedawno byliście jeszcze dziećmi. Kiedy to było? Wczoraj. A jutro umrzecie. Jak długo więc zamierzacie czekać?

Islam to zaświadczenie, że Wszechmogący Bóg jest Bogiem, Jedynym, bez żadnych towarzyszy. Islam to uznanie istnienia aniołów, którzy zostali wysłani z obowiązkiem dostarczania objawienia prorokom, kontrolowania wiatru, oceanów i gór i zabierania życia ludziom w czasie, gdy Bóg nakazał im umrzeć. Islam to uznanie, że prorocy i wysłannicy byli prawymi ludźmi i zostali posłani przez Wszechmogącego Boga. To uznanie faktu, że nadejdzie Dzień Sądu Ostatecznego dla wszystkich stworzeń, że wszystkie sprawy tego (i przyszłego) świata zostały dostosowane i ustanowione zgodnie z Mądrością Wszechmogącego Boga, oraz że po śmierci z pewnością będzie zmartwychwstanie.

Podstawowe obowiązki muzułmanina

Podstawowe obowiązki ciążące na każdym muzułmaninie/muzułmance są proste i jest ich pięć.

Islam jest jak wielki dom, wsparty na solidnych filarach i fundamentach i zbudowany według określonych zasad. Kiedy budujecie dom, musicie zasad przestrzegać. Podobnie jest z islamem, którego pięcioma filarami są:

1) Zaświadczenie, że nie ma nikogo godnego czci poza Allahem, oraz że Muhammad ﷺ jest Wysłannikiem Allaha.

2) Odprawianie modlitw – pięć razy dziennie – zgodnie z nakazem Wszechmogącego Allaha. Ktoś mógłby spytać: dlaczego musimy się modlić aż pięć razy dziennie? Jeśli powiem wam: słuchajcie – damy wam pracę i będziemy płacić pięć razy dziennie, musicie się jedynie umyć, ustawić w

szeregu i zarobić - czy będzie to dla was jakiś problem? Nie, nie będzie. Kiedy zadzwoni dzwonek, będziecie pierwszymi, którzy się umyją i ustawią w szeregu, ponieważ wiecie, że zostaniecie nagrodzeni. Prorok Muhammad ﷺ spytał: „Jeśli obok waszego domu płynąłby strumyk, w którym kąpalibyście się pięć razy dziennie, to czy byłby na was jakikolwiek ślad brudu? Oczywiście odpowiecie „nie". Jest to porównanie do kogoś, kto modli się pięć razy dziennie".

Celem modlitwy jest zachowanie nas w czystości duchowej i przypomnienie nam o Allahu. Jak długo trwa modlitwa? Mniej niż 10 minut. Dłużej zajmuje wam wypalenie papierosa, telefon do żony, wypicie soku czy pogaduszki na ulicy.

Czy chcecie powiedzieć, że nie macie zamiaru przerwać czegoś, co akurat robicie dla Tego, który godzien jest czci, który stworzył niebiosa i ziemię, w którego wierzycie po to, aby pięć razy dziennie prosić Go o przebaczenie, chwalić Go, czcić i przez dziesięć minut okazać Mu wdzięczność? Bo po to jest modlitwa. Jej ideą jest zachowanie was czystymi, uczciwymi, świadomymi tego, że jesteście muzułmanami oraz przypominanie wam cały czas, że Wszechmogący jest waszym Bogiem.

Kiedy każecie waszym dzieciom wrócić do domu o 20:00, nie myślicie, że o 20:15 czar pryśnie i zamienią się w dynię, ale chcecie, by przyzwyczaili się do przestrzegania zasad panujących w domu i wrócili o 20:00. To samo jest z modlitwą. Allah chce, byście przywykli do pamiętania o Nim. On nie potrzebuje waszej modlitwy. To wy jej potrzebujecie. Ale Allah nakazał nam się modlić, ponieważ jest to błogosławieństwo. Muzułmanin otrzymuje to błogosławieństwo, gdyż pięć codziennych modlitw ma zbawienny wpływ na jego umysł, psychologię, fizjologię i pozycję społeczną. Wszystko w tym życiu obraca się wokół modlitw.

3) Zakat (darowizna) – słowo „zakat" znaczy „wzrastać, oczyszczać, rozwijać się pomyślnie, przynosić korzyści". Kiedy oddajecie część majątku, jaki zaoszczędziliście (tj. pieniędzy, których nie zużywacie na codzienne wydatki, lecz odkładacie) biednym – Allah oczyszcza wasz majątek.

Czyż ci ludzie, którym nie powodzi się tak dobrze nie zasługują na niewielką część naszego majątku? I gdyby Allah nie rozkazał nam z niego rozdawać, to czy robilibyśmy to? Nie, nie robilibyśmy. Tak więc Zakat jest dla biednych i oczyszcza nasz majątek, gdyż bogactwo sprawia, że człowiek skłania się ku chciwości i samolubności.

4) Post – poszczenie podczas miesiąca Ramadan ma na celu kształtowanie ludzkiego charakteru. Uczy samokontroli. Jeśli nie potraficie pościć od wschodu do zachodu słońca – nie potraficie zapanować na swoim językiem, powstrzymać pożądania wobec żony, lubieżnych myśli, jeśli nie potraficie kontrolować złości czy powstrzymać się od jedzenia przez te 12-14 godzin, to jakimi ludźmi jesteście? Co z waszą stanowczością?

Natomiast po zakończeniu postu (tj. po zachodzie słońca – przyp. tłum.) możecie jeść, zbliżać się do żon i robić wszystko, co normalnie jest dozwolone przez resztę roku. Dzięki tym kilkunastu godzinom samokontroli zaczynacie rozumieć, jak czują się ludzie w Somalii, Etiopii, Indiach i innych zakątkach świata, którzy poszczą mimowolnie, każdego dnia.

Dzięki poszczeniu rozumiecie jak czują się ludzie biedni, stajecie się bardziej pokorni, spełniacie więcej dobrych uczynków, zdajecie sobie sprawę z własnej odpowiedzialności jako muzułmanów, myślicie więcej o Wszechmogącym Bogu, a w efekcie stajecie się pobożniejsi.

5) Hadżdż (Pielgrzymka) – to podróż do Kaby (domu w Mekce, zbudowanego przez Abrahama i jego syna, Izmaela, by upamiętnić czczenie Jedynego Boga). Jako muzułmanie, możecie jechać do Mekki, odwiedzić Kabę i odbyć mniejszą pielgrzymkę, zwaną „Umra”, a następnie, kiedy nadchodzi czas hadżdż, możecie odprawić większą pielgrzymkę. Odkryjecie wówczas i poczujecie siłę braterstwa w islamie.

Nigdy tego nie zobaczycie, nie doświadczycie, nie poczujecie i nie poznacie, dopóki nie odbędziecie pielgrzymki.

Malcolm X powiedział w jednym ze swoich listów: „Nigdy nie doświadczyłem tak szczerej serdeczności i wszechogarniającego ducha prawdziwego braterstwa, jak to praktykowane przez ludzi wszystkich kolorów i ras tutaj, na tej prastarej Świętej Ziemi, w domu Abrahama, Muhammada ﷺ i innych Proroków ze Świętych Ksiąg. Przez ostatni tydzień pielgrzymki byłem całkowicie oniemiały i zafascynowany miłosierdziem, jakie widziałem dookoła, okazywanym przez ludzi różnych kolorów.”

Pomyślcie o celu życia! Pomyślcie o Jedynym Bogu! Pomyślcie o istocie wszystkich głównych religii i o tym, jak czysta jest ta ostatnia, jak nas ona oczyszcza! Pomyślcie o islamie!

Ktoś mógłby zapytać – czy nie jest to za trudne?

Nie, przyjacielu, nie jest. Nie dla tego, kto otworzy swój umysł i serce i przyjmie prawdę.

Ja wam jedynie przedstawiam sprawę, byście sami mogli dokonać wyboru. Podejmiecie decyzję, ponosząc jej konsekwencje. Wybierzcie dla siebie spokój i raj, lub wybierzcie chaos, frustrację, ogień i karę. [3,4]

Rozdział Drugi

2

Islam od A do Z

Celem tego rozdziału jest przedstawienie autentycznych nauk islamu. Nie prezentujemy tu żadnej specyficznej wersji czy wyjątkowej interpretacji islamu. Pokazujemy islam taki, jaki on jest, bez ubarwiania, oraz pozwalamy mu ukazać własne zasługi. Jest tylko jeden islam i jeden przykład na to, jak wierzyć – przykład Proroka Muhammada ﷺ. Naszą intencją jest dać ogólny pogląd na główne zasady islamu, tak jak przedstawione są w Koranie i poparte przykładem Proroka ﷺ[5].

1- Przedmioty wiary

- **WIARA W ALLAHA**

Przedmioty wiary - a jest ich w sumie sześć - muszopierać na solidnych podstawach wiedzy; a co jest bardziej solidną podstawą niż Ostatnie Boskie Objawienie - Koran i natchnione słowa Proroka Muhammada ﷺ?

Pierwszą z sześciu podstawowych zasad wiary w ortodoksyjnym islamie jest wiara w Allaha, jedynego prawdziwego Boga.

Konieczne jest potwierdzenie wszystkiego tego, co znajduje się w Koranie i autentycznych mowach Wysłannika Allaha - Muhammada ﷺ odnośnie imion i atrybutów Allaha. Niektóre z tych atrybutów są działaniami (jak „stworzył On"), a inne są cechami (jak „On jest Wielki"), jeszcze inne są opisowe („Jego Twarz") itp. Wszystkie z nich trzeba potwierdzić bez wpadania w następujące pułapki:

- Zniekształcanie – chodzi o zniekształcenie ich jasnego znaczenia, snucia przypuszczeń, że te atrybuty czy imiona oznaczają coś innego, niż to, co zostało przekazane;
- Zaprzeczanie – czyli zaprzeczanie ich znaczeniu, czy to bezpośrednio, czy poprzez sposób interpretacji;
- Określanie – czyli stwierdzanie w jaki sposób (Allah coś robi – przyp. tłum.).
- Upodabnianie – czyli twierdzenie, że jest on (tj. atrybut – przyp. tłum.) do czegoś podobny, lub że jest podobny do opisu rzeczy stworzonych.

Allah objawił Swojemu Wysłannikowi Muhammadowi ﷺ, że: Jest On Jedynym Bogiem, jest Tym, do którego należy kierować skruchę, jest Wieczny i Doskonały, całkowicie nieomylny. Nie zrodził, ani nie został zrodzony. Nie ma bóstwa innego niż On. (Słowo bóstwo oznacza coś, co jest czczone; zatem nie ma nikogo, kto zasługuje na to, by być czczonym, z wyjątkiem Niego, chociaż wielu ludzi czci także innych). Jest Żyjący, Podtrzymujący i Chroniący wszystko, co istnieje. Nie męczy się On. Jest Właścicielem i Władcą wszystkiego.

Jego Wiedza obejmuje wszystko; jest On Wszechwiedzący o każdej rzeczy, nawet zanim ją stworzy; wie o wszystkim co się dzieje, o okolicznościach i warunkach, włącznie z czasem trwania. Ma On pełną kontrolę nad wszystkim i nic nie dzieje się inaczej, jak tylko za Jego Pozwoleniem. Jego Podnóżek rozpościera się nad niebiosami i ziemią, a Jego Tron jest ponad Podnóżkiem; On sam zaś jest ponad Swoim Tronem. Jest on Wzniosły i Potężny.

Jest On Pierwszy i Ostatni, Najwyższy, Najbliższy i zna każdą rzecz. Jest Wiecznie Żyjący, bez końca. Jest Mądry, Świadomy. Posiada klucze do wiedzy będącej poza zasięgiem ludzkim, której nie zna nikt, z wyjątkiem Niego. Nic nie może się stać poza tym, co zapisał On w Jasnej Księdze. Potrafi wszystko uczynić. Posiada Moc, jest Niezniszczalny. Nie ma Jemu podobnych. Jest On zawsze Słyszący i Widzący. Kocha czyniących dobro,

sprawiedliwych, prawych i pobożnych. Kocha okazujących skruchę i tych, którzy się oczyszczają, oraz tych, którzy walczą w Jego Sprawie. Kocha tych, którzy podążają za Jego Wysłannikiem, Muhammadem ﷺ. Jest Wybaczający, Kochający i Kochany.

Jest Miłosierny i jest Dawcą miłosierdzia. Obejmuje On Swoją Łaską wszystko i jest Litościwy dla Swych wiernych. Nakazał Sobie bycie łaskawym; jest Ukrywającym grzechy, jest Najlepszym z Ochraniających i Najbardziej Miłosierny wobec tych, którzy okazują miłosierdzie.

Jest zadowolony z wierzących i sprawi, że będą oni mieszkańcami Raju. Jest zagniewany na każdego, kto celowo zabije wierzącego i przeklina On zabójcę. Odpłaci tym, którzy powodują Jego gniew i ukarze ich. Nie lubi On pewnych rzeczy - takich jak nakazywanie innym czegoś, czego się samemu nie robi - i postrzega je jako znienawidzone.

Przybędzie On w Dniu Sądu w sposób odpowiedni dla Jego Majestatu. Zstępuje On do najniższego nieba w ostatniej trzeciej części nocy, odpowiadając na wołanie tych, którzy wznoszą do Niego prośby. Jest Posiadaczem Majestatu, Szczodrości, a Jego Oblicze jest Wieczne. Jest Panem i Władcą. Ma dwie Ręce, gdyż powiedział, że stworzył Adama (pokój z nim) Swoimi dwiema Rękami. Obie Jego Ręce rozpościerają się szeroko i rozdaje On według Swojej woli. Jest on naszym Panem, który dogląda Swych sług. Allah zawsze wszystko słyszy, widzi i stale patrzy na wszystkie rzeczy.

Jest On najlepszym z knujących podstępy i najlepszym Planującym. Inni mogą planować lub knuć podstępny, ale stanie się tak, jak On zapragnie. Jest On Przebaczający, Potężny, potrafi zrobić wszystko, co zechce. Jest Jedyny w swoim rodzaju; Majestatyczny i Szlachetny. Nie ma współimiennika, nie ma sobie równego, rywala, partnera, syna, córki, potomka. Jest Stwórcą wszystkiego i wszystko dokładnie odmierzył.

Mówimy o Nim to, co Sam powiedział - że zasiada na Swoim Tronie. Jest ponad wszystkim. Wiara w to, że jest On ponad wszystkim nie oznacza, że pozostaje w cieniu czegoś, istnieje w czymś, czy że jest częścią czegoś, lecz raczej że jest ponad wszelkimi rzeczami.

To On zsyła tornado, huragan, trzęsienie ziemi i wszystkie katastrofy. Jest z wami wszędzie, gdziekolwiek jesteście, tak jak Sam wyjaśnia; słyszy i widzi. Wiara w to, że jest wszędzie tam, gdzie wy nie oznacza, że jest On w każdym

miejscu. Raczej znaczy to, że wie On, słyszy i widzi wszystko, ma całkowitą kontrolę nad wszelkim istnieniem.

Mówi On i opowiada, oraz przemówił bezpośrednio do Mojżesza (pokój z nim). Zesłał Koran, którego słowa są Jego własnymi. Cieszy się ze szczerej skruchy wiernego. Śmieje się. Będzie przemawiał bezpośrednio do Swoich sług w Dniu Zmartwychwstania i w życiu przyszłym, a ci z wierzących, których obdarzy takim błogosławieństwem, zobaczą Go.

Wiara w Allaha oznacza także wybór czczenia wyłącznie Jego, razem ze wszystkimi cechami wymienionymi w tej książce. Przeciwieństwem tego jest łączenie z Allahem innych bogów. Takie dodawanie Mu towarzyszy (szirk) jest najpoważniejszym grzechem – grzechem, o którym Allah powiedział, że go nie wybaczy. Ponadto zaprzeczanie któremukolwiek z atrybutów Allaha jest heretyckim aktem niewiary, który może doprowadzić człowieka do apostazji. Wiara w Allaha wymaga wiary we wszystko, co On o Sobie mówi, niech Mu będzie chwała.

- **WIARA W ANIOŁÓW**

Aniołowie są zazwyczaj ukryci przed zmysłami ludzkimi, choć czasem mogą stać się widzialni. Ich istnienie można poznać za pomocą rozsądku, a także jest ono udowodnione poprzez Boskie Objawienie. Oto niektóre z wielu cech aniołów:

Aniołowie są nieśmiali i zachowują się w sposób skromny; podobnie jak ludzi, irytuje ich to, czego nie lubią (np. niemiłe zapachy). Gromadzą się wokół tych, którzy wspominają Allaha i oddają Mu cześć. Aniołowie zostali stworzeni ze światła; są wolni od słabości ciała, jakich doświadczają ludzie, takich jak głód, choroba, senność, zmęczenie, itp.

{Oni głoszą chwałę nocą i dniem i nie doznają zmęczenia.} [21:20]

Jednakże przy końcu świata nawet aniołowie umrą.

{I zadmą w trąbę. Ci, którzy są w niebiosach, i ci, którzy są na ziemi omdleją, z wyjątkiem tych, których Allah zechce oszczędzić! Następnie zadmą w nią po raz drugi – i oto oni będą stać i patrzeć (oczekując). } [39:68]

Aniołowie obawiają się swego Pana, jak mówi Allah w Koranie:

{I wybija Allahowi pokłony wszystko to, co jest w niebiosach i to, co jest na ziemi: wszelkie zwierzę, a także aniołowie, którzy

nie wbijają się w pychę. Oni obawiają się swojego Pana, będącego nad nimi, i czynią to, co im jest nakazane. } [16:49-50]

{Oni (aniołowie) będą się wstawiać tylko za tymi, których On (Allah) sobie upodobał; oni są przeniknięci obawą przed Nim.} [21:28]

Nigdy nie wykazują nieposłuszeństwa wobec Allaha: ***{Oni nie buntują się przeciw rozkazowi Allaha, lecz wypełniają to, co jest im nakazane. } [66:6]***

{To są tylko słudzy otoczeni szacunkiem! Oni nie wyprzedzają Go w słowie; oni działają na Jego rozkaz. } [21:26-27]

Aniołowie mają zdolność kochania i okazywania miłości. Wznoszą prośby do Pana:

{Ci, którzy niosą tron, i ci, którzy są wokół niego, głoszą chwałę swego Pana; wierzą w Niego i proszą o przebaczenie dla tych którzy uwierzyli: „Panie nasz! Ty obejmujesz każdą rzecz miłosierdziem i wiedzą. Przebacz tym, którzy się nawrócili i którzy poszli po Twojej drodze; i ochroń ich od kary ognia piekielnego!} [40:7].

Przeklinają tego, kogo przeklina ich Pan, mówiąc:

{Zaprawdę, nad tymi, którzy nie uwierzyli i umarli, będąc niewiernymi – nad nimi przekleństwo Allaha, aniołów i ludzi, wszystkich razem! Będzie im ono towarzyszyć na wieki. } [2:161-162]

Aniołowie są dużej postury, jedni większej niż inni:

{Chwała Allahowi, Stwórcy niebios i ziemi, który uczynił aniołów posłańcami posiadającymi skrzydła – dwa, trzy lub cztery. On powiększa w stworzeniu to, co chce. Allah jest nad każdą rzeczą wszechwładny.} [35:1]

Niektórzy z aniołów mają przypisane określone funkcje; na przykład Gabrielowi (Dżibrilowi) powierzone zostało przekazywanie prorokom i wysłannikom (pokój z nimi) Objawienia Allaha. Michał (Mika'il) jest odpowiedzialny za deszcz i roślinność, Israfil będzie odpowiedzialny za dęcie w Trąbę w Dniu Zmartwychwstania, a Malik jest Strażnikiem Piekła.

Są jeszcze inni aniołowie, mający określone zadania, ale nie są znane ich imiona, na przykład ten, który zabiera duszę w chwili śmierci. Inni są

odpowiedzialni za embrion w łonie matki, jeszcze inni za ochronę ludzi, a kolejni zapisują ich uczynki:

{Kiedy spotykają się dwaj spotykający, siedząc z prawej strony i z lewej, człowiek nie wypowie ani jednego słowa, które by nie dotarło do będącego przy nim nadzorcy.} [Koran, 50:18]

Są też dwaj aniołowie, którzy przychodzą do każdego człowieka złożonego do grobu, by go zapytać o jego Boga, religię i proroka.

- **WIARA W BOSKIE OBJAWIENIA**

Allah od zawsze prowadził ludzi Swoją drogą i pomagał im na wiele sposobów. Jednym z nich było objawianie Ksiąg z Boskimi prawami poszczególnym ludom poprzez ich proroków. Każdy z proroków, który otrzymał Boską Księgę Objawioną, otrzymał także mądrość, pozwalającą mu na wyjaśnianie ludziom jak najlepiej wprowadzać jej nauki w życie.

Te Księgi wyjaśniają ludziom, że Allah jest jedynym godnym czci, oraz że tylko czcząc Jego jednego, bez żadnych partnerów czy towarzyszy, można osiągnąć prawdziwy sukces zarówno w tym życiu, jak i w życiu przyszłym. Wyjaśniają także prawa i normy, jakich powinni przestrzegać ludzie; informują o życiu przyszłym, dając dobre wieści tym, którzy słuchają wysłanników, a ostrzegając przed srogą karą tych, którzy odrzucają ich przewodnictwo.

Wiemy, że Abraham (pokój z nim) otrzymał Boską Księgę i mądrość: ***{Przecież daliśmy rodowi Abrahama Księgę i mądrość i daliśmy im królestwo ogromne.} [4:54]*** Obecnie najbardziej znanymi z Proroków są ci, których Allah wysłał do Izraelitów: ***{I daliśmy Abrahamowi Izaaka i Jakuba, i ustanowiliśmy w jego potomstwie dar proroczy i Księgę.} [29:27]***

Wiemy o następujących Księgach danych prorokom: Suhuf (Zwoje) objawione Abrahamowi ﷺ, Zabur (Psalmy) objawione Dawidowi ﷺ, Taurah (Tora) objawiona Mojżeszowi ﷺ, Indżil (Ewangelia) objawiona Jezusowi ﷺ, oraz Qur'an (Koran) objawiony Muhammadowi ﷺ, którego rodowód sięga Abrahama poprzez Izmaela, pokój z nimi wszystkimi.

Chociaż było wielu proroków i wysłanników posłanych do ludzkości, niewielu z nich znamy z imienia. Wierzymy w proroków i ich Księgi, mimo że dziś ludzkość nie posiada oryginalnych Ksiąg, jakie otrzymali oni od Allaha, ani rad, jakie każdy z Proroków dawał swoim ludziom.

Na przykład wiemy, że Tora została z czasem zmieniona. Ten fakt łatwo zauważą wszyscy ci, którzy zechcą:

{My zaprawdę zesłaliśmy Torę, w której jest przewodnictwo i światło. Według niej prorocy całkowicie poddani sądzili tych, którzy wyznawali judaizm; podobnie rabini i doktorzy prawa sądzili według tego, co im zostało powierzone z Księgi Boga, której byliśmy świadkami. Dlatego nie bójcie się ludzi, lecz bójcie się Mnie! I nie sprzedajcie Moich znaków za niską cenę! A ci, którzy nie sądzą według tego, co zesłał Bóg, są niewiernymi.} [5:44] oraz: ***{Biada więc tym, którzy piszą Księgę swoimi rękami, a potem mówią: „To pochodzi od Boga!" – aby to sprzedać za niską cenę. Biada im więc za to, co napisały ich ręce... } [2:79]*** a także: ***{Lecz niesprawiedliwi zamienili słowo, które im zostało zesłane, na inne słowo. I spuściliśmy na niesprawiedliwych gniew z nieba...} [2:59].***

Podobnie, chociaż wierzymy w Indżil (Ewangelię) objawioną Jezusowi (pokój z nim), to jednocześnie wiemy, że tak ona, jak i część z mądrości objawionej mu przez Allaha, została zagubiona przekręcona i do tego stopnia, że dziś ludzie oddają cześć Jezusowi (pokój z nim). ***{I oto powiedział Allah: „O Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: Bierzcie mnie i moją matkę za dwa bóstwa, poza Bogiem?" On powiedział: „Chwała Tobie! Nie do mnie należy mówić to, do czego nie mam prawa. Jeślibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie wiem, co jest w Twojej. Zaprawdę, Ty dobrze znasz rzeczy ukryte! Ja im powiedziałem tylko to, co Ty mi nakazałeś powiedzieć: Czcijcie Allaha, mojego Pana i waszego Pana! Ja byłem ich świadkiem, jak długo przebywałem wśród nich, a kiedy mnie wezwałeś do Siebie, Ty zostałeś ich stróżem i Ty jesteś świadkiem każdej rzeczy!"} [5:116-117]***

Koran jest Ostatnią z Ksiąg Objawionych. Jest on zachowany w dokładnej, oryginalnej formie, w jakiej przekazał go nam Prorok Muhammad ﷺ. Jest to fakt poświadczony przez większość uczonych i historyków. Oto kilka ważnych faktów dotyczących Koranu:

- Wysłannik Allaha - Muhammad ﷺ, który nie potrafił pisać ani czytać, otrzymał pierwsze objawienie z Koranu w grocie Hira w roku 610.

- Koran był objawiany Muhammadowi ﷺ fragmentami - raz dłuższym, raz krótszym - przekazywany był mu przez Anioła Dżibrila (Gabriela) przez okres ponad dwudziestu dwóch lat.
- Objawione fragmenty były natychmiast zapamiętywane i spisywane na pergaminach i kamieniach, pod nadzorem Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).
- Koran został zebrany w jedną księgę tuż po śmierci Wysłannika Allaha (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim). Abu Bakr, pierwszy Kalif, który żył zaledwie dwa lata dłużej niż Wysłannik Allaha Muhammad ﷺ, zebrał Koran w formie księgi jeszcze za swojego życia.
- Tradycja uczenia się Koranu na pamięć, w jego oryginalnym języku, oraz ochrona jego zapamiętywania, trwają do dziś, dlatego też w wielu miejscach na świecie są ludzie, którzy zapamiętali wszystkie 114 rozdziałów, 6 236 wersetów.

Podsumowując, muzułmanie wierzą we wszystkie Boskie Księgi, objawione wszystkim wcześniejszym prorokom. Jednak nie trwają przy wcześniejszych objawieniach, lecz – jak im nakazał Allah poprzez Swojego ostatniego Wysłannika, Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) – wierzą w Koran i Mądrości, jakie zostały mu objawione i starają się kierować nimi w życiu.

- **WIARA W WYSŁANNIKÓW**

{O Ludu Księgi! Nasz Posłaniec przyszedł do was, wyjaśniając wam wiele z tego, co wy ukrywaliście z Księgi, i wiele też zacieraliście. Przyszło do was światło od Allaha i Księga jasna.} [5:15].

{Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bogiem jest Mesjasz, syn Marii!" Powiedz: „Któż ma możność uczynić coś przeciw Allahowi, jeśli On zechce zgubić Mesjasza, syna Marii, jak również Jego Matkę i wszystkich, którzy są na ziemi?" Do Allaha należy królestwo niebios i ziemi i tego, co jest między nimi. On stwarza to, co chce. Allah jest nad każdą rzeczą wszechwładny!} [5:17].

Allah wybierał wysłanników spośród Swoich sług. Wszystkich ich posłał z tym samym Przesłaniem, by dostarczali je oni wszystkim ludziom: ***{„Czcijcie Allaha i unikajcie bałwochwalstwa!”} [16:36]*** Wysłannicy zostali posłani, by zapraszać swój lud do czczenia jedynie Allaha, odrzucając fałszywe bóstwa. Poza tym, wysłannicy ci mieli za zadanie ostrzegać ludzi, którzy nie czcili wyłącznie Allaha, przed karą w przyszłym życiu, a także przekazywać dobre wieści tym, którzy czczą wyłącznie Allaha Jedynego. To dlatego ludzie nie będą mieli żadnego wytłumaczenia w Dniu Zmartwychwstania. Allah, Potężny i Majestatyczny, powiedział: ***{Posłaliśmy do każdego narodu posłańca (mówiącego): „Czcijcie Allaha i unikajcie bałwochwalstwa!”} [16:36]*** oraz: ***{My nie karaliśmy (ludzi) nigdy, zanim nie wysłaliśmy (do nich) posłańca. } [17:15].***

Wysłannicy byli sługami Allaha, których zaszczycił On misją proroczą. Byli oni najlepszymi z ludzi, jacy kiedykolwiek żyli, oraz stanowili najlepszy przykład dla ludzkości. Allah mówi o Noem (pokój z nim): ***{Zaprawdę, on był wdzięcznym sługą.} [17:3]***, a o Abrahamie, Izaaku i Jakubie (pokój z nimi): ***{I wspomnij Nasze sługi: Abrahama, Izaaka i Jakuba – posiadających władzę i jasne spojrzenie.} [38:45].*** Odnośnie Józefa (pokój z nim): ***{Zaprawdę, on należy do Naszych szczerych sług!} [12:24].*** O Dawidzie (pokój z nim): ***{I wspomnij Naszego sługę Dawida, posiadającego siłę. Zaprawdę, on był pełen skruchy...} [38:17].*** Odnośnie Salomona (pokój z nim): ***{Jakże to wspaniały sługa! Zaprawdę, on był pełen skruchy.} [38:30].*** O Hiobie (pokój z nim): ***{Jakże to wspaniały sługa!} [38:44].*** Odnośnie Muhammada ﷺ: ***{Błogosławiony niech będzie Ten, który zesłał rozróżnienie Swemu słudze, aby był ostrzegającym dla światów.} [25:1];*** a o Jezusie (pokój z nim) Allah powiedział: ***{On jest tylko sługą, którego obdarzyliśmy dobrocią i którego uczyniliśmy przykładem dla synów Izraela} [43:59].***

Ostatnim z proroków i wysłanników był właśnie Muhammad ﷺ. On jako jedyny został wysłany do całej ludzkości: ***{Powiedz: „O ludzie! Ja jestem posłańcem Allaha dla was wszystkich...} [7:158].***

Prawem objawionym Muhammadowi ﷺ jest religia islamu. Jest to jedyna religia, którą Allah przyjmie od Swoich sług. Nie przyjmie On innej religii niż Swoja, gdyż powiedział: ***{Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i obdarzyłem was w pełni Moją dobrocią; wybrałem dla***

was islam jako religię.} [5:3] oraz: ***{A od tego, kto poszukuje innej religii niż islam, nie będzie ona przyjęta; i on w życiu ostatecznym będzie w liczbie tych, którzy ponieśli stratę.} [3:85],*** a także: ***{Za każdym razem, gdy wrzucają do niej czeredę, zapytują ich strażnicy Gehenny: „Czyż nie przychodził do was ostrzegający?" Oni mówią: „Tak! Przychodził do nas ostrzegający, lecz my uznaliśmy go za kłamcę i powiedzieliśmy: Bóg nie zesłał niczego; jesteście jedynie w wielkim błędzie." I jeszcze powiedzą: „Gdybyśmy posłuchali albo zrozumieli, to nie bylibyśmy wśród towarzyszy płomienia palącego."} [67:8-10].***

Pierwszym z wysłanników był Noe, a ostatnim Muhammad. Najlepszymi z nich byli Noe (Nuh), Abraham (Ibrahim), Mojżesz (Musa), Jezus (Isa) i Muhammad. Wierzymy także w to, że Prawo objawione Muhammadowi uzupełnia Prawa otrzymane przez poprzednich Proroków i przeważa nad nimi. ***{Ale nie! Na twego Pana! Oni nie uwierzą (całkowicie), dopóki nie uczynią ciebie (Muhammadzie) sędzią w tym, co jest przedmiotem sporu między nimi. Potem nie znajdą już w sobie sprzeciwu co do tego, co rozstrzygnąłeś i poddadzą się całkowicie.} [4:65].***

Wysłannikami byli zawsze ludzie, potomkowie Adama (czyli ludzie – przyp. tłum.). Żaden z nich nie posiadał cech boskości, które usprawiedliwiałyby oddawanie im czci (gdyż nikt nie jest godny czci, z wyjątkiem Allaha): ***{Powiedzieli im ich posłańcy „Jesteśmy tylko ludźmi, tak jak wy..."} [14:11]***. Allah powiedział także Muhammadowi: ***{Powiedz: Ja jestem tylko śmiertelnikiem, tak jak wy. Zostało mi objawione, że Bóg wasz jest Bogiem Jedynym.}[41:6]*** oraz ***{Powiedz: Chwała niech będzie mojemu Panu! Czyż nie jestem tylko człowiekiem - posłańcem?} [17:93].***

Zasadniczym elementem islamu jest wiara we wszystkich wysłanników, a zatem ktokolwiek odrzucił Muhammada, tak naprawdę odrzuca wszystkich wysłanników (pokój z nimi) i dlatego nie wierzy prawdziwie w Allaha: ***{Wysłaliśmy ciebie (Muhammadzie) do ludzi jako Posłańca.} [4:79]*** oraz: ***{A lud Noego, który za kłamców uznał posłańców...} [25:37].*** Allah mówi nam, że ludzie Noego (pokój z nim) odrzucili nie tylko jego, ale także wszystkich wysłanników, ponieważ wraz z nim odrzucili oni ogólnie pojętą instytucję posłannictwa.

Po Muhammadzie ﷺ nie został już posłany żaden inny Prorok: ***{...(Muhammad) jest Posłańcem Boga i pieczęcią proroków.} [33:40].***

- **WIARA W ŻYCIE PRZYSZŁE**

Wśród sześciu głównych artykułów wiary w ortodoksyjnym islamie jest wiara w życie po śmierci. Temat ten omówiony zostanie w oparciu o informacje zaczerpnięte z Koranu – Ostatniego Boskiego Przesłania, oraz z tradycji Proroka Muhammada ﷺ, któremu Koran został objawiony i wyjaśniony.

Ostatnia Godzina i jej znaki: W Koranie i tradycji Proroka Muhammada ﷺ przepowiedzianych jest wiele przyszłych wydarzeń związanych z końcem życia na ziemi. Do najważniejszych z nich należy nadejście Dadżdżala, Wielkiego Kłamcy, który będzie dokonywał cudów tak potężnych, że wielu ludzi uwierzy, iż jest on Bogiem. Prawy przywódca, znany jako Mahdi, który będzie pochodził z rodu Muhammada ﷺ, stoczy walkę przeciwko wojskom Wielkiego Kłamcy. Jednak Dadżdżal nie zostanie pokonany do czasu, aż Jezus, syn Marii (pokój z nim) powróci na ziemię i go zgładzi. Innymi ze znaków Ostatniej Godziny są: Bestia ze Wschodu, ponowne przyjście Goga i Magoga, a w końcu wzejście słońca z zachodu, po czym od tych, którzy do tej pory nie uwierzyli, wiara nie zostanie przyjęta.

Życie grobowe: Po śmierci każda osoba będzie poddana w grobie prawdziwym próbom. O jednych, którzy umarli, Wszechmogący mówi: ***{Ogień! na którzy będą wystawieni rano i wieczór...} [40:46].*** Wysłannik Allaha - Muhammad ﷺ powiedział: „Grób jest albo ogrodem z ogrodów Raju, albo otchłanią z otchłani Piekielnych."

Pierwsze zadęcie w trąbę: Po tym, jak ziemskie istnienie dobiegnie końca, Allah rozkaże aniołowi Israfilowi zadąć w trąbę. Po pierwszym zadęciu wszyscy mieszkańcy niebios i ziemi upadną nieprzytomni, z wyjątkiem tych, wobec których Allah zadecyduje inaczej. Następnie ziemia zostanie spłaszczona, a łańcuchy górskie obrócą się w ruchome wydmy piaskowe. Wtedy Allah rozkaże niebiosom, aby spuszczały deszcz przez okres czterdziestu dni. Następnie wszyscy ludzie, jacy kiedykolwiek żyli, powstaną z grobów. Proces zmartwychwstania istnień połączony będzie z naprawą podstawy kręgosłupa każdej z osób. Reformacja ta będzie trwała dotąd, aż każda osoba powstanie w oryginalnej ziemskiej formie.

Drugie zadęcie w trąbę: Allah rozkaże Israfilowi, aby zadał w trąbę po raz drugi, po czym wszyscy ludzie jacy kiedykolwiek żyli, powstaną z grobów. Ci, którzy mieli prawdziwą wiarę we Wszechmogącego, powiedzą: ***{Oto co obiecał Miłosierny. I prawdę mówili posłańcy!} [36:52].***

Zebranie: Aniołowie zbiorą wszystkich, bosych, nagich i nieobrzezanych, w miejscu Zgromadzenia. Pierwszą osobą, jaka zostanie tego dnia odziana, będzie prorok Ibrahim (Abraham, pokój z nim). W miejscu tym słońce zostanie przybliżone do głów ludzi i zaleje ich pot. Niektórzy będą stali we własnym pocie po kostki, inni po kolana, a jeszcze inni po piersi, podczas gdy inni będą w nim zanurzeni po szyję. Głębokość potu będzie zależna od uczynków, jakie popełniali podczas życia na ziemi.

Cień Tronu: Niektórym ludziom będzie oszczędzone wiele cierpienia w Dniu Zmartwychwstania, dzięki cieniowi, jaki będzie dawał Tron Allaha.

Początek Sądu: Kiedy warunki te staną się dla ludzi nie do zniesienia, a ich strach wzrośnie, poproszą Allaha, aby pozwolił wysłannikom i prorokom wstawić się za nimi i ocalić ich od cierpienia. Każdy z proroków czy wysłanników, skieruje ludzi do tego proroka, który przyszedł po nim, aż dojdą do Muhammada ﷺ. On zaś jako jedyny zostanie obdarzony możliwością wstawiennictwa. Następnie rozpocznie się Sąd.

Szale, na których ważone będą uczynki: Zostaną uniesione wagi i każdy z ludzkich uczynków będzie zważony. Wagi te będą prawdziwe, z prawdziwymi szalami. Allah, Wywyższony i Wychwalony, nada uczynkom każdego ze stworzeń byt materialny. Dobre uczynki zostaną umieszczone na jednej szali, a złe na drugiej, jak powiedział Allah: ***{My postawimy wagi sprawiedliwości w Dniu Zmartwychwstania. Żadna dusza nie dozna w niczym krzywdy, nawet na ciężar jednego tylko ziarnka gorczycy...} [21:47].***

Zapisywanie uczynków każdej z osób: Po zważeniu uczynków, każdej z osób zostanie przedstawiony zapis. Ten, kto otrzyma swój zapis do prawej dłoni, zostanie łatwo rozliczony. Powróci do swojej rodziny, promieniejąc spokojem. Lecz ten, kto otrzyma swój zapis za swoimi plecami, do swej lewej ręki, tego dnia będzie sobie życzył jedynie śmierci. Będzie on wrzucony do Ognia Piekielnego.

Sąd: Następnie Allah osądzi Swoje stworzenie. Przypomni wszystkim ich dobre i złe uczynki. Wszystko, co zrobili, będzie zapisane, choć oni sami mogli o tym zapomnieć: ***{Potem do ich Pana powrócicie! I On obwieści im to, co czynili!} [6:108].***

Wysłannik Allaha, Muhammad ﷺ, powiedział: „Allah przyprowadzi Swojego wiernego sługę blisko Siebie, nałoży na niego zasłonę i przedstawi mu na osobności jego uczynki – sprawi, że przyzna się on do swoich grzechów. Allah powie mu: „Czy nie zrobiłeś tego w tym konkretnym dniu?" Sługa potwierdzi swój grzech i poczuje, że z pewnością jest zgubiony. Allah powie mu: „Zatailem twoje grzechy za życia, a dziś ci je wybaczam." ***{I przystąpiliśmy do dzieł, jakich oni (niewierni, politeiści, grzesznicy) dokonali, i uznaliśmy je za proch rozrzucony} [25:23] {Czyny tych, którzy nie uwierzyli w swojego Pana, podobne są do popiołu, nad którym wzmógł się wiatr w burzliwy dzień. Oni nie będą mieli władzy nad niczym, co zyskali.} [14:18].*** Niewierny korzyści ze swoich dobrych uczynków otrzyma w tym życiu, tak więc kiedy zostanie wskrzeszony w Dniu Sądu, znajdzie swoją księgę dobrych uczynków pustą.

Staw Wysłannika Allaha: Staw Wysłannika Allaha będzie największym zbiornikiem wodnym; jego woda będzie słodsza niż miód i bielsza niż mleko; zaopatrzony będzie w przybory do picia tak liczne, jak gwiazdy, by wystarczyło dla wielu odwiedzających. Długość i szerokość tego Stawu będzie jak odległość miesiąca podróży liczona w każdą stronę, a każdy, kto się z tego Stawu napije, nigdy więcej nie poczuje pragnienia.

Most rozpościerający się nad Piekłem: Ponad Ogniem Piekielnym będzie się rozpościerał Most, który sięgnie aż do Raju. Wysłannik Allaha, Muhammad ﷺ, opisał go jako cieńszy niż włos i ostrzejszy niż miecz. Ludzie będą przechodzić przez ten Most w różnym tempie, w zależności od swoich uczynków; jedni w mgnieniu oka, inni w tempie biegnących koni, inni jak biegnące wielbłądy, a jeszcze inni przemierzą go w tempie normalnego chodu. Będą też tacy, którzy ledwie zdołają się po nim przeczołgać. Będą oni chwytani żelaznymi hakami i wrzucani do Ognia Piekielnego. Zaś ci, którzy przejdą przez Most, znajdą się u progu Raju.

Płaskowyż pomiędzy Rajem a Piekłem: Ci, którzy przejdą przez Most, zostaną zebrani w miejscu pomiędzy Rajem a Piekłem. Tu uregulowane będą ich wzajemne długi, aż wszyscy się rozliczą. Następnie dostaną pozwolenie na wejście do Ogrodów Raju.

Prorocy i ludzie pobożni: Drzwi do Raju zostaną otwarte najpierw dla Proroka Muhammada ﷺ: „Będę przywódcą dzieci Adama w Dniu Sądu, choć się tym nie chełpię. Będę pierwszym, który zostanie wskrzeszony z grobu, chociaż się tym nie chełpię. Będę pierwszym, który przekręci klamkę Drzwi do Raju, wchodząc do niego wraz z biednymi z mojego narodu." Allah

zezwoli na wstawiennictwo tylko tym, których nim obdarzył. Pierwszym, który będzie się mógł wstawiać, jest Ostatni Wysłannik Allaha, Muhammad ﷺ. Po raz pierwszy wstawi się on już w miejscu zgromadzenia, podczas Sądu. Jest to Wielkie Wstawiennictwo, które Allah zachował jedynie dla niego. Drugą formą wstawiennictwa danego Prorokowi Muhammadowi ﷺ, będzie uzyskanie zgody Allaha dla ludzi Raju, aby do niego weszli. Bez tego wstawiennictwa nie wejdą oni do Raju. Wśród rodzajów wstawiennictwa, jakie inni prorocy będą dzielić wraz z Ostatnim Wysłannikiem, Muhammadem ﷺ jest ocalenie od Ognia ludzi, którzy już prawie do niego weszli, oraz wyciągnięcie z niego części z tych, którzy już do niego weszli. W końcu Miłosierny, w Swej nieskończonej Łasce i Szczodrości względem Swoich stworzeń, wyciągnie z Ognia część z ludzi. Gdy wszyscy, którzy mieli wejść do Raju już się tam znajdą, będzie tam jeszcze jedno pomieszczenie. Allah stworzy wtedy specjalną grupę mieszkańców, by zamieszkali w Raju.

Wieczny Ogień: Piekło jest miejscem niekończących się tortur, istniejącym już teraz, przygotowanym dla ludzi aroganckich, którzy odrzucają wiarę we Wszechmogącego, oraz dla grzeszników, którzy nie okazują skruchy. Jeśliby ktoś trafił do Ognia Piekielnego tylko na moment, doświadczyłby w tej krótkiej chwili więcej bólu, cierpienia i tortur, niż jest w stanie sobie wyobrazić. Allah ostrzega Swoje stworzenia: ***{Przeto ostrzegam was przed Ogniem, który płonie!} [92:14].*** Jest to ogień nieporównywalny do tego w tym życiu. Allah nazywa piekło: Ogniem Piekielnym, niezgłębioną Otchłanią, okrutną płonącą Czeluścią, miejscem, gdzie ciała i dusze topnieją, nieustającym spalaniem i pochłaniającą Otchłanią. ***{...będą w palącym podmuchu i wrzącej wodzie, w cieniu czarnego dymu, ani nie orzeźwiającego, ani dobroczynnego.} [56:42-44]*** oraz: ***{Rzuca on iskry na podobieństwo basztry} [77:32].*** Ludzie z piekła ***{...będą pojeni wrzącą wodą, rozrywającą im wnętrzności} [47:15] {Jeśli będą wzywać pomocy, to zostanie im udzielona w postaci wody podobnej do roztopionego metalu, który pali twarze...} [18:29].***

Wieczny Raj: Istniejący już Raj przygotowany jest dla tych, którzy służą jedynie Allahowi, i którzy okazują skruchę. Jest czymś, czego żadne oko nie widziało, ani żadne ucho nie słyszało, ani co nigdy nie pojawiło się w sercu ludzkim. Są w nim:

{Ogrody Edenu, do których wejdą oni, oraz ci spośród ich ojców, którzy byli sprawiedliwi, jak też ich żony i ich potomstwo. A aniołowie będą wchodzili do nich przez wszystkie bramy.} [13:23] {...bogobojnych czeka piękna przystań: Ogrody

Edenu z otwartymi dla nich bramami.} [38:49-50] {…będą w nim strumyki wody nie ulegającej zepsuciu i strumyki mleka, którego smak się nie zmienia, i strumyki wina – rozkosz dla popijających, i strumyki oczyszczonego miodu. I będą tam dla nich wszelkiego rodzaju owoce; i przebaczenie od ich Pana.} [47:15] Allah powiedział o Raju także wiele innych rzeczy, ale najważniejsze jest to, że będzie on niekończący się; i będzie przeznaczony dla tych, o których Allah powiedział: „Ześlę na was Swoją łaskę, po czym nigdy nie będę z was niezadowolony." A to jest największe osiągnięcie.

- **WIARA W WOLĘ BOSKĄ**

Ostatnim z głównych elementów wiary w ortodoksyjnym islamie jest wiara w Boską Wolę, która obejmuje wszystkie rzeczy i zdarzenia, jakie mają miejsce, czy to dobre, czy złe. Wiara w Wolę Boską nie jest kompletna, dokąd nie zawiera następujących elementów:

Wiara w to, że Wiedza Allaha obejmuje wszystko i jest kompletna, że jest On najbardziej świadomy cech wszelkich stworzeń i najgłębszych uczuć, świadomy efektów ludzkich czynów, a także tego, co oni zrobią, zanim jeszcze to zrobią, oraz co by zrobili, gdyby zechciał, by stało się inaczej. Jest On świadomy tego wszystkiego, nie sprawia Mu to trudności, a także nie ma sprzeczności pomiędzy Jego wszechogarniającą Wolą, a wolną wolą i wolnym wyborem stworzeń.

{On znał was najlepiej, kiedy stworzył was z gliny i kiedy byliście embrionami w łonach waszych matek.} [53:32] oraz ***{…abyście wiedzieli, że Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny i że obejmuje każdą rzecz Swoją wiedzą.} [65:12]***

Allah zapisał każde zdarzenie jakie kiedykolwiek będzie mieć miejsce na Zabezpieczonej Tablicy, gdzie wyryte są wszystko, co zdarzy się wszelkim stworzeniom.

{Czyż ty nie wiesz, iż Bóg zna wszystko, co jest w niebie i na ziemi? Zaprawdę, to jest w Księdze!} [22:70]

Największe znaczenie dla wiary w to, że Allah przesądził o przeznaczeniu wszelkich stworzeń, jest następująca Tradycja Wysłannika Allaha – Muhammada ﷺ:

„Pierwszą rzeczą, jaką Allah stworzył było Pióro. Następnie nakazał mu pisać. Pióro to spytało: 'Panie mój! Co mam pisać?'

On odpowiedział: ‘Spisuj miarę każdej rzeczy, aż do (ostatniej) Godziny.”

Wysłannik Allaha, Muhammad ﷺ, powiedział:

„..Cokolwiek wam się przydarza, nigdy by was nie ominęło, a cokolwiek was omija, nigdy by wam się nie przydarzyło. Pióro zostało podniesione, a zwoje wyschły.”

Wszystko dzieje się zgodnie z Planem Boskim.

{Czyż ty nie wiesz, iż Bóg zna wszystko, co jest w niebie i na ziemi? Zaprawdę, to jest w Księdze! Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe.} [22:70]

{Żadne nieszczęście nie dosięgnie ziemi ani też was samych, bez tego, żeby nie było ono zapisane w księdze, zanim My je sprowadzimy. Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe! } [57:22]

Boska Wola dotyczy tak rzeczy ogólnych, jak i szczegółów. Co do szczegółów, Wysłannik Allaha, Muhammad ﷺ, opisał płód w łonie matki i powiedział:

„...On (Allah) wysyła do niego anioła i rozkazuje mu, by zapisał cztery rzeczy: jego utrzymanie, długość życia, czyny i to, czy będzie błogosławiony, czy nieszczęśliwy.”

Wszystko, czego Allah sobie życzy, to się stanie.

{Kiedy On chce jakiejś rzeczy, to mówi „Bądź” – i ona się staje. } [36:82].

Wszystkie czyny stworzeń, czy to dobre, czy złe, są następstwem posłuszeństwa Allahowi, a On zakazał im być nieposłusznymi. Allah kocha ludzi sprawiedliwych i pobożnych i jest zadowolony z ich dobrych uczynków. Zaś niezadowolony jest z tych, którzy nie wierzą i czynią zło. Nie życzy sobie, by Jego stworzenia były niewierne; ostrzega je przed tym; jednak zezwala im na to, by błądziły, jeśli tego chcą.

Jego Mądrość jest wyjątkowa i może nie zostać zrozumiana przez ludzki intelekt. Dlatego wierzymy, że zezwala On na zło i nieposłuszeństwo, nawet jeśli zachęca swoje stworzenia do dobra. To, że ktoś nie jest Mu posłuszny i popełnia złe czyny, wynika tylko z Mądrości Allaha, nie z niezaspokojenia Jego Woli.

Allah stworzył wszystko, wszelkie rzeczy i wydarzenia:

{A Bóg stworzył was i to, co wy tworzycie.} [37:96]

{Chwała niech będzie Bogu, który stworzył niebiosa i ziemię i uczynił ciemności i światło.} [6:1]

{O ludzie! Bójcie się waszego Pana, który was stworzył z jednej istoty i stworzył z niej drugą do pary, a z ich dwojga rozprzestrzenił wiele mężczyzn i kobiet.} [4:1]

Ludzie mają pewną kontrolę nad swymi czynami i mają oni ograniczony rodzaj woli. Fakt, że Allah dał ludziom wolność wyboru nie oznacza, że zmienia to Wolę Allaha.

{...Dla tych spośród was, którzy chcą iść Drogą Prostą. Lecz wy nie będziecie chcieli, jeśli nie zechce Bóg, Pan Światów.} [81:28-9]

Wysłannik Allaha, Muhammad ﷺ, powiedział:

„Jeśli ktoś należy do zwycięskich, to czyny zwycięskich są im ułatwiane."

Starożytni greccy filozofowie głosili, że dobro pochodzi od Boga, lecz zło pochodzi od innych, poza Nim. Było to popularne w ich nauczaniu i doprowadziło ich to do uznania, że albo:

(a). Od Allaha są rzeczy dobre i złe w sensie relatywnym; albo

(b). Wszelkie zło istnieje ze względu na inne czynniki (czy to samego człowieka, czy też na inne bóstwa). Ten koncept doprowadził filozofów do niekończącej się dyskusji w tej kwestii.

Jednak człowiek powinien rozpoznawać prawdę w tym, o czym wspomnieliśmy, gdyż wiara w jednego Boga zawiera prawdziwy koncept, że jest tylko jeden Stwórca i tylko On stworzył wszystko, czy to dobre, czy złe.

2-Czystość w islamie

Islam kładzie duży nacisk na czystość, zarówno w aspekcie fizycznym, jak i duchowym. Pod względem fizycznym, islam wymaga od muzułmanina oczyszczania swojego ciała, odzieży, domu, oraz całego swego otoczenia, a robiąc to jest on nagradzany przez Boga. Prorok Muhammad ﷺ powiedział między innymi:

„Usuwanie wszelkich przeszkód z drogi jest jałmużną (nagradzaną przez Allaha)" [Buchari]

Podczas gdy ludzie postrzegają czystość jedynie jako cechę pożądaną, islam kładzie na nią wielki nacisk, czyniąc z niej nieodzowną podstawę wiary. Od muzułmanina wymagana jest czystość moralna, duchowa, a także fizyczna. Poprzez Koran i Sunnę islam nakazuje wierzącemu czystość w każdym aspekcie jego życia.

W Koranie Allah chwali tych, którzy przywykli do czystości:

{Zaprawdę, Bóg miłuje nawracających się i miłuje oczyszczających się. } [2: 222]

Arabskim słowem oznaczającym „oczyszczanie" jest „tahara". Książki na temat islamskiego prawodawstwa często zawierają cały rozdział zatytułowany właśnie *Tahara*.

Allah nakazuje wiernym, by byli schludni:

{I twoje szaty oczyszczaj!} [74:4]

Koran kładzie nacisk na to, by wierzący stale utrzymywał swój stan czystości:

{O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie – aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się.} [5: 6]

Stan nieczystości to taki, który jest wynikiem polucji, menstruacji i połogu (pierwsze czterdzieści dni po porodzie). Muzułmanie do oczyszczania się po załatwieniu potrzeb fizjologicznych nie używają jedynie papieru czy czegoś podobnego, lecz przede wszystkim wody.

Prorok Muhammad ﷺ radził wiernym, aby byli schludni i zadbani tak prywatnie, jak i publicznie. Kiedyś, wracając do domu po bitwie, przypomniał:

„Wkrótce spotkacie swoich braci, więc doprowadźcie do

porządku wasze siodła i odzież. Bądźcie wytworni w oczach ludzi...” [Abu Daŀud]

Innym razem powiedział: **„Nigdy nie chodźcie z włosami i brodami rozczochranymi, jak diabeł.” [Al-Tirmidhi]**

I kiedy indziej: **„Gdybym nie obawiał się, że będzie to zbyt duży ciężar dla mojej wspólnoty, nakazałbym im, aby czyścili zęby przed każdą modlitwą.” [Buchari]**

Higiena moralna także nie została w islamie pominięta, gdyż Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zachęcał muzułmanów do odmawiania specjalnej modlitwy (suplikacji – przyp. tłum.), kiedy przeglądają się w lustrze: **„Allahu, Ty uczyniłeś mnie w dobrej postaci; pobłogosław mnie także nieskazitelnym charakterem i uchroń moją twarz od dotyku Ognia Piekielnego.” [Ahmad]**

Natomiast skromność ubioru, tak mężczyzn, jak i kobiet, pomaga człowiekowi w osiągnięciu czystość myśli.

Dobroczynność natomiast jest sposobem na oczyszczenie swojego majątku. Muzułmanin, który nie daje jałmużny (sadaqah) i nie płaci obowiązkowego, corocznego zakatu (podatku na cele dobroczynne) w wysokości 2,5%, w rzeczywistości zanieczyścił swój majątek poprzez gromadzenie tego, co prawnie należy się innym:

{Weź z ich majątku jałmużnę, abyś przez nią mógł ich oczyścić.} [9: 103]

Wszystkie prawa i nakazy Allaha i Jego Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) są klarowne; natomiast prawa tworzone przez człowieka - skażone ludzką stronniczością i innymi niedoskonałościami. Dlatego każde oficjalne prawo może być naprawdę sprawiedliwe jedynie wtedy, gdy zostało oczyszczone przez Boskie przewodnictwo – jak zostało wyjaśnione w Koranie i Sunnie – albo jeśli jest przede wszystkim rozkazem Boga – Szari’a.[6]

3-Prawa człowieka w islamie

Islam od samego początku dbał o prawa człowieka. Zagwarantował każdemu prywatność, wolność, godność i równość. Święty Koran jasno mówi: ***{Nie ma przymusu w religii.} [2:256]***

Nie ma żadnych wiarygodnych przekazów potwierdzających zarzuty, że kiedy wojska muzułmańskie wkroczyły do Azji, Afryki i Europy, ludzie ginęli, jeśli odmówili przyjęcia islamu. Najlepszym dowodem jest to, że chrześcijanie, żydzi, zaratusztrianie i hindusi nie tylko na tych terenach nie wyginęli, lecz w rzeczywistości wzmocnili się jako chronione mniejszości wyznaniowe, a wielu z nich odegrało ważną rolę w sztuce, nauce, czy nawet w rządzie.

Życie, majątek i prywatność wszystkich mieszkańców w państwie islamskim postrzegana jest jako świętość, bez względu na to, czy dana osoba jest muzułmaninem, czy nie. Niemuzułmanie mają swobodę w wykonywaniu aktów czci i praktykowaniu swoich religii, włącznie ze stosowaniem własnego prawa rodzinnego i posiadaniem własnych sądów religijnych. Są oni zobowiązani do opłacania innego rodzaju podatku (Dżizja) zamiast Zakah, a państwo jest zobowiązane dostarczać im w zamian zarówno ochronę, jak i usługi rządowe. Przed epoką współczesną niezwykłą rzadkością było znalezienie gdziekolwiek na świecie państwa czy rządu, które troszczyłyby się o swoje mniejszości i ich prawa cywilne tak, jak robiło to państwo islamskie.

W żadnej innej religii kobiety nie miały takiej równości prawnej i moralnej, oraz nie były darzone takim szacunkiem. Co więcej, rasizm i rozbicie plemienne także są niezgodne z islamem. Koran mówi o ludzkiej równości w następujący sposób:

„O ludzie! My stworzyliśmy was z jednej istoty, mężczyzny i kobiety, i uczyniliśmy z was narody i plemiona, abyście mogli się nawzajem poznawać. Zaprawdę, najlepszym z was w oczach Boga jest najbardziej bogobojny.”[7]

4-Prawo islamskie

Prawo islamskie wywodzi się wyłącznie z Koranu i Sunny Proroka Muhammada ﷺ. Podobnie jak Koran, Sunna także pochodzi z objawienia

od Boga. Prawo islamskie obejmuje wszelkie aspekty życia. Dotyczy sposobu czczenia Boga, oraz postępowania wobec innych. Bóg pewne rzeczy wiernym nakazuje, a innych zabrania. Tylko Bóg, Wszechwiedzący, Sprawiedliwy, ma prawo uczynić pewne rzeczy dozwolonymi, a inne grzesznymi i zakazanymi. Społeczeństwo islamskie może ustanowić inne prawa dla polepszenia życia (np. prawo o ruchu drogowym), o ile nie stoją one w sprzeczności z prawem islamskim. Są rzeczy, do których Bóg, Przewodnik i Zarządzający, zachęca, nie nakazując ich, oraz takie, do których zniechęca bez zabraniania ich bezpośrednio. Wszystkie te regulacje zebrane razem stanowią prawo islamskie. Kiedy jeszcze dodamy do tego fakt, że są kwestie, które prawo islamskie postrzega po prostu jako dozwolone, to będziemy mieć wyznaczone podstawowe zasady dla każdego czynu ludzkiego:

1. Obowiązkowe

2. Zalecane

3. Dozwolone

4. Nie wskazane

5. Zabronione

Prawo islamskie pochodzi od Boga. Powodem, dla którego go przestrzegamy jest fakt, że On nam to nakazuje. Zachęca nas do zrozumienia mądrości, jaka za tym prawem stoi, choć powinniśmy być posłuszni nawet wtedy, gdy nie rozumiemy w pełni powodów dlaczego jest tak, a nie inaczej. Zrozumienie jest dodatkowym darem. Na przykład jedzenie wieprzowiny jest zabronione, ponieważ tak powiedział Bóg. Powstrzymujemy się więc od spożywania jej właśnie z tego powodu, a nie dlatego, że znamy także naukowe dowody na to, iż przenosi ona swoiste choroby i jest najmniej zdrowym mięsem. Jeśli nawet naukowcy byliby w stanie rozmnażać świnie zmodyfikowane genetycznie tak, aby były one pokarmem wolnym od chorób i najbardziej pożywnym, jedzenie wieprzowiny byłoby nadal zabronione. (Jednakże człowiek może zjeść wieprzowinę, aby ocalić swoje życie, jeśli nie ma żadnej innej opcji, nie będzie w tym żadnego grzechu).

Źródłem prawa islamskiego jest Koran i Sunna. Bóg postrzega jako politeizm zezwalanie przywódcom religijnym na zmienianie rozkazu Boga - poprzez czynienie dozwolonym tego, co Bóg zabronił, czy czynienie zabronionym tego, na co Bóg zezwolił. Jedynie Bóg ma taką moc i mądrość, by nagradzać tych, którzy czynią dobro i karać czyniących zło.[8]

5-Jezus (pokój z nim)

Islam uznaje wszystkich proroków wysłanych do ludzkości. Muzułmanie szanują ich wszystkich, a w szczególności Jezusa (pokój z nim), ponieważ był on jednym z tych proroków, którzy przepowiedzieli nadejście Muhammada ﷺ. Muzułmanie oczekują także powtórnego przyjścia Jezusa (pokój z nim). Uważają go za jednego z największych proroków Boga wysłanych do ludzkości. Muzułmanin nie mówi o nim po prostu „Jezus", ale dodaje też zwrot „pokój z nim", na znak szacunku.

Żadna inna religia na świecie nie szanuje i nie honoruje Jezusa (pokój z nim) tak, jak czyni to islam. Święty Koran potwierdza jego dziewicze narodzenie, a matka Jezusa - Maria postrzegana jest jako jedna z najczystszych kobiet spośród całego stworzenia (jeden z rozdziałów Koranu nosi tytuł „Maria" od jej imienia).

Koran narodziny Jezusa (pokój z nim) opisuje następująco:

{I oto powiedzieli aniołowie: „O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów. (...) O Mario! Bóg zwiastuje ci radosną wieść o Słowie pochodzącym od Niego, którego imię Mesjasz, Jezus, syn Marii. On będzie wspaniały na tym świecie i w życiu ostatecznym i będzie jednym z przybliżonych. I będzie przemawiał do ludzi już w kołysce, a także jako mąż dojrzały; i będzie wśród sprawiedliwych." Ona powiedziała: „O Panie mój! Jakże będę miała syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?: Powiedział: „Tak będzie! Bóg stwarza to, co chce! Kiedy On decyduje o istnieniu jakiejś rzeczy, to tylko mówi: „Bądź!" – i to się staje." } *[3:42-47]*

Muzułmanie wierzą, że Jezus (pokój z nim) został niepokalanie, poczęty dzięki tej samej mocy, która stworzyła i ożywiła Adama i Ewę, bez żadnego ojca czy matki.

{Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam. On stworzył go (Adama) z prochu, a następnie powiedział do niego: „Bądź!" – i on jest. } [3:59]

W czasie swej misji proroczej, Jezus (pokój z nim) dokonywał wielu cudów. Święty Koran mówi nam, że powiedział on:

{Przyszedłem do was ze znakiem od waszego Pana. Ja utworzę wam z gliny postać ptaka i tchnę w niego, i on stanie się ptakiem. Ja uzdrowię chorego i trędowatego i ożywię zmarłych – za zezwoleniem Boga.} [3:49]

Muhammad i Jezus (pokój z nimi), a także inni prorocy, zostali posłani przez Boga Jedynego, by potwierdzać wiarę w Niego. Wspomniane jest o tym w Koranie, gdy przytoczone są słowa Jezusa (pokój z nim) :

{Ja przychodzę potwierdzić prawdziwość tego, co było przede mną w Torze, i aby uczynić dla was dozwolonym część tego, co wam było zakazane. Przyszedłem do was ze znakiem pochodzącym od waszego Pana. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie! } [3:50]

Prorok Muhammad ﷺ podkreślił ważną rolę Jezusa (pokój z nim), mówiąc:

„Ktokolwiek wierzy, że nie ma boga poza Allahem, jedynym, bez partnera, że Muhammad ﷺ jest Jego wysłannikiem, że Jezus jest sługą i wysłannikiem Boga, Jego Słowem tchniętym w Marię i duchem emanującym z Niego, oraz że Raj i Piekło są prawdą, ten zostanie przyjęty przez Boga do Nieba." [Buchari] [9]

6-Wiedza

Islam przy każdej okazji namawia ludzi do czytania i zdobywania wiedzy. Wersety Koranu nakazują, doradzają, ostrzegają i zachęcają ludzi, by obserwowali zjawiska naturalne, następstwo dnia i nocy, ruch gwiazd, słońca, księżyca i innych ciał niebieskich. Muzułmanie są zachęcani do przyglądania się wszystkiemu we wszechświecie, podróżowania, badania, odkrywania i zrozumienia tego wszystkiego, aby móc bardziej to doceniać i być wdzięcznym Bogu za całe piękno Jego stworzenia. Pierwsze objawienie dane Muhammadowi ﷺ pokazało, jak bardzo islam dba o wiedzę:

{Iqra (czytaj, głoś), w imię twego Pana, który stworzył... } [96:1]

Nauka jest obowiązkiem zarówno mężczyzny, jak i kobiety. Co więcej, edukacja nie ogranicza się do kwestii religijnych; dotyczy wszelkich dziedzin wiedzy, włącznie z biologią, fizyką i technologią. Uczeni mają wysoką pozycję w islamie, zaraz po prorokach (pokój z nimi wszystkimi).

Prawie od samego początku państwa islamskiego muzułmanie badali i opanowywali wiele dziedzin tak zwanych nauk świeckich, rozpoczynając od językoznawstwa i architektury, jednak bardzo szybko poszerzając je także o matematykę, fizykę, astronomię, geografię, medycynę, chemię i filozofię. Przetłumaczyli oni i zsyntetyzowali znane dzieła świata starożytnego z Grecji, Persji, Indii, a nawet z Chin. Niedługo potem zaczęli tę wiedzę krytykować, ulepszać i rozwijać. Wiele wieków przed europejskim Odrodzeniem żyli już muzułmańscy ludzie renesansu, którzy byli jednocześnie odkrywcami, naukowcami, filozofami, fizykami i poetami. Wśród nich był Ibn Sina (Awicenna), Umar Chajjam i inni.[10]

7-Maria

Żadna wiara ani żadna Święta Księga, nawet Biblia, nie poważają Dziewicy Marii i nie cenią jej tak, jak robi to islam i Święty Koran. Cały rozdział Koranu zatytułowany jest *Maria* (po arabsku *Marjam*). Zauważcie też, że wielu muzułmanów chętnie nazywa swoje córki Marjam, z miłości i szacunku do matki Jezusa (pokój z nim).

Święty Koran ukazuje charakter i zalety Dziewicy Marii od jej narodzin, aż po cudowne poczęcie i narodziny Jezusa Chrystusa (pokój z nim). Czyniąc to, Koran, który jest Księgą objawioną przez Boga, nie kładzie dużego nacisku na szczegóły różnych wydarzeń, co jest typowe dla ludzkich autorów - zupełnie jakby miały one największe znaczenie, zawierała się w nich jakaś mądrość i jakby niosły za sobą jakąś naukę. Dlatego ukazane są tu jedynie zalety, pozycja i moralna doskonałość Dziewicy Marii - cnotliwej i pobożnej kobiety, która została wybrana spośród wszystkich kobiet na świecie i oczyszczona, aby - z rozkazu Boga - stać się tą, która urodzi Wysłannika Bożego - Jezusa (pokój z nimi obojgiem). Został on poczęty bez jakiegokolwiek ojca.

Oto niektóre z przetłumaczonych wersetów Koranu, odnoszących się do historii Dziewicy Marii. Cytaty te, jeśli by czytać ich oryginalny, arabski tekst – wraz z jego niezrównaną Boską elokwencją i znakomitą retoryką – są tak wzruszające, że oczy słuchających go Arabów, tak muzułmanów, jak i chrześcijan, napełniają się łzami.

Rozdział 66, werset 12: ***{...i Marię, córkę Imrana, która zachowała dziewictwo; tak więc tchnęliśmy w nią poprzez Naszego Ducha (anioła Garbriela). I ona uwierzyła w słowa swego Pana i Jego Ksiąg i była wśród pokornych}***

Rozdział 3, wersety 42 – 43: ***{I oto powiedzieli aniołowie: „O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów. O Mario! Poddaj się pokornie twemu Panu, wybijaj (Mu) pokłony i skłaniaj się wraz z tymi, którzy się skłaniają!”}***

Rozdział 19 - zatytułowany *Marjam* od jej imienia - wersety 16 - 31: ***{I wspomnij w Księdze Marię! Oto ona oddaliła się od swojej rodziny do pewnego miejsca na wschodzie. I oddzieliła się od nich zasłoną. Wtedy posłaliśmy do niej Naszego Ducha (Gabriela) i on ukazał się jej jako doskonały człowiek. Powiedziała: „Szukam schronienia u Miłosiernego przed tobą, jeśli jesteś bogobojny.” On powiedział: „Ja jestem tylko posłańcem twego Pana, aby dać tobie chłopca czystego.” Ona powiedziała: Jakże mogę mieć syna, kiedy nie dotknął mnie żaden mężczyzna, ani nie jestem występną?” On powiedział: „Tak będzie! Powiedział twój Pan: ‘To jest dla Mnie łatwe. Uczynimy z niego znak dla ludzi i miłosierdzie pochodzące od Nas. To jest sprawa zdecydowana!’”***

I poczęła go, i oddaliła się z nim w dalekie miejsce. I doprowadziły ją bóle porodowe do pnia drzewa palmowego. Powiedziała: „Obym była umarła przedtem; obym była całkowicie zapomniana!” Wtedy będące u jej stóp dziecko zawołało do niej: „Nie smuć się! Twój Pan umieścił u twych stóp strumyk. Potrząśnij ku sobie pień palmy, ona ci zrzuci świeże, dojrzałe daktyle. Jedz, pij i daj oczom ochłodę! A jeśli zobaczysz jakiegoś człowieka, to powiedz: ‘Ślubowałam Miłosiernemu post, nie będę więc dziś mówić z nikim.’”

I przyszła z nim do swego ludu niosąc go. Oni powiedzieli: „O Mario! Uczyniłaś rzecz niesłychaną! O siostro Aarona! Twój ojciec nie był złym człowiekiem i matka twoja nie była występna." Wtedy ona wskazała na nie. Oni powiedzieli: "Jakże będziemy przemawiać do kogoś, kto jest w kołysce, do małego chłopca?" On (Jezus) powiedział: „Zaprawdę, ja jestem sługą Boga! On dał mi Księgę i uczynił mnie prorokiem. On mnie błogosławi, gdziekolwiek się znajduję. On nakazał mi modlitwę i jałmużnę, jak długo będę żył."}

Także Prorok Muhammad ﷺ podkreślał wysoki status Dziewicy Marii w islamie, mówiąc: **„Najlepszą z kobiet na świecie jest Maria."**

Powiedział on także: **„Żadna spośród kobiet nie osiągnęła doskonałości, z wyjątkiem Marii, córki Imrana, oraz Asiji, żony Faraona."**

Jeśli chodzi o Biblię, o Dziewicy Marii wspomina głównie Mateusz 1:15-25 i Łukasz 1:26-57, w kontekście relacjonowania historii narodzin Jezusa Chrystusa (pokój z nim). To może pomóc wam dokonać względnej oceny – mając na uwadze także moją wcześniejszą uwagę odnośnie oryginalnego, arabskiego Koranu – statusu Dziewicy Marii w islamie i chrześcijaństwie.[11]

8-System moralny w islamie

Wśród autentycznych suplikacji wznoszonych przez Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) są następujące:

„O Allahu, poprowadź mnie do (osiągnięcia – przyp. tłum.) dobrego charakteru, nikt nie prowadzi do dobrego charakteru, jak tylko Ty..." [Zapisał Muslim]

„O Allahu, szukam schronienia u Ciebie przed złym charakterem, złymi uczynkami i pragnieniami." [Zapisał Tirmidhi.]

„O Allahu, Ty stworzyłeś mnie w doskonałej formie, więc udoskonal też mój charakter." [Zapisał Ahmad]

„O Allahu, szukam schronienia u Ciebie przed ułomnością i lenistwem; przed tchórzostwem i chciwością; przed zniedołężnieniem i surowością; przed niedbalstwem i zubożeniem, przed poniżeniem i upokorzeniem. I szukam schronienia u Ciebie przed biedą i niewiarą; przed grzesznością, rozbiciem i hipokryzją; przed sławą i życiem na pokaz...” [Zapisał Hakim]

Udoskonalenie zasad moralnych

Moralność ma w islamie tak wielką rangę, że Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powiedział: **„Zostałem wysłany tylko po to, by udoskonalić zasady moralne” [Ahmad, Malik, przekazany od Abu Hurajry]** - jak gdyby ograniczył on swą misję wyłącznie do tej kwestii...

Jeśli spojrzymy na moralność jako na układ pomiędzy sługą a Allahem i wzajemne relacje pomiędzy ludźmi, wtedy kwestia ta staje się jasna. Oto pełna religia. Jak podchodzicie do Stwórcy? Jak Go czcicie? Czy wyznajecie Jego jedność i unikacie Jego gniewu? Jak podchodzicie do stworzonych istot, w tym aniołów, proroków, ludzi pobożnych, swoich bliskich krewnych, którzy mają prawo do miłości? Jak podchodzicie do różnego rodzaju demonów, do tych, którzy ukrywają prawdę do grzeszników i hipokrytów?

Jeśli rozumiemy moralność jako relacje jedynie pomiędzy ludźmi, to powyższy hadis (wypowiedź Proroka) pokazuje wielkie znaczenie prawdziwej moralności i jej wysoką pozycję w religii. Podobnie jak inny hadis: **„Religia jest szczerą radą.” [Muslim]** Nie oznacza to, że cała religia ogranicza się jedynie do szczerej rady. Dlatego też w hadisie tym nie ma wątpliwości co do tych dwóch znaczeń, oraz oba one podkreślają wielką wagę moralności w islamie.[12]

9-Wkład muzułmanów w naukę

Astronomia

Muzułmanie zawsze wykazywali szczególne zainteresowanie astronomią. Księżyc i słońce odgrywają zasadniczą rolę w ich życiu codziennym. Dzięki księżycowi muzułmanie ustalają początek i koniec miesięcy w ich kalendarzu księżycowym. Dzięki słońcu obliczają czasy modlitw i postu. To

za pomocą astronomii muzułmanie wyznaczają precyzyjnie kierunek Qiblah, by zwracać się podczas modlitwy ku Kabie w Mekce. Najbardziej precyzyjnym kalendarzem słonecznym, lepszym od juliańskiego, jest kalendarz gregoriański, opracowany pod nadzorem Umara Chajjama.

Koran w wielu miejscach odnosi się do astronomii.

{On (Bóg) jest Tym, który stworzył noc i dzień, słońce i księżyce – wszystko żegluje po orbicie.} [21:33]

Te wzmianki oraz zalecenie zdobywania wiedzy zachęciły wczesnych uczonych muzułmańskich do badania niebios. Zebrali oni dawne prace Hindusów, Persów i Greków w nową całość. *Almagest* Ptolemeusza (tytuł pod jakim go znamy wywodzi się z języka arabskiego) tłumaczono, badano i krytykowano. Odkryto wiele nowych gwiazd, co możemy poznać po ich arabskich nazwach – Algol, Deneb, Betelgeza, Rigel, Aldebaran.

Zostały opracowane tablice astronomiczne, wśród nich tablice toledańskie, z których korzystali Kopernik, Tycho Brahe i Kepler. Zostały także opracowane almanachy – ich nazwa to także termin arabski. Również zenit, nadir, albedo i azymut są nazwami arabskimi.

Muzułmańscy astronomowie byli pierwszymi, którzy wybudowali obserwatoria, takie jak to w Mugharah w Persji, założone przez Hulagu, syna Genghis Khana. Wynaleźli też takie narzędzia jak kwadrant i astrolabium, które umożliwiły postęp nie tylko w dziedzinie astronomii, ale także w nawigacji oceanicznej, przyczyniając się do europejskiej ery odkryć.

Geografia

Uczeni muzułmańscy przykładali wielką wagę do geografii. W rzeczywistości ogromne zainteresowanie muzułmanów tą dziedziną wynikało z ich religii. Koran zachęca ludzi do podróżowania po ziemi, aby podziwiali stworzenie i zobaczyli znaki Boga. Islam wymaga także od każdego muzułmanina, by posiadał on choć minimalną wiedzę z zakresu geografii, w celu wyznaczenia kierunku Qiblah (położenie Kaby w Mekce), aby móc się zwracać ku niemu pięć razy dziennie podczas modlitwy. Muzułmanie odbywali także długie wyprawy handlowe, oraz podróże, by odbyć Hadżdż i szerzyć swą religię. Rozległe imperium islamskie umożliwiło badaczom naukowym zebranie wielu informacji o geografii i klimacie od Atlantyku aż po Pacyfik.

Wśród najbardziej popularnych nazwisk w dziedzinie geografii, znanych nawet na Zachodzie, są Ibn Chaldun i Ibn Batuta, którzy zasłynęli dzięki pisemnym relacjom ze swych obszernych badań.

W roku 1166 Al-Idrisi, znany muzułmański uczony, pełniący funkcję sędziego na Sycylii, stworzył bardzo dokładne mapy - w tym mapy całego świata ze wszystkimi kontynentami, górami, rzekami i znanymi miastami. Al-Muqdiszi był pierwszym geografem, który sporządził dokładne kolorowe mapy.

Ponadto, to dzięki pomocy muzułmańskich żeglarzy i ich wynalazków Magellan mógł przemierzyć Przylądek Dobrej Nadziei, a Da Gama i Kolumb mieli muzułmańskich żeglarzy na pokładzie swych statków.

Ludzkość

Poszukiwanie wiedzy jest obowiązkiem każdego muzułmanina, tak kobiety, jak i mężczyzny. Główne źródła islamu - Koran i Sunna (tradycje Proroka Muhammada, pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) - zachęcają muzułmanów do poszukiwania i zdobywania wiedzy, gdyż jest to najlepszy sposób, by ludzie poznali Allaha (Boga), docenili Jego cudowne stworzenie i byli za nie wdzięczni. Dlatego też muzułmanie od początku chętnie poszukiwali wiedzy, tak religijnej, jak i świeckiej, a po kilku latach misji Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powstała i rozkwitła wielka cywilizacja. W efekcie utworzone zostały uniwersytety islamskie. Al-Zajtunah w Tunisie i Al-Azhar w Kairze liczą ponad tysiąc lat i są najstarszymi ze wszystkich istniejących uniwersytetów na świecie. Były one tak naprawdę wzorcami dla pierwszych europejskich uniwersytetów, takich jak Sorbona, czy te w Bolonii i Heidelbergu. Nawet słynna akademicka czapka i toga zostały zapoczątkowane na uniwersytecie Al-Azhar.

Muzułmanie poczynili wielki postęp w wielu różnych dziedzinach, takich jak geografia, fizyka, chemia, matematyka, medycyna, farmakologia, architektura, językoznawstwo i astronomia. Dzięki muzułmańskim uczonym świat poznał algebrę i cyfry arabskie. To oni opracowali astrolabium, kwadrant i inne przyrządy nawigacyjne oraz mapy. Odegrały one ważną rolę w światowym postępie, zwłaszcza w okresie odkryć europejskich.

Naukowcy muzułmańscy badali dawne cywilizacje, od Grecji i Rzymu, po

Chiny i Indie. Prace Arystotelesa, Ptolemeusza, Euklidesa i innych były tłumaczone na język arabski. Następnie muzułmańscy naukowcy dodali swoje własne twórcze poglądy, odkrycia i inwencje, a w końcu przekazali tę nową wiedzę Europie, przyczyniając się do jej Odrodzenia. Wiele ich rozpraw naukowych i medycznych, przetłumaczonych na łacinę, stanowiło teksty wzorcowe i encyklopedie jeszcze w XVII i XVIII wieku.

Matematyka

Warto zauważyć jak bardzo islam nakłania ludzi do badania wszechświata. Na przykład w Świętym Koranie Allah mówi:

{Niebawem My (Allah) pokażemy im (ludziom) nasze znaki na horyzontach i w nich samych, aż w końcu stanie się dla nich jasne, że to (objawienie) jest prawdą.} [41:53]

Ta zachęta do badania i poszukiwań sprawiła, że muzułmanie zainteresowali się astronomią, matematyką, chemią i innymi naukami i tak dobrze pojęli zgodność pomiędzy geometrią, matematyką i astronomią.

Muzułmanie wprowadzili symbol dla zera (słowo „cyfra" pochodzi od arabskiego „sifr"), a także zebrali liczby w system dziesiętny – pospolite 10. W dodatku wymyślili oni symbol na wyrażenie nieznanej wartości, tj. zmienne, takie jak x.

Pierwszy wielki muzułmański matematyk, Al-Chawarizmi, wynalazł przedmiot algerbrę (al-Dżabr), który później był rozwijany przez innych uczonych, w szczególności przez Umara Chajjam. Praca Al-Chawarizmi'ego, w łacińskim tłumaczeniu, wprowadziła wraz z matematyką do Europy - poprzez Hiszpanię - także cyfry arabskie. Słowo „algorytm" wywodzi się od jego nazwiska.

Muzułmańscy matematycy osiągnęli znakomite efekty także w dziedzinie geometrii, co widać w ich dziełach graficznych, a słynny Al-Biruni (który wykazał się także w dziedzinie historii naturalnej, a nawet geologii i mineralogii) ustanowił trygonometrię jako odrębną gałąź matematyki. Inni muzułmańscy matematycy poczynili znaczący postęp w teorii liczb.

Medycyna

W islamie ciało ludzkie jest wielce poważane, gdyż zostało stworzone przez Allaha (Boga). To, jak ono funkcjonuje, jak zachować je czystym i bezpiecznym, jak ustrzec je przed chorobami czy wyleczyć, było dla muzułmanów ważną kwestią.

Sam Prorok Muhammad ﷺ nakłaniał ludzi, by **„stosowali leki na swoje choroby”**, gdyż w tamtych czasach niechętnie to robili. Powiedział on także:

„Bóg nie stworzył żadnej choroby bez ustalenia na nią lekarstwa, oprócz starości. Kiedy zastosuje się odpowiednie antidotum, pacjent wyzdrowieje, za zezwoleniem Boga.”

Naukowcy muzułmańscy mieli silną motywację, by badać, rozwijać i stosować prawa empiryczne. Dużą uwagę poświęcono medycynie i publicznej opiece zdrowotnej. Pierwszy szpital został wybudowany w Bagdadzie, w 706 r. n.e. Muzułmanie używali także wielbłądzich karawan jako przenośnych szpitali, które przemieszczały się z miejsca w miejsce.

Skoro religia tego nie zabroniła, muzułmańscy naukowcy używali ludzkich zwłok, by studiować anatomię i fizjologię i pomagali swym studentom zrozumieć jak funkcjonuje ciało ludzkie. Te badania doświadczalne umożliwiły szybki rozwój chirurgii.

Al-Razi, na Zachodzie znany jako Rhazes, słynny fizyk i naukowiec, (zm. 932) był jednym z największych fizyków okresu Średniowiecza na świecie. Kładł on nacisk na badania doświadczalne i medycynę kliniczną, oraz był niezrównanym diagnostykiem. Napisał także traktat o higienie w szpitalach. Chalaf Abul-Qasim Al-Zahrawi był słynnym chirurgiem jedenastego wieku, znanym w Europie dzięki swej pracy, *Concessio* (*Kitab al-Tasrif*).

Ibn Sina (zm. 1037), bardziej znany na Zachodzie jako Awicenna, był prawdopodobnie największym fizykiem aż do współczesnej epoki. Jego słynna książka, *Al-Qanun fi al-Tibb* (*Kanon Medycyny*) była przez 700 lat podstawowym podręcznikiem nawet w Europie. Dzieło Ibn Siny nadal jest badane i wykorzystywane na Wschodzie.

Inny znaczący wkład został wniesiony w farmakologię, m.in. dzięki *Kitab al-Szifa* (*Księdze Uzdrowienia*) autorstwa Ibn Siny, oraz w służbę zdrowia. Każde z ważniejszych miast w świecie islamskim posiadało wiele świetnych szpitali, niektóre z nich były szpitalami klinicznymi, a wiele z nich specjalizowało się w konkretnych chorobach, w tym umysłowych i emocjonalnych. Osmanie zasłynęli głównie dzięki budowie szpitali, charakteryzujących się wysokim poziomem higieny.[13]

10-Inne religie

Islam jest religią wszystkich proroków (pokój i błogosławieństwo z nimi). Muzułmanie wierzą, że każdy z nich został wysłany przez Boga (Allaha) do swojego ludu. Wszyscy oni mieli taką samą misję i przesłanie – poprowadzić ludzi ku właściwej drodze.

Trzy monoteistyczne religie objawione - islam, chrześcijaństwo i judaizm - sięgają korzeniami Abrahama. Prorocy tych religii byli jego potomkami – Mojżesz, Jezus i inni od Izaaka, a Muhammad ﷺ od Izmaela (pokój z nimi wszystkimi). To Prorok Abraham (pokój z nim) założył osadę, która dziś jest miastem Mekka i wraz ze swym synem Izmaelem zbudował Kabę, w której kierunku muzułmanie z całego świata zwracają się podczas modlitwy.

Chrześcijanie i żydzi zajmują szczególne miejsce w islamie. Nazywani są oni Ludźmi Księgi (Ahl al-Kitab), gdyż oryginalna Tora i Ewangelia były Boskimi Objawieniami. Mieli oni także udział w tradycji proroczej. W państwach islamskich mniejszościom religijnym prawie zawsze okazywano tolerancję i szacunek, dzięki czemu kwitły one pod rządami islamskimi. Bóg mówi:

{… ci, którzy wierzą (w przesłanie islamu), ci, którzy wyznają judaizm, sabejczycy i chrześcijanie, ci, którzy wierzą w Boga i Dzień Ostatni i którzy czynią dobro – niech się niczego nie obawiają…} [5:69]

Organizując w Medynie państwo islamskie, Prorok Muhammad ﷺ ostrzegał:

„Ktokolwiek będzie uciskać któregoś z Dhimmi (niemuzułmańskich obywateli państwa islamskiego), ja będę jego oskarżycielem w Dniu Sądu."

Ustanawiając państwo islamskie, Prorok Muhammad ﷺ objął nim także arabskich żydów i chrześcijan. Oni sami, ich własności, kościoły i synagogi były chronione, mieli zagwarantowaną wolność wyznania i sami kontrolowali sprawy swoich wspólnot, stosując własne prawo cywilne i religijne, oraz własne sądy. Przez przeważającą część pierwszego stulecia państwa islamskiego, większość obywateli stanowili chrześcijanie, cieszący się pokojem i wolnością, jakiej nie mieli nawet w chrześcijańskim Rzymie czy Bizancjum.

Żydzi - na początku w Medynie, a później w każdym innym miejscu - byli zwalniani z obowiązku pozostawania wasalami plemion arabskich, stawali się obywatelami państwa, dzięki czemu zyskali pełną swobodę w praktykowaniu własnej religii. Kiedy państwo islamskie rozszerzyło się poza Arabię, żydzi z innych krajów po raz pierwszy byli traktowani jak wolni obywatele. Judaizm rozwijał się jak nigdy wcześniej, żydzi służyli nawet w muzułmańskiej armii i organach administracyjnych, podczas gdy ich kultura rozkwitała w dziedzinach sztuki, nauki, medycyny i filozofii. Swą wiedzę przekazali oni współbraciom, przebywającym w nieprzyjaznych klimatach chrześcijańskiej Europy. Nawet żydowski mistycyzm został zapoczątkowany pod wpływem sufizmu i rozprzestrzenił się do północnej Europy.

Kiedy islam dotarł do Persji, pojęcie „Ludzie Księgi" zostało poszerzone także o zaratusztrian. Później, kiedy muzułmanie podbili część Indii i natknęli się na buddystów i hinduistów, którzy wydawali się czcić bożki, zapytano ulema (radę uczonych), która osądziła, że nawet oni mogą mieć taki sam chroniony status jak żydzi i chrześcijanie, dopóki nie zwalczają islamu i płacą Dżizjah (podatek wspólnoty).[14]

11-Pokój

„Pokój" to jedno z najczęściej wypowiadanych słów przez muzułmanów. Kiedy tylko się spotykają, wymieniają pozdrowienia, życząc sobie nawzajem pokoju: „Pokój z wami". Ale pokój nie może zapanować, jeśli nie będzie sprawiedliwości. Ponieważ koncept sprawiedliwości może być różnie

postrzegany przez poszczególnych ludzi bądź społeczeństwa, muzułmanie wierzą, że prawdziwa sprawiedliwość to taka, która jest określona przez Allaha (Boga).

Islam zezwala na walkę w obronie własnej, bądź w obronie religii, jak też i pozwala na nią tym, którzy zostali wygnani ze swoich domów. Jednocześnie wymaga, by być dla wroga miłosiernymi. Ustanowił on ścisłe reguły walki, w tym zakaz krzywdzenia cywilów i niszczenia plonów, drzew i trzód. Islam wymaga także, aby zaprzestać wrogości, kiedy przeciwnik deklaruje chęć zawarcia pokoju.

Pojęcie dżihad (wysiłek w sprawie Allaha) pojawia się w Koranie. Allah mówi:

{Zwalczajcie na drodze Boga tych, którzy was zwalczają, lecz nie bądźcie najeźdźcami. Zaprawdę; Bóg nie miłuje najeźdźców!} [2:190]

Nigdy nie wolno prowadzić dżihadu, aby zmusić kogoś do przyjęcia określonej religii. Wręcz przeciwnie, toczy się go, by chronić prawo każdego człowieka do wolnego wyboru. Dlatego jeśli jest na świecie potęga, która próbuje uniemożliwić jakiejś osobie korzystania z tego prawa, dżihad może doprowadzić do zwalczania tej potęgi usiłującej powstrzymać kogoś od korzystania z wolnej woli.[15]

12-Trafność

Skoro islam jest ostatnią religią objawioną przez Allaha, posiada on pewne cechy, które czynią go wyjątkowym. Jedną z nich jest ta, iż jest on odpowiedni dla wszystkich ludzi, bez względu na czas i miejsce.

To oznacza, że islam – poddanie się Bogu – jest ogólnym założeniem, zawierającym wszelkie niezbędne wskazówki dotyczące wszystkich aspektów życia. Dlatego najlepszym sposobem na zrozumienie islamu jest spojrzenie na niego jak na coś więcej niż tylko religię – jak na kompletny sposób życia. Innymi słowy jest to system regulujący każdą dziedzinę życia, omawiający wszelkie kwestie – społeczne, ekonomiczne, edukacyjne, sądowe, zdrowotne, a nawet militarne. Jest on odpowiedni dla wszystkich ludzi i w każdym czasie, gdyż jest to ostateczna religia. Prawo islamskie pomaga

człowiekowi w osiągnięciu pięciu celów. Są nimi: ochrona religii, ochrona siebie samego, ochrona własnego majątku, ochrona własnego umysłu, oraz ochrona swojego potomstwa.

Dlatego Bóg (Allah) zdecydował o dwóch głównych zakresach prawa:

1. Gdy dana dziedzina wymaga ciągłych zmian i postępu, Allah ustanowił kompletne, jednak elastyczne zasady i dał ludziom szansę na stworzenie i rozwój praw niezbędnych do zaspokojenia konkretnych potrzeb w danym okresie czasu. Przykładem jest zasada konsultacji (Szura). Allah zdecydował, że będzie to ogólna zasada dla każdego rządu; jednak jej forma i rodzaj pozostaje do decyzji ludzi, aby dokonali wyboru zgodnego ze swymi potrzebami.

2. Gdy dana dziedzina nie wymaga ani nie przyczynia się do zmiany bądź postępu, Allah ustanowił stałe i szczegółowe prawa, rządzące wszelkimi sprawami związanymi z tym specyficznym zakresem. Dlatego człowiek nie ma możliwości zmienić tego, co zostało stworzone dla dobra wszystkich ludzi. Na przykład sfera oddawania czci Bogu jest szczegółowo określona i nic z tego nie może zostać zmienione. Odnosi się to do modlitw, postu, odbywania pielgrzymki, itp. Innym przykładem są kwestie rodzinne, takie jak prawo małżeńskie, rozwodowe i spadkowe.

W celu pokazania jak islam dba o środowisko, można by przytoczyć wiele regulacji z tym związanych. Około czternastu stuleci temu Prorok Muhammad ﷺ powiedział:
„Świat jest zielony i piękny, a Allah wyznaczył was w nim na Swoich zarządców. On widzi jak wy postępujecie."

Muhammad ﷺ pokazał jak ważna jest fauna i flora, mówiąc: **„Ktokolwiek zasadzi drzewo i dba o nie aż ono wyrośnie i zacznie rodzić owoce, ten zostanie nagrodzony za to w życiu przyszłym."** Islam bardzo dba o roślinność i zwierzęta, nawet te na terytorium wroga. Abu Bakr, pierwszy Kalif - czyli następca po Muhammadzie ﷺ, poinstruował swoją armię, którą wysyłał na bitwę, aby nie ścinali żadnych drzew ani nie zabijali żadnych zwierząt, chyba że w celu zjedzenia ich.

To tylko kilka przykładów na to, jak duży związek ma islam ze współczesnym światem.[16]

13-Grzech i skrucha

Grzech jest świadomym i celowym nieposłuszeństwem wobec Boga. Największym ze wszystkich grzechów jest politeizm, jednak każde zamierzone złamanie przykazań Boga jest aktem grzesznym. Bóg, Powstrzymujący, zabronił pewnych rzeczy, które przynoszą szkodę jednostce lub społeczeństwu. Przykładami grzesznych czynów są: morderstwo, napaść, kradzież, oszustwo, lichwa, cudzołóstwo, zdrada, czary, konsumpcja alkoholu, jedzenie wieprzowiny i używanie niedozwolonych substancji odurzających.

Islam odrzuca doktrynę grzechu pierworodnego. Żadna dusza nie poniesie ciężaru innej, gdyż byłaby to wielka niesprawiedliwość, a Miłosierny Bóg jest Sprawiedliwy. Każdy z nas jest odpowiedzialny przed Wszystko Widzącym Bogiem za swoje własne czyny. Jednak jeśli ktoś zachęca inną osobę do popełnienia grzechu, wtedy ukarani będą oboje. Jeden z nich zasłuży na karę za popełniony grzech, a drugi – za namawianie do niego.

Kiedy ktoś popełnia grzech, zasługuje na karę Boga. Na szczęście Bóg jest Litościwy i Wybaczający. Kieruje się nieskończoną wiedzą i sprawiedliwością. Muzułmanie nie wierzą, że Jezus, syn Marii (pokój z nimi obojgiem) umarł na krzyżu za winy ludzi. Litościwy Bóg wybacza każdemu, komu chce. Wiara w konieczność cierpienia Jezusa (pokój z nim) i jego śmierć, aby zostały nam wybaczone nasze grzechy, zaprzecza mocy i sprawiedliwości Boga. Bóg jest nieograniczony w Swej łasce.

Bóg, Odpowiadający, obiecał nam, że wybaczy nam, jeśli zwrócimy się do Niego prawdziwie skruszeni. Skrucha jest bardzo ważna. Jest to sposób na osiągnięcie zbawienia z łaski Boga. Skruchy nie można lekceważyć. Aby była szczera, musi spełniać następujące warunki:

1. Człowiek musi zauważyć i przyznać, że popełnił grzech i musi szczerze żałować;

2. Człowiek musi pokornie zwrócić się do Boga o przebaczenie grzechu;

3. Człowiek musi mieć mocne postanowienie, że nie popełni go ponownie.

4. Jeśli grzech przyczynił się do czyjejś szkody, grzesznik musi dołożyć wszelkich starań, aby tej szkodzie zadośćuczynić.

Nie oznacza to, że jeśli jakaś osoba popełni w przyszłości ten sam grzech, jego wcześniejsza skrucha jest nieważna. Koniecznym jest szczere zobowiązanie w sercu, że osoba ta nie zgrzeszy ponownie. A ponieważ nie

wiemy co niesie przyszłość, drzwi do skruchy są zawsze otwarte. Bóg, Ciągle Wybaczający, jest zadowolony, gdy dzieci Adama zwracają się do Niego z prośbą o przebaczenie. Skrucha jest formą czci.

Nikt oprócz Boga nie może wybaczać grzechów. Jest zabronione muzułmanom poszukiwanie Boskiego wybaczenia za grzechy poprzez zwracanie się do kogoś innego. Jako muzułmanie wierzymy, że jest to forma politeizmu.[17]

14-Tolerancja

Islam gwarantuje każdemu człowiekowi swobodę religijną. Powinno zostać jasno powiedziane, że islam toleruje nie tylko inne wiary, ale także swoich przeciwników. Jest to jasno powiedziane w Koranie:

{Bóg nie zabrania wam, abyście byli dobrzy i sprawiedliwi względem tych, którzy was nie zwalczali z powodu (waszej) religii, ani nie wypędzali was z waszych domostw. Zaprawdę, Bóg miłuje ludzi sprawiedliwych! } [60:8]

Jest to jedna z funkcji prawa islamskiego, chroniąca uprzywilejowany status mniejszości; to dlatego niemuzułmańskie miejsca czci rozkwitały w całym świecie islamskim. Prawo islamskie pozwala także mniejszościom niemuzułmańskim na ustanawianie własnych sądów, stosujących ich własne prawo rodzinne, oraz do zarządzania swoimi własnymi sprawami.

Historia dostarcza wielu przykładów tolerancji muzułmańskiej względem innych religii. Kiedy wielki przywódca i drugi Kalif – Umar - wkroczył do Jerozolimy w 634 roku, islam zagwarantował swobodę praktyk wszystkim wspólnotom religijnym w mieście. Umar był bardzo ostrożny w dawaniu przykładu swoim ludziom, tak więc gdy odwiedził kościół, nie pomodlił się w nim, lecz wyszedł na zewnątrz, na dziedziniec, aby jego następcy nie próbowali zmieniać kościołów w meczety.

Islam uczy, że najdrożsi Allahowi i najbardziej przez Niego umiłowani są ci, którzy są najlepsi w pobożności. Dlatego wszyscy ludzie, mężczyźni i kobiety, bez względu na rasę, kolor skóry, narodowość czy przynależność etniczną, są postrzegani i traktowali jako równi w prawie i przed Allahem.

Takiego konceptu tolerancji Zachód nie miał nawet w teorii aż do XVIII wieku, a w praktyce aż do XX wieku.[18]

15-Uniwersalizm

Allah mówi w Koranie: ***{My posłaliśmy ciebie (Muhammadzie) tylko jako miłosierdzie dla światów! } [21:107]***

Dlatego islam nie ogranicza się do żadnego konkretnego narodu czy rasy, tak jak inne religie, lecz jest uniwersalny. Oznacza to, że jego przesłanie odnosi się do całej ludzkości, w każdym czasie i miejscu.

Ponieważ Prorok Muhammad ﷺ był ostatnim prorokiem i wysłannikiem, jego przesłanie odnosi się do wszystkich przyszłych pokoleń. Wszyscy poprzedni prorocy, od Adama, przez Noego i Abrahama, po Mojżesza i Jezusa (pokój z nimi wszystkimi), także byli muzułmanami:

{My nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca, któremu nie dalibyśmy objawienia: „Nie ma boga, jak tylko Ja (Allah)! Przeto czcijcie Mnie!" } [21:25]

Ponieważ Koran jest ostatnim testamentem, a żadne słowo czy litera nie zostały w nim zmienione ani skażone - gdyż jest chroniony przez Allaha przed wszelkimi zmianami i zafałszowaniem - jest on ostatecznym objawieniem i żadne inne prawo go nie zniesie.

Ponadto, odnosi się on do każdego aspektu życia człowieka, także osobistego, społecznego, prawnego, ekonomicznego, politycznego czy nawet militarnego. Islam wpływa na każdą cząstkę jednostki – fizyczną, umysłową, emocjonalną i duchową.[19]

16-Kobiety w islamie

W czasie, gdy reszta świata - od Grecji i Rzymu po Indie i Chiny - postrzegała kobiety jako nie lepsze od dzieci, bądź nawet jako służące, bez żadnych praw, islam uznał równość kobiet i mężczyzn pod wieloma względami. Koran głosi:

{I z Jego znaków jest to, iż On stworzył dla was żony z was samych, abyście mogli przy nich odpocząć; i ustanowił między wami miłość i miłosierdzie. W tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają. } [30:21]

Prorok Muhammad powiedział:

„Najdoskonalszą wiarę spośród wiernych ma ten, który jest najlepszy i najbardziej życzliwy względem swojej żony." [Abu Dałud]

Muzułmanie wierzą, że Adam i Ewa zostali stworzeni z jednej duszy. Oboje są tak samo winni swojego grzechu, oboje stracili stan łaski, oboje także uzyskali wybaczenie od Allaha. Wiele kobiet w islamie zdobyło wielki status; zauważcie, że pierwszą osobą, jaka przyjęła islam, była Chadidża, żona Muhammada , którą on bardzo kochał i szanował. Po śmierci Chadidży, jego ukochaną żoną została Aisza, która zasłynęła jako uczona i jedno z najlepszych źródeł hadisów[20]. Wiele spośród Towarzyszek dokonało wielkich czynów i zyskało sławę, a w całej historii islamu było wiele wpływowych uczonych i sędzin oraz mistyczek.

Jeśli chodzi o edukację, kobiety i mężczyźni mają takie same prawa i obowiązki. Jasno pokazują to słowa Proroka Muhammada :

„Zdobywanie wiedzy jest obowiązkiem każdego wierzącego." [Ibn Madżah]

To dotyczy zarówno kobiet, jak i mężczyzn.

Kobieta ma być traktowana tak, jak zarządził dla niej Bóg, obdarzając ją jej prawami, do których należą: traktowanie jej jako jednostki posiadającej prawo do posiadania i dysponowania własnym majątkiem i zarobkami; zawieranie przez nią kontraktów, także po ślubie. Ma ona prawo do edukacji i pracy poza domem, jeśli tak wybierze. Ma prawo dziedziczyć po swoich rodzicach i mężu. Interesujący jest też fakt, że w islamie, w przeciwieństwie do innych religii, kobieta może być imamem, tj. przewodzić grupie kobiet we wspólnych modlitwach.

Muzułmanka ma także określone obowiązki. Wszystkie prawa i regulacje odnoszące się do modlitwy, postu, jałmużny, pielgrzymki, czynienia dobra,

itp., odnoszą się także do kobiet, aczkolwiek są pewne różnice, związane głównie z kobiecą fizjologią.

Przed ślubem kobieta ma prawo wybrać sobie męża. Prawo islamskie jest bardzo restrykcyjne, jeśli chodzi o zgodę kobiety na ślub – jest to niezbędny wymóg. Pan młody daje pannie młodej dar ślubny (pieniądze), które są do jej wyłącznego użytku. Kobieta zachowuje swoje własne nazwisko, zamiast przyjmować nazwisko męża. Jako żona, kobieta ma prawo do utrzymywania przez męża, nawet jeśli jest bogata. Ma także prawo do rozwodu i opieki nad małymi dziećmi. Nie zwraca ona daru ślubnego, poza wyjątkowymi sytuacjami.

Pomimo tego, że w wielu miejscach i w różnym czasie wspólnoty muzułmańskie nie zawsze przestrzegały w praktyce wszystkich, czy nawet wielu z powyższych praw, zachowali wyobrażenie o nich przez 1400 lat, podczas gdy niemal wszystkie pozostałe większe cywilizacje nie zajmowały się tymi kwestiami, bądź zmieniały swą negatywną postawę wobec nich aż do XIX i XX wieku. Nawet współcześnie wciąż istnieją cywilizacje, w których tak się dzieje.[21]

CO MÓWIĄ O ISLAMIE?

Teraz przedstawimy pewne uwagi na temat islamu, wypowiedziane przez wybitnych współczesnych uczonych niemuzułmańskich. Prawda nie potrzebuje obrońcy, który by się za nią wstawiał, ale długotrwała, złośliwa propaganda skierowana przeciwko islamowi wprowadziła wiele zamieszania, nawet w umysłach wolnych i obiektywnych myślicieli.

Mamy nadzieję, że poniższe spostrzeżenia przyczynią się do zapoczątkowania obiektywnej oceny islamu.

(1) Jean L'heureux:

„Islam ma moc pokojowego zdobywania dusz, dzięki prostocie swojej teologii, jasności swych dogmatów i zasad, oraz określonej ilości praktyk, jakich wymaga. W

przeciwieństwie do chrześcijaństwa, które ulega ciągłym przemianom, islam pozostał taki sam.”

Etude sur L'Islamism, str.35

(2) Duncan Greenless:

„Szlachetność i ogromna tolerancja tej wiary, która uznaje wszystkie prawdziwe religie świata za pochodzące od Boga, zawsze będzie wspaniałym dziedzictwem dla ludzkości. Doprawdy, w oparciu o nie może być zbudowana doskonała światowa religia.”

M.A. (Oxon.), *The Gospel of Islam*, Adyar 1948, str.27

(3) Sir William Muir:

„Nie można kwestionować tego, że islamowi, ze swoim czystym monoteizmem i kodeksem opartym głównie na sprawiedliwości i humanitarności, udało się wynieść na wyższy poziom narody pogrążone w bałwochwalstwie i fetyszyzmie, jak te w Centralnej Afryce, oraz że pod niektórymi względami, szczególnie w kwestii wstrzemięźliwości, poważnie poprawia on moralność takich ludzi.”

Mohamed and Islam, Londyn, 1895 str.246

(4) W. Montgomery Watt:

„Nie jestem muzułmaninem w powszechnym tego słowa znaczeniu, choć mam nadzieję, że jestem „muzułmaninem” jako „ten, który poddaje się Bogu”. Wierzę jednak, że zamieszczone w Koranie i innych wypowiedziach wyobrażenia islamu są ogromnymi zasobami Boskiej prawdy, z której ja i inni ludzie Zachodu wciąż możemy się wiele nauczyć. Islam z pewnością

jest silnym pretendentem do zasilenia podstawowej struktury jednej religii przyszłości."

Islam and Christianity Today, Londyn 1983, *str. IX*

(5) G. B. Shaw:

„Zawsze bardzo szanowałem religię Muhammada, ze względu na jej cudowną żywotność. Jest to jedyna religia, która według mnie posiada tą asymilującą zdolność do zmieniania stadium istnienia, która może odnosić się do każdego wieku.(...)"

The Genuine Islam, tom 1, nr 81936.

(6) Serojini Naidu:

„Poczucie sprawiedliwości jest jednym z największych ideałów islamu, gdyż kiedy czytam Koran, znajduję z nim te dynamiczne zasady życia, nie mistyczne, lecz praktyczne zasady etyczne powszedniego zachowania, odpowiednie dla całego świata."

Wykłady w *"The Ideal of Islam"*, zobacz *Speeches and Writings of Sarojini Naidu*, Madras, 1918, str. 167.

„Była to pierwsza religia, która głosiła i praktykowała demokrację; gdyż w meczecie, kiedy rozbrzmiewa wezwanie na modlitwę, a wierni zbierają się, demokracja islamu urzeczywistnia się pięć razy dziennie, gdy chłop i król klękają ramię w ramię i głoszą: „Bóg jest Wielki". Raz za razem robiła na mnie wrażenie ta niewidzialna jedność islamu, która sprawia, że człowiek instynktownie staje się bratem."

Ideals of Islam, video Speeches and Writings, Madras, 1918, str.169

(7) T. W. Arnold:

„Ale ponad wszystko – i to jest najważniejsze w misyjnej historii islamu – nakazuje on coroczne zgromadzenie wiernych wszystkich narodów i języków, którzy przybywają razem z każdej części świata, aby modlić się w tym świętym miejscu, w którego kierunku zwracają się w każdej godzinie swych aktów czci wykonywanych w ich odległych domach. Żaden geniusz religijny nie wymyśliłby lepszego środka, by zaszczepić w umysłach wiernych poczucie ich wspólnego życia i braterstwa poprzez więzy wiary. Tu, w najwyższym akcie wspólnej czci, Murzyn z zachodniego wybrzeża Afryki spotyka się z Chińczykiem z Dalekiego Wschodu; wytworny i elegancki Osmanin rozpozna swego muzułmańskiego brata w niecywilizowanym mieszkańcu wyspy z najdalszego krańca Morza Malajskiego. W tym samym czasie w całym świecie mahometańskim serca wiernych unoszą się w sympatii dla ich mających więcej szczęścia braci zebranych razem w świętym mieście, gdy we własnych domach świętują Eid al-Adha czy (jak jest ono nazywane w Turcji i Egipcie) święto Bajram.”

„Oprócz instytucji pielgrzymki, płacenie ustanowionej prawnie jałmużny jest innym obowiązkiem ciągle przypominającym muzułmaninowi, że „wierni są braćmi” (XLIX-10) – religijna teoria, która jest bardzo efektownie realizowana w społeczeństwie mahometańskim i bardzo często wyraża się jako akty uprzejmości w stosunku do nowych konwertytów. Niezależnie od rasy, koloru skóry czy przodków, przyjmuje się ich do bractwa wiernych i traktuje jak równych innym.”

The Preaching of Islam, Londyn, 1956, str. 415-416.

(8) Edmund Burke:

„Prawo mahometańskie, które obowiązuje wszystkich - od ukoronowanych władców, po najniższego poddanego - jest prawem przeplecionym najmądrzejszym, najbardziej

naukowym i najświatlejszym systemem prawnym, jaki kiedykolwiek istniał na świecie."

Impeachment of Warren Hastings

(9) Markiz Dufferin i Ava:

„To muzułmańskiej nauce, muzułmańskiej sztuce i muzułmańskiej literaturze Europa jest wdzięczna za wybawienie od ciemności Średniowiecza."

Speeches Delivered in India, Londyn, 1890, str. 24

(10) Charles R. Watson:

„Można śmiało stwierdzić, że żadni ludzie na świecie nie sprawiają wrażenia tak nastawionych na religię, jak muzułmanie. Całe życie jest przesycone świadomością Boga."

What is this Moslem World? Londyn, 193, str. 38-39

(11) De Lacy O'Leary:

„Jednak historia jasno pokazuje, że legenda o fanatycznych muzułmanach pędzących przez świat i zmuszających podbite nacje do islamu przy użyciu szabli jest najbardziej niemożliwym i absurdalnym mitem, jaki kiedykolwiek był powtarzany przez historyków."

Islam at the Crossroads, Londyn, 1923 str. 8.

(12) A. M. L. Stoddard:

„Rozpowszechnienie się islamu jest prawdopodobnie najbardziej zadziwiającym wydarzeniem w historii ludzkości. Przybywając z kraju i od ludzi, będących wcześniej tak mało znaczącymi, islam rozprzestrzenił się w ciągu wieku na połowę kuli ziemskiej, rozbijając wielkie imperia, obalając dawno ustanowione religie, zmieniając dusze ludzkie i wznosząc całkiem nowy świat – świat islamu. Im lepiej zbadamy ten rozwój, tym bardziej niezwykły nam się wyda. Inne wielkie religie odnosiły powolne zwycięstwo, po bolesnej walce, aż w końcu zatriumfowały dzięki wsparciu wpływowych monarchów przyjmujących tę nową religię. Chrześcijaństwo miało swojego Konstantyna, buddyzm Asiokę, a zaratusztrianizm Cyrusa; każdy z nich wsparł wybrany przez siebie kult wielką siłą świeckiego autorytetu. Inaczej było z islamem. Pojawiając się w kraju pustynnym, rzadko zamieszkałym przez nomadów, wcześniej nie wyróżnionych w kronikach ludzkości, islam rozpoczął swą wielką przygodę z nieznacznym poparciem i wbrew najtrudniejszym przeciwnościom. Jednak islam zwyciężył z pozornie niezwykłą łatwością i kilka pokoleń ujrzało Płomienny Półksiężyc niosący zwycięstwo od Pireneji po Himalaje i od pustyni w Centralnej Azji po pustynię w Centralnej Afryce.”

cytat z *'Islam - The Region of All Prophets'*, Begum Bawani Waqf, Karachi, Pakistan str. *56*

(13) O. Houdes:

„Dżihad nie był tak naprawdę obowiązkiem, chyba że przeciwko ludziom, którzy nie mieli objawionej religii lub którzy zagrażali istnieniu islamu... Dżihad musiał być toczony w obronie islamu w odpowiedzi na agresję... Po zakończeniu wojny, muzułmanie zawsze wykazywali wielką tolerancję wobec podbitej ludności, pozostawiając ich przy ich prawodawstwie i wierzeniach religijnych.”

La Grade Encyclopaedia, 1894, tom 20, str. 1006

(14) E. Alexander Powell:

„Żadna inna religia w historii nie szerzyła się tak gwałtownie jak islam... Zachód wierzył, że ten nagły wzrost religii możliwy był dzięki użyciu miecza. Ale żaden ze współczesnych uczonych nie przyjmuje tej idei, a Koran wyraźnie popiera wolność przekonań. Istnieją mocne dowody na to, że islam dawał swobodę ludziom różnych religii, tak długo, jak długo dobrze się oni zachowywali i płacili podatki. Muhammad ciągle nauczał, że muzułmanie powinni współdziałać z „Ludźmi Księgi" (żydami i chrześcijanami).

„Prawda, pomiędzy muzułmanami a chrześcijanami czy żydami często wynikały walki (czasem dlatego, że te starsze religie nalegały na bitwę), a Koran zawiera wzmianki o początkowej gwałtowności związanej z tymi walkami. Ale istnieje przemożne świadectwo, że „postępujących za Księgą" zazwyczaj dobrze traktowano, zezwalano na posiadanie świątyń i na swobodę w oddawaniu czci.

„Wielu ludzi Zachodu - przyzwyczajonych przez swe książki historyczne do wiary w to, że muzułmanie byli barbarzyńskimi poganami - ma problem ze zrozumieniem jak wielki wpływ mieli muzułmańscy uczeni na nasze życie intelektualne w zakresie nauki, medycyny, matematyki, geografii i filozofii. Krzyżacy, którzy napadli na Świętą Ziemię, by zwalczać muzułmanów, powrócili do Europy z nowym wyobrażeniem miłości, poezji, rycerskości, działań wojennych i rządu. Nasze pojęcie tego, czym powinien być uniwersytet zostało bardzo zmodyfikowane przez muzułmańskich uczonych, którzy udoskonalili pisma historyczne i którzy przywieźli do Europy wiele z greckich nauk.

„Chociaż islam wywodzi się z Arabii, dziś jedynie mały procent (7%) muzułmanów na świecie to Arabowie, a mniej niż ćwierć (20%) używa arabskiego jako swojego języka ojczystego.

„Islam bardziej niż inne religie głosi o braterstwie wszystkich ras, kolorów i narodowości wśród swych wyznawców. Sam Muhammad prawdopodobnie miał dokładnie taki sam kolor

skóry jak Jezus – białą, ale mocno opaloną – lecz dziś wśród jego wyznawców są ludzie o różnych kolorach skóry: czarni z Afryki, żółci z Chin, brązowi z Malajów, biali z Turcji.

„Islam nie zezwala na kapłaństwo, a Muhammad musiał zacięcie walczyć przeciw bożkom, jego religia zniechęca też do malowania portretów. Meczety są ozdobione jedynie wzorami geometrycznymi.”

(James A. Michener, *“Islam – The Misunderstood Religion”*, z *the Reader’s Digest* (American Edition, Maj 1955).

„Jednak w swoich podbojach muzułmanie wykazali się stopniem tolerancji, jaki zawstydza wiele narodów chrześcijańskich.”

The Struggle for Power in Muslim Asia. Nowy Jork 1923, str. 48

ISLAM JEST NAJSZYBCIEJ ROZPRZESTRZENIAJĄCĄ SIĘ RELIGIĄ NA ŚWIECIE

USA TODAY:

„Muzułmanie są najszybciej przyrastającą grupą religijną na świecie...”

The population referance bureau, 17 lutego 1989, str. 4A

MIKE WALLACE:

„Religia islam rozprzestrzenia się szybciej niż jakakolwiek inna religia na świecie.”

60 MINUTES

CNN:

„Druga z największych religii na świecie po chrześcijaństwie, islam, jest jednocześnie najszybciej przyrastającą religią. Na przykład w Stanach Zjednoczonych około 80% z ponad 1200 meczetów zostało wybudowanych w ostatnich 12 latach.”

14 kwietnia 1997

HILLARY RODMAN CLINTON

„Islam jest najszybciej przyrastającą religią w Ameryce, przewodnictwem i filarem stabilności dla wielu naszych ludzi...”

Los Angeles Times, 31 maja 1996, str. 3, 15 grudnia 1995

Rajeev Syal i Christopher Morgan:

„Twierdzenie, że kraj ten jest państwem chrześcijańskim staje przed pierwszym wyzwaniem: liczba praktykujących muzułmanów prześciga anglikańskich chrześcijan... Jest także wiele przyciągających uwagę konwersji z chrześcijaństwa do islamu. Wśród nich są Mike Tyson – były mistrz świata w boksie; Chris Eubank – brytyjski mistrz boksu w wadze średniej, który zmienił imię na Hamdan; oraz Cat Stevens – piosenkarz, który zmienił nazwisko na Jusuf Islam... Książę Karol wywołał wiele kontrowersji na początku tego roku, kiedy potwierdził swoje stwierdzenie, że kiedy obejmie tron, nie chce bronić jedynie wiary chrześcijańskiej."

Sunday Times (Londyn, U.K.)

Stephen Magagnini:

„W Stanach Zjednoczonych jest obecnie 7 milionów muzułmanów – połowa z nich urodziła się w Ameryce. W ostatnich latach Amerykanie czy Afrykanie, Europejczycy, ludzie z południowej Azji, Ameryki Łacińskiej i potomkowie amerykańskich Indian opuścili ścieżki duchowe swych rodziców, by podążyć za islamem, religią obejmującą ponad miliard wiernych z niemal każdego kraju."

Bee Staff Writer, (1 Lipca 2001)

Rozdział Trzeci

3

Czy Koran jest słowem Boga?

SKĄD MUZUŁMANIE MOGĄ MIEĆ PEWNOŚĆ, ŻE KORAN JEST SŁOWEM BOGA?

Muzułmanie mają kilka powodów by wierzyć, że Koran jest słowem Boga. Oto osiem z nich:

1. ***Fizyczna niemoc:***

Było fizyczną niemożliwością, by to Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) napisał Koran. Historia mówi, że był on analfabetą, który nie potrafił niczego napisać. Jak więc mógłby napisać księgę, taką jak Koran?

Allah mówi:

{Ty nie recytowałeś przedtem żadnej Księgi ani nie kreśliłeś jej swoją prawicą. Dlatego też zwolennicy fałszu powątpiewają.} [29: 48]

2. *Uczciwość:*

Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) był ograniczony moralnie do mówienia prawdy na temat pochodzenia Koranu. Wiedziano, że jest on tak uczciwy i godny zaufania, że nawet jego wrogowie nazywali go *al-Amin* (prawdomówny, godny zaufania). Ponadto był on prześladowany, odmówił pójścia na kompromis i obstawał przy swoim przesłaniu przez okres dwudziestu trzech lat. Historycy religijni muszą wyciągnąć wniosek, że był on uczciwy.

3. *Psychologia:*

Koran przemawia do Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), daje mu nakazy, a nawet krytykuje go. Takie treści nie wskazują na niego, jako na autora Koranu. Z drugiej strony autor oświadcza, że jest stworzycielem niebios i ziemi.

Allah mówi na przykład:

{O Proroku! Dlaczego zakazujesz sobie tego, na co pozwolił ci Bóg, chcąc przypodobać się twoim żonom? Bóg jest przebaczający, litościwy!} [66:1]

Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powstrzymywał się od jedzenia miodu, z powodu zachowania niektórych z jego żon. Wtedy Bóg upomniał go, ponieważ zabraniał sobie czegoś, co Bóg uczynił dozwolonym.

{Zmarszczył brew i odwrócił się, bo przyszedł do niego niewidomy. Skąd możesz wiedzieć? Może on się oczyści albo pomyśli on o napomnieniu i to przypomnienie przyniesie mu korzyść.} [80:1-4]

Abdullah bin Umm Maktum, który był niewidomy, przybył do Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), gdy ten przemawiał do jednego z przywódców Kurajszyckich. Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zmarszczył brwi i odwrócił się – a Bóg napomniał go z tego powodu.

Gdyby Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) był kłamcą, tych wersetów nie byłoby w Koranie.[22]

Jak to możliwe, by osoba rozumna potępiła samą siebie i wspominała o swoich własnych mankamentach w księdze, jaką daje swoim naśladowcom?

W Koranie jest też rozdział zatytułowany *Marjam* (*Maria*), którego nazwa jest oznaką szacunku do Marii, matki Jezusa Chrystusa (pokój z nim). W jedynym z wersetów Koranu czytamy:

{I oto powiedzieli aniołowie: „O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów."} [3: 42]

Tak uhonorowana Maria nie jest nigdzie w chrześcijańskiej Biblii. Gdyby Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) był autorem Koranu, nie pominąłby wspomnieć - obok Marii – o swej matce, Aminie, swej drogiej żonie – Chadidży, czy ukochanej córce – Fatimie. Lecz nie! Tak się nie stało. Dlaczego? Ponieważ Koran nie jest jego dziełem.

4. *Historia:*

Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) nie byłby zdolny napisać Koranu. Koran omawia szczegółowo wydarzenia historyczne, jakie nie były znane ani Prorokowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), ani ludziom mu współczesnym. A niezależne badania potwierdzają, że Koran przekazał prawdę.

Na przykład:

Biblijna wersja historii o Faraonie głosi, że udał się on w pogoń za Prorokiem Mojżeszem, pokój z nim (Wyj 14,2-29). Święty Koran

wspomniał ponadto o nieznanej dotąd przepowiedni dotyczącej zachowania ciała tegoż Faraona z czasów Mojżesza:

{Lecz dzisiaj ciebie uratujemy – twoje ciało, abyś był znakiem dla tych, którzy przyjdą po tobie.} [10:92] *Ciało to zostało odnalezione w grobowcu Amenhotepa II w 1898 roku. [23,24]*

5. ***Spójność:*** Koran rzuca sceptykom wyzwanie, aby znaleźli w nim sprzeczności, które podważą jego Boskie pochodzenie. Ale nikomu jeszcze nie udało się wskazać żadnego rzeczywistego błędu.

Allah mówi:

{Czyż oni nie zastanawiają się nad Koranem?[25] Przecież gdyby on pochodził od kogoś innego niż od Boga, z pewnością znaleźliby w nim liczne sprzeczności.} [4:82]

{To jest Księga, co do której nie ma żadnej wątpliwości – droga prosta dla bogobojnych.} [2:2]

6. ***Niepowtarzalność:***

Wyjątkową cechą Koranu jest to, że nikt nie potrafi stworzyć księgi, która dorównywałaby mu pod względem piękna, elokwencji i mądrości. Sam Koran rzuca ludzkości wyzwanie, by stworzyli choć jeden rozdział (surę) taką jak te w nim zawarte. Nikt jednak nigdy nie potrafił sprostać temu wyzwaniu.

Allah mówi:

{A jeśli pozostajecie w wątpliwości wobec tego, co zesłaliśmy (tj. Koranu) Naszemu słudze (tj. Prorokowi Muhammadowi, pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), to przynieście surę podobną do tego i wezwijcie waszych świadków, poza Bogiem, jeśli jesteście prawdomówni! A jeśli tego nie uczynicie – a wy nigdy tego nie uczynicie – to bójcie się ognia – a paliwem jego będą ludzie i kamienie – który został przygotowany dla

niewiernych. I zwiastuj radosną wieść tym, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, iż dla nich będą Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki. Ilekroć są zaopatrywani w jakiekolwiek owoce z nich, oni mówią: „To jest to, co otrzymywaliśmy kiedyś!", albowiem to, co otrzymują, jest bardzo podobne. Będą tam mieli małżonki czyste i będą tam przebywać na wieki.} [2:23-25]

{Powiedz: „Jeśliby się zebrali ludzie i dżiny, aby stworzyć coś podobnego do tego Koranu, to oni nie zdołaliby uczynić nic podobnego, nawet gdyby się wzajemnie wspomagali".} [17:88]

7. ***Proroctwa:***

Koran przepowiedział szczegółowo przyszłe wydarzenia, które sprawdziły się, dokładnie tak, jak zostały opisane. Kto mógł być autorem takiej księgi?

Jednym z przykładów wydarzeń przepowiedzianych w Koranie jest zwycięstwo Rzymian nad Persami nie dłużej niż trzy do dziewięciu lat po tym, jak Rzymianie zostali pokonani przez Persów.

{Bizantyjczycy (Rzymianie) zostali zwyciężeni w najbliższym (Półwyspowi Arabskiemu) kraju; lecz oni, po swojej klęsce, będą zwycięzcami w ciągu **bedd*****; (trzy do dziewięciu) lat...} [30:2-4]***

Spójrzmy, co o tych walkach mówi nam historia. Książka zatytułowana *History of the Byzantine State* mówi, że armia rzymska została boleśnie pokonana w Antiochii w 613 roku, a w efekcie Persowie szybko posunęli się do przodu na wszystkich frontach.[26] W tym czasie ciężko było sobie wyobrazić, że Rzymianie mogliby pokonać Persów, ale Koran przepowiedział, że Rzymianie zwyciężą w ciągu trzech do dziewięciu lat. W 622 roku, dziewięć lat po klęsce Rzymian, dwie armie (Rzymska i Perska) spotkały się na ziemi armeńskiej. Rezultatem było ostateczne zwycięstwo Rzymian nad Persami, po raz pierwszy od czasów klęski Rzymian w 613 roku.[27] Proroctwo spełniło się, tak jak powiedział Bóg w Koranie.[28]

Do sprawdzającej - Ten tekst podświetlony jest już sprawdzony, żywcem skopiowany z Przewodnika, tak więc przy sprawdzaniu pomijamy...

Inne proroctwo pojawia się w Surze 111 z Koranu:

{Niech zginą obie ręce Abu Lahaba i niech on sam zginie![29] Nie zdadzą mu się na nic jego majątek i to, co zyskał. Będzie się palił w ogniu płomiennym, i jego żona – nosząca drzewo;[30] Będzie ona mieć na szyi sznur z włókien palmy.} [111:1-5]

Ta Sura głosi, że wspomniany człowiek i jego żona pozostaną (na zawsze - przyp. tłum.) niewiernymi. Zostało to wypowiedziane w czasie, kiedy nikt poza Bogiem nie mógł powiedzieć kto w przyszłości nadal pozostanie niewiernym, a kto nie. Wielu spośród najbardziej zagorzałych przeciwników z początków islamu w późniejszym okresie zostało oddanymi wiernymi. Lecz z tą parą tak się nie stało. Robili oni wszystko, by się sprzeciwiać, drwić z Koranu i obalać go. Jednak nie zastosowali tej oczywistej strategii (tj. stwierdzenia, że przyjmują islam – przyp. tłum.) Można by się spodziewać, że będą chociaż udawać, iż stali się wiernymi, tylko po to, by podważyć wiarygodność Koranu. Jednak tego nie uczynili. Co ich powstrzymało, jeśli nie moc Boga i prawda zawarta w Jego słowach?

Jest jeszcze wiele innych wersetów w Koranie oraz wypowiedzi Proroka Muhammada ﷺ wspominających o przyszłych wydarzeniach, które później się sprawdziły.

8. ***Nauka:***

Koran, który został objawiony czternaście wieków temu, wspomina o faktach dopiero ostatnio odkrytych czy udowodnionych przez naukowców. To dowodzi ponad wszelką wątpliwość, że Koran musi być słowem Boga, które objawił On Prorokowi Muhammadowi ﷺ, oraz że Koran nie jest autorstwa Muhammada ﷺ ani żadnego innego człowieka. Dowodzi to także, że Muhammad ﷺ jest naprawdę Prorokiem wysłanym przez Boga. To nie do pojęcia, że ktoś czternaście wieków temu znał fakty, odkryte bądź udowodnione dopiero ostatnio przy użyciu zaawansowanych urządzeń i skomplikowanych metod naukowych. Oto niektóre z przykładów: [31,32]

A) Koran o rozwoju embrionu ludzkiego:

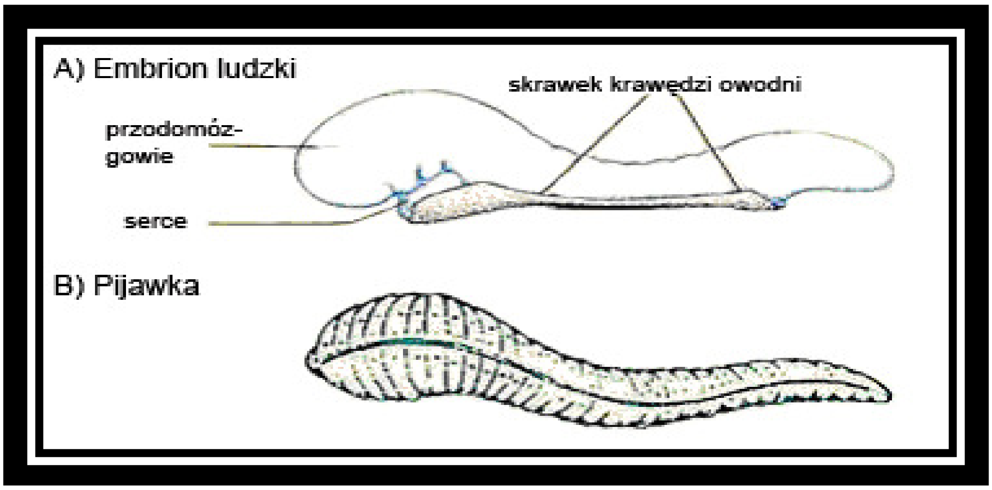
W świętym Koranie Bóg mówi o fazach rozwoju ludzkiego embrionu:

{Stworzyliśmy człowieka z ekstraktu gliny. Następnie umieściliśmy go - jako kroplę nasienia - w naczyniu solidnym. Następnie stworzyliśmy z kropli nasienia alaqa (zawieszoną grudkę krwi zakrzepłej o kształcie pijawki); potem stworzyliśmy z tej alaqa - mudgha (przeżutą substancję)...} [23:12-14]

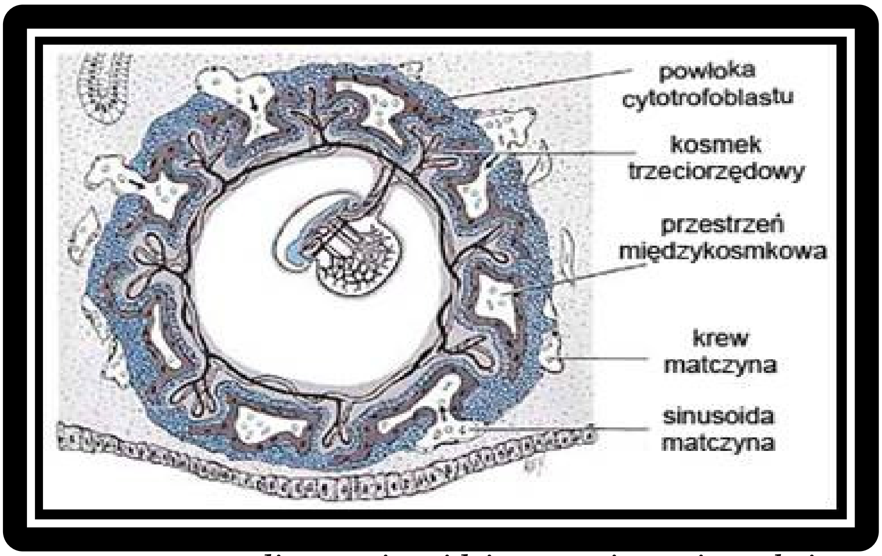
Arabskie słowo *alaqa* ma trzy znaczenia: (1) pijawka, (2) rzecz zawieszona, (3) grudka zakrzepłej krwi.

Porównując pijawkę do embrionu w fazie *alaqa*, zauważamy między nimi podobieństwo[33], co widać na ryc. 1. Ponadto embrion w tej fazie uzyskuje pożywienie z krwi matki, podobnie jak pijawka, która żywi się krwią innych.[34]

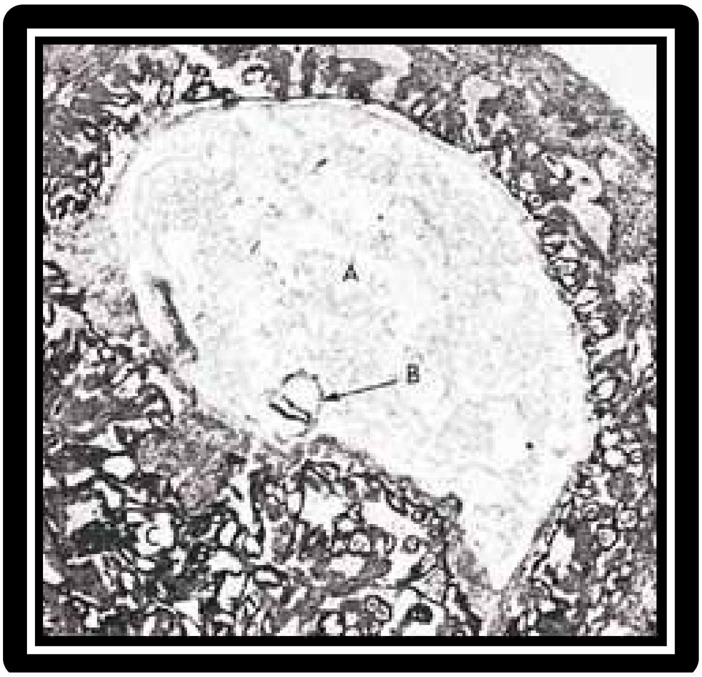
Drugim znaczeniem słowa *alaqa* jest „rzecz zawieszona”. To jest to, co widzimy na rycinie 2 i 3, zawieszenie embrionu w fazie *alaqa* w łonie matki.

***Ryc.1:** Rysunki ilustrujące podobieństwa w wyglądzie pijawki i embrionu ludzkiego w fazie alaqa. (Rysunek pijawki z Human Development as Described in the Quran and Sunnah, Moore and others, str. 37, zmodyfikowany z Integrated Principles of Zoology, Hickman and others. Rysunek embrionu z The Developing Human, Moore and Persaud, wyd. 5, str. 73).*

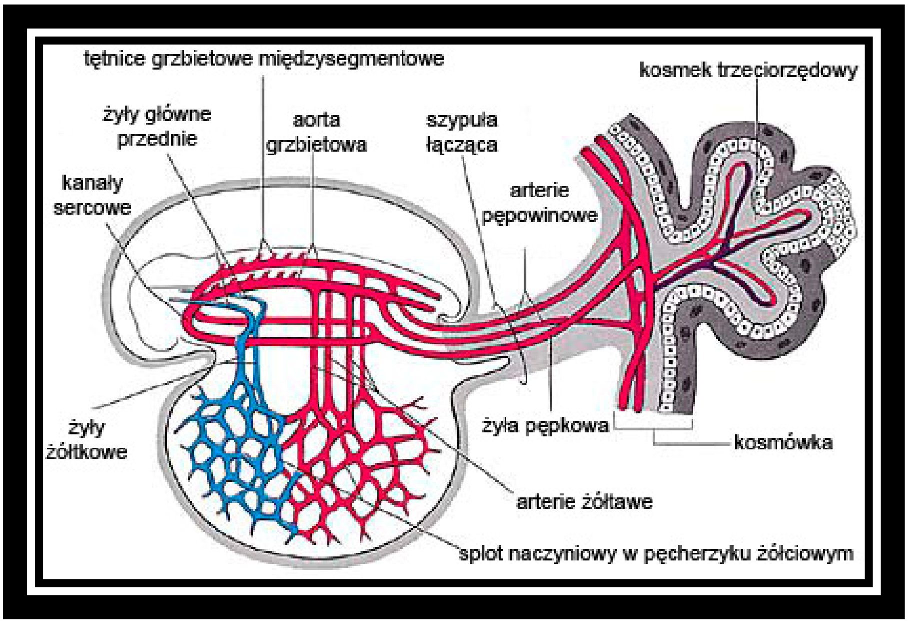

Ryc. 2: *Na tym diagramie widzimy zawieszenie embrionu w łonie matki w fazie alaqa. (The Developing Human, Moore and Persaud, wyd. V, str.66).*

Ryc. 3: *Na tej fotografii widzimy zawieszenie embrionu (oznaczony jako B) w fazie alaqa (około 15. dnia) w łonie matki. Rzeczywisty rozmiar embrionu to około 0,6mm. (The Developing Human, Moore, wyd. III, str. 66, from Histology, Leeson and Leeson).*

Trzecim znaczeniem słowa *alaqa* jest „skrzep krwi”. Zauważamy, że wygląd zewnętrzny embrionu i jego pęcherzyków w fazie *alaqa* jest podobny do grudki zakrzepłej krwi. Jest tak z powodu obecności stosunkowo dużej ilości krwi w embrionie podczas tej fazy [35] (zobacz ryc. 4). Ponadto na tym etapie krew w embrionie nie krąży aż do końca trzeciego tygodnia [36], dlatego embrion jest podobny do grudki zakrzepłej krwi.

Ryc. 4: *Diagram początkowego układu krążenia w embrionie w fazie alaqa. Wygląd zewnętrzny embrionu z jego pęcherzykami przypominają skrzep krwi, z powodu obecności stosunkowo dużej ilości krwi w embrionie. (The Developing Human, Moore, wyd. 5, str. 65).*

Tak więc te trzy znaczenia słowa *alaqa* ściśle odpowiadają opisom embrionu w tejże fazie.

Następny etap wymieniony w wersecie to *mudgha*. Arabskie słowo *mudgha* oznacza „przeżutą substancję”. Gdyby ktoś wziął kawałek gumy do żucia i przeżuł w swoich ustach, a następnie porównał ją z embrionem w fazie *mudgha*, doszlibyśmy do wniosku, że wyglądają one podobnie. Jest tak z

powodu pierścieni na kręgosłupie embrionu, które „nieco przypominają ślady zębów na przeżutej substancji”[37] (zobacz ryc. 5 i 6.)

Jak to możliwe, żeby Muhammad ﷺ około czternastu stuleci temu mógł wiedzieć to wszystko, co naukowcy odkryli dopiero niedawno, przy użyciu nowoczesnego sprzętu i potężnych mikroskopów, jakie nie istniały w tamtych czasach? Hamm i Leeuwenhoek byli pierwszymi naukowcami, którzy obserwowali komórki ludzkiej spermy (plemniki) używając udoskonalonego mikroskopu w 1677 roku (ponad 1000 lat po Muhammadzie ﷺ). Błędnie sądzili oni, że komórka spermy zawiera miniaturową formę człowieka, który rośnie, kiedy zostaje złożony w żeńskich drogach płciowych.[38]

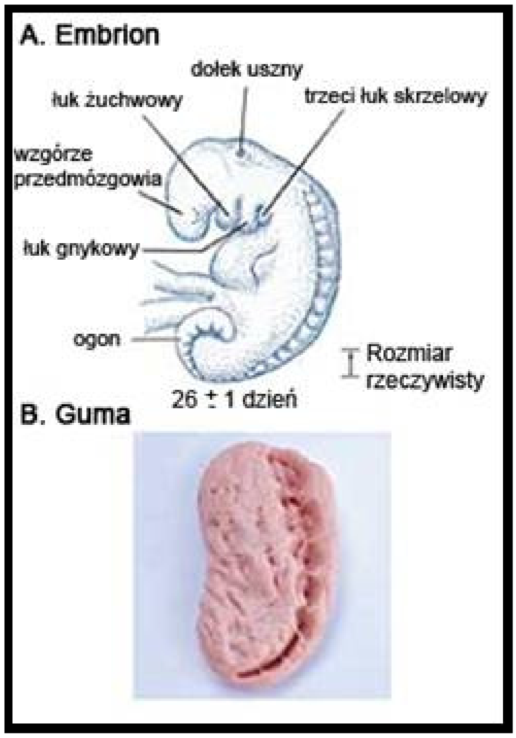

Ryc. 5: *Fotografia embrionu w fazie mudgha (28-dniowego). Embrion przypomina z wyglądu przeżutą substancję z powodu pierścieni na plecach embrionu, podobnych do śladów zębów. Rzeczywisty rozmiar embrionu to 4mm. (The Developing Human, Moore and Persaud, wyd. V, str. 82, from Professor Hideo Nishimura, Kyoto University, Kyoto, Japonia)*

***Ryc. 6:** Kiedy porównamy wygląd embrionu w fazie mudgha z kawałkiem przeżutej gumy, zauważymy podobieństwo pomiędzy tymi dwoma.*

***A)** Rysunek embrionu w fazie mudgha. Możemy tutaj zauważyć pierścienie na plecach embrionu, które wyglądają jak ślady zębów. (The Developing Human, Moore and Persaud, wyd. V, str. 79).*

***B)** Fotografia kawałka przeżutej gumy.*

Profesor Honorowy Keith L. Moore jest jednym z najwybitniejszych światowych naukowców w dziedzinie anatomii i embriologii. Jest on autorem książki zatytułowanej *The Developing Human*, która została przetłumaczona na osiem języków. Ta książka jest naukowym podręcznikiem i została wybrana przez specjalną komisję w Stanach Zjednoczonych jako najlepsza książka autorstwa jednej osoby. Dr Keith Moore jest profesorem honorowym Anatomii i Biologii Komórkowej na uniwersytecie w Toronto w Kanadzie. Pełnił funkcję zastępcy dziekana nauk podstawowych na Wydziale Medycyny; przez 8 lat był przewodniczącym wydziału anatomii. W 1984 roku otrzymał najznakomitszą nagrodę przyznawaną w dziedzinie anatomii w Kanadzie, *The J.C.B. Grant Award* od Kanadyjskiego Towarzystwa Anatomów. Kierował wieloma międzynarodowymi stowarzyszeniami, takimi jak Kanadyjskie i Amerykańskie Towarzystwo Anatomiczne i Rada Związku Nauk Biologicznych.

W 1981 roku podczas Siódmej Konferencji Medycznej w Dammam, w Arabii Saudyjskiej, profesor Moore powiedział: „Jest dla mnie wielką

przyjemnością pomóc w wyjaśnieniu twierdzeń w Koranie na temat rozwoju ludzkiego. Jest dla mnie jasne, że owe twierdzenia musiały przyjść do Muhammada od Boga, ponieważ prawie cała ta wiedza została odkryta wiele wieków później. To dowodzi, że Muhammad musiał być wysłannikiem Boga”.[39]

W konsekwencji zadano profesorowi Moore’owi następujące pytanie: „Czy to oznacza, że wierzy pan, że Koran jest słowem Boga?”. On odpowiedział: „Nie znajduję trudności w zaakceptowaniu tego”.[40]

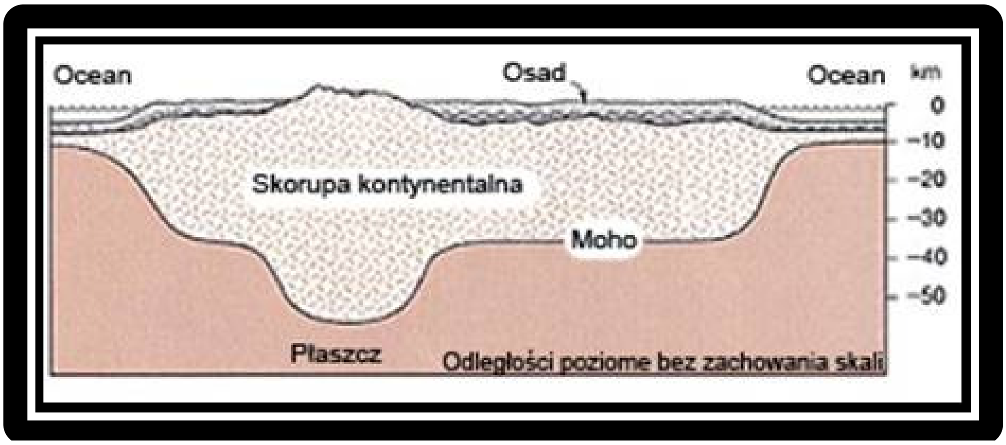
„...Ponieważ rozwój embrionu ludzkiego jest złożony z powodu nieustannych zmian, można zaproponować opracowanie nowego systemy klasyfikacji w oparciu o terminy wymienione w Koranie i Sunnie (tym, co powiedział, zrobił, bądź zatwierdził Muhammad ﷺ). Proponowany system jest prosty, kompletny i odpowiadający obecnej wiedzy embriologicznej. Intensywne badania Koranu i hadisów (wiarygodnymi przekazami Towarzyszy Proroka Muhammada ﷺ mówiącymi o tym, co on powiedział, zrobił, bądź zatwierdził) w ciągu ostatnich czterech lat odsłoniły system służący do klasyfikacji embrionów ludzkich, a jego nadzwyczajny charakter wynika z faktu, iż został zapisany w siódmym wieku naszej ery. Chociaż Arystoteles, założyciel nauki embriologii, zdał sobie sprawę, że embriony piskląt rozwijały się fazowo, na podstawie swoich badań jaj kurzych w czwartym wieku przed naszą erą, nie podał on żadnych szczegółowych informacji o tych fazach. O ile wiadomo z historii embriologii, aż do dwudziestego wieku niewiele wiedziano o etapach i klasyfikacji ludzkich embrionów. Z tego powodu opisy embrionu ludzkiego w Koranie nie mogą opierać się na wiedzy naukowej z siódmego wieku. Jedynym rozsądnym wnioskiem jest, że te opisy zostały objawione Muhammadowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) od Boga. Nie mógł on mieć tak szczegółowej wiedzy, ponieważ był człowiekiem niepiśmiennym bez absolutnie żadnego wykształcenia naukowego”.[41]

B) Koran o górach:

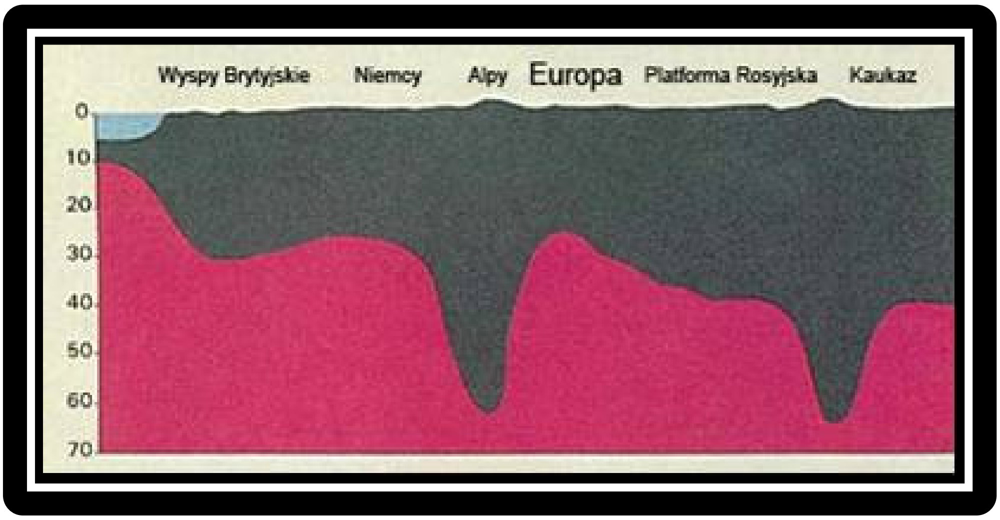
Książka zatytułowana *Earth (Ziemia)* jest podstawowym podręcznikiem na wielu uniwersytetach na całym świecie. Jednym z autorów jest profesor honorowy Frank Press. Był on doradcą naukowym byłego prezydenta Stanów Zjednoczonych Jimmy’ego Cartera i przez 12 lat przewodniczył Narodowej Akademii Nauk w Waszyngtonie. Jego książka mówi, że góry mają podziemne korzenie.[42] Te korzenie są głęboko osadzone w podłożu, dlatego góry mają kształt palikowaty (zobacz ryc. 7, 8 i 9).

A oto jak Koran opisał góry. Bóg powiedział w Koranie:

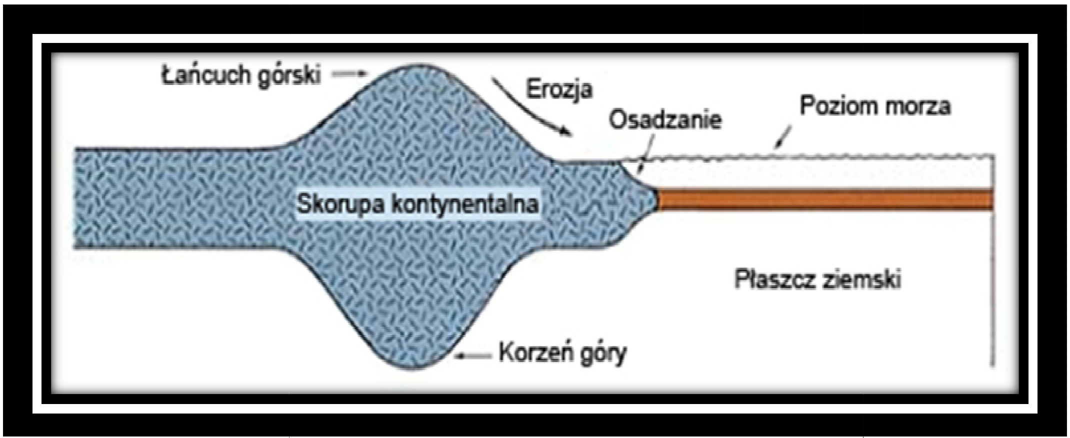
{Czyż nie uczyniliśmy ziemi łożem dla wypoczynku, a gór jako al-ałtad (kołek)?} [78:6-7]

Ryc. 7: *Góry mają głębokie korzenie pod powierzchnią ziemi (Earth, Press and Siever, str.413).*

Ryc. 8: *Schematyczny przekrój. Góry, jak paliki, mają głębokie korzenie pod ziemią. (Anatomy of the Earth, Cailleux, str. 220).*

Ryc. 9: *Inna ilustracja pokazująca palikowaty kształt gór, jaki nadają im głębokie korzenie. (Earth Science, Tarbuck and Lutgens, str. 158).*

Współczesne nauki o ziemi udowodniły, że góry mają głębokie korzenie pod powierzchnią ziemi (zobacz ryc. 9) i że te korzenie mogą osiągnąć kilkukrotność ich wysokości ponad powierzchnią ziemi.[43] Tak więc najbardziej odpowiednim słowem na opisanie gór na podstawie tych informacji jest słowo „kołek", ponieważ większość właściwie osadzonego kołka jest ukryta pod powierzchnią gruntu. Historia nauki mówi nam, że teoria gór mających głębokie korzenie została przedstawiona dopiero w drugiej połowie dziewiętnastego wieku.[44]

Góry odgrywają także ważną rolę w stabilizowaniu skorupy ziemskiej.[45] Powstrzymują one drżenie ziemi. Bóg powiedział w Koranie:

{I rzucił na ziemię solidnie stojące - ażeby ona nie kołysała się z wami...} [16:15]

Współczesna teoria płyt tektonicznych utrzymuje, że góry odgrywają rolę stabilizatorów ziemi. Wiedza o tej roli gór zaczęła być rozumiana dopiero w ramach teorii płyt tektonicznych, od późnych lat 60-tych XX wieku.[46]

Czy ktokolwiek w czasach Muhammada ﷺ mógł znać prawdziwy kształt gór? Czy ktokolwiek mógł sobie wyobrazić, że wielka masywna góra, którą widzi przed sobą, w rzeczywistości sięga głęboko do wnętrza

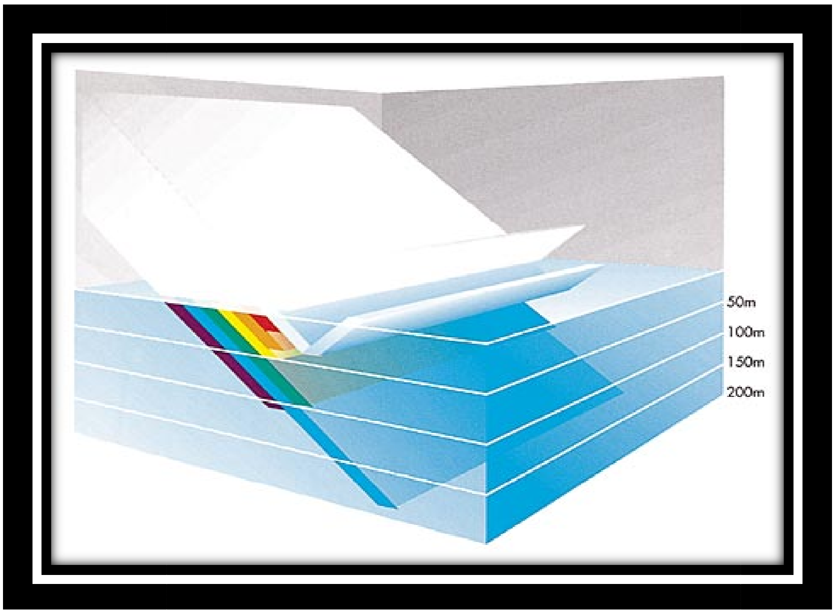
ziemi i, jak zapewniają naukowcy, ma korzeń? Wiele książek geologicznych na temat gór opisuje jedynie tę ich część, która jest ponad powierzchnią ziemi. Jest tak, ponieważ książki te nie są napisane przez specjalistów w dziedzinie geologii. Jednakże współczesne odkrycia w tej dziedzinie potwierdziły prawdę wersetów Koranu.

C) Koran o głębokich morzach i falach wewnętrznych:

Bóg powiedział w Koranie:

{Albo są jak ciemności w morzu głębokim: pokrywa je fala, nad którą wznosi się druga fala, a nad nią są chmury. To są ciemności jedne nad drugimi. Kiedy ktoś wyciągnie rękę, ledwie może ją zobaczyć...} [24:40]

Ten werset mówi o ciemnościach znajdujących się w głębokich morzach i oceanach, gdzie człowiek nie może zobaczyć własnej wyciągniętej ręki. Ciemności w głębokich morzach i oceanach znajdują się na głębokości 200 metrów i poniżej. Nie ma tam prawie światła (zobacz ryc. 15). Poniżej głębokości 1000 metrów światła nie ma już wcale.[47] Ludzie nie są zdolni zanurkować bez pomocy łodzi podwodnych lub specjalnego wyposażenia głębiej niż na 40 metrów. Nie są też w stanie przetrwać bez wspomagania w głębokich ciemnych częściach oceanów, takich jak na głębokości 200 metrów.

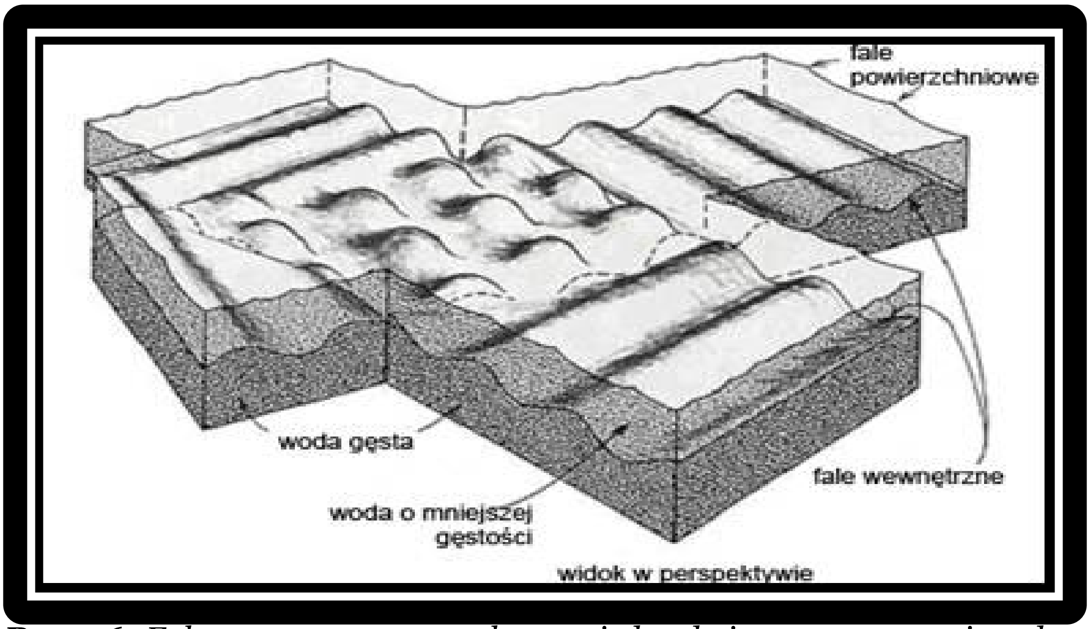

Ryc. 15: *Od 3 do 30 procent promieni słonecznych odbija się od powierzchni morza. Potem prawie wszystkie z siedmiu kolorów widma światła są absorbowane, jeden po drugim, w pierwszych 200 metrach, z wyjątkiem światła niebieskiego. (Oceans, Elder and Pernetta, str. 27).*

Naukowcy odkryli te ciemności ostatnimi czasy, przy użyciu specjalnych sprzętów i łodzi podwodnych, które umożliwiły im zanurkowanie w głębiny oceanów.

Z następujących zdań zacytowanego wcześniej wersetu: **„...ciemności w morzu głębokim: pokrywa je fala, nad którą wznosi się druga fala, a nad nią są chmury”** możemy zrozumieć, że głębokie wody mórz i oceanów są pokryte falami, a nad tymi falami są inne fale. Jasne jest, że drugi zbiór fal to fale powierzchniowe, które możemy zobaczyć, gdyż w wersecie tym jest powiedziane, że ponad drugimi falami są chmury. Ale co z pierwszymi falami? Naukowcy odkryli niedawno, że istnieją fale wewnętrzne, które „występują na styku gęstości, pomiędzy falami o różnych gęstościach”[48] (zob. ryc. 16). Fale wewnętrzne pokrywają głębinę wód i oceanów, ponieważ głębokie wody mają wyższą gęstość niż te nad nimi. Zachowują się one tak, jak powierzchniowe. Mogą się również załamywać, podobnie jak fale powierzchniowe. Fal wewnętrznych nie można zobaczyć

gołym okiem, ale mogą być one wykryte dzięki badaniom temperatury czy zmian zasolenia w danym miejscu.[49]

Ryc. 16: *Fale wewnętrzne na styku pomiędzy dwiema warstwami wody o różnych gęstościach. Jedna jest gęsta (niższa), druga mniej gęsta (wyższa). (Oceanography, Gross, str. 204).*

D) Koran o powstaniu wszechświata:

Nauka współczesnej kosmologii, tak obserwacyjna jak i teoretyczna, jasno wskazuje, że w pewnym momencie cały wszechświat nie był niczym innym, jak tylko chmurą „dymu" (tzn. nieprzezroczystą, bardzo gęstą i gorącą mieszaniną gazową).[50] Jest to obecnie jedna z niekwestionowanych zasad. Naukowcy mogą teraz obserwować nowe gwiazdy formujące się z pozostałości tego „dymu" (zobacz ryc. 10 i 11). Świecące gwiazdy, które widzimy nocą są, tak jak był cały wszechświat, w tej „dymnej" materii. Bóg powiedział w Koranie:

{Potem zwrócił się ku niebu - ono było wtedy dymem...} [41:11]

Ponieważ ziemia i niebiosa ponad nią (słońce, księżyc, gwiazdy, planety, galaktyki itp.) zostały uformowane z tego samego „dymu", wnioskujemy, że

ziemia i niebo były jedną połączoną wyodrębnioną całością. Następnie z tego jednolitego „dymu" uformowały się one i oddzieliły od siebie. Bóg powiedział w Koranie:

{Czyż ci, którzy nie uwierzyli, nie widzieli, iż niebiosa i ziemia stanowiły jedną zwartą masę i My rozdzieliliśmy je...} [21:30]

Dr Alfred Kroner jest jednym z najsłynniejszych światowych geologów. Jest on profesorem geologii oraz przewodniczącym Wydziału Geologii w Instytucie Nauk Geologicznych na Johanns Gutenberg University w Mainz, w Niemczech. Powiedział on: „Rozmyślając, skąd pochodził Muhammad... myślę, że jest prawie niemożliwe, aby mógł on wiedzieć o rzeczach takich, jak ogólny początek wszechświata, ponieważ naukowcy odkryli to zaledwie w ciągu ostatnich kilku lat, za pomocą skomplikowanych i rozwiniętych metod technologicznych, czy żeby był to przypadek".[51]

Powiedział on także: „Ktoś, kto nic nie wiedział o fizyce nuklearnej czternaście stuleci temu, nie był w stanie, tak myślę, odkryć za pomocą własnego umysłu na przykład, że ziemia i niebo mają to samo pochodzenie".[52]

Ryc. 10: *Nowa gwiazda formująca się z chmury gazu i pyłu (mgławica), która jest jedną z pozostałości „dymu" będącego źródłem całego wszechświata. (The Space Atlas, Heather and Henbest, str. 50).*

Ryc. 11: *Mgławica Laguna jest chmurą gazu i pyłu, o średnicy około 60 lat świetlnych. Jest ona pobudzona przez promieniowanie ultrafioletowe gorących gwiazd, które ostatnio uformowały się w obrębie jej masy. (Horizons, Exploring the Universe, Seeds, plate 9, from Association of Universities for Research in Astronomy, Inc.).* [53]

Dowody naukowe w Koranie jasno ukazują jego Boskie pochodzenie. Żaden człowiek nie mógł stworzyć **czternaście wieków temu** księgi, która zawierałaby w sobie tak szczegółowo opisane fakty naukowe, które zostały odkryte wiele stuleci później. Koran jednak **nie jest książką naukową,** lecz księgą Znaków. Te **Znaki zachęcają człowieka do zastanowienia się** nad tym, jaki jest cel jego istnienia na ziemi, oraz do życia w harmonii z naturą. Koran jest naprawdę słowem Allaha, **Stwórcy i Podtrzymującego wszechświat.** Zawiera on to samo przesłanie mówiące o Jedności Boga, które głosili wszyscy prorocy, od **Adama, Mojżesza, Jezusa, po Muhammada** (pokój z nimi).[54]

Te osiem powodów (Fizyczna niemoc, Uczciwość, Psychologia, Historia, Spójność, Niepowtarzalność, Proroctwa i Nauka) razem stanowią silny argument przemawiający za Boskim pochodzeniem Koranu. Dlatego muzułmanie mogą być pewni, że wiara w islam, która opiera się na Koranie, jest prawdą.

CO MÓWIĄ O KORANIE?

Chcielibyśmy zacytować kilka opinii znanych niemuzułmańskich uczonych badających Koran, z których stwierdzeniami jednak nie zawsze do końca się zgadzamy. Takie komentarze pokazują jasno, że świat niemuzułmański zaczyna uważniej przyglądać się Koranowi, a to jest początek do dostrzeżenia jego prawdziwości. Apelujemy do wszystkich ludzi poszukujących duchowej prawdy, aby znając omówione powyżej fakty przeanalizowali Koran. Odłóżcie swoje przyjęte z góry założenia na bok i posłuchajcie co mają do powiedzenia ci ludzie:

(1) Goethe:

„Jednakże często gdy do niego (Koranu) zaglądamy, najpierw każdorazowo nas odrzuca, potem przyciąga, zdumiewa, a w końcu zmusza nas do złożenia mu hołdu... Jego styl, będący w harmonii z treścią i założeniem, jest surowy, wspaniały, przejmujący – od czasu do czasu naprawdę wzniosły. Dlatego ta księga przetrwa, wywierając przez wieki silny wpływ."

Cytat ze *Słownika Islamu* T P Hughesa, str. 526.

(2) G. Margoliouth , M. Rodwell's:

„Trzeba przyznać, że Koran zajmuje wysoką pozycję wśród wielkich ksiąg religijnych na świecie. Choć jest najmłodszym z epokowych dzieł tego rodzaju literatury, nie ustępuje niemal żadnemu z nich pod względem wpływu, jaki wywarł na olbrzymie masy ludzi. Stworzył on prawie nowy rodzaj myśli ludzkiej i nowy rodzaj człowieka. Najpierw przekształcił wiele różnorodnych plemion pustynnych żyjących na Półwyspie Arabskim w bohaterskie narody, a następnie stworzył ogromne polityczno-religijne struktury świata mahometańskiego, które dziś są jedną z największych sił, z którymi musi się liczyć tak Europa, jak i Wschód."

G. Margoliouth *Wstęp do tłumaczenia Koranu M. Rodwella*, Nowy Jork, Every man's Library, 1977, str. 7.

(3) Dr. Steingass:

„Dzieło, które wywołuje tak silne i z pozoru sprzeczne emocje, nawet u czytelnika patrzącego z dystansu, dla którego temat jest odległy w czasie i jeszcze bardziej odległy pod względem rozwoju duchowego; dzieło, które nie tylko pokonuje niechęć, z jaką niektórzy mogą rozpocząć lekturę, ale uważne czytanie zmienia te niekorzystne uczucia w zdumienie i podziw. Takie dzieło musi być naprawdę cudownym wytworem ludzkiego umysłu i jest głównym zagadnieniem dla każdego myślącego obserwatora losów ludzkich."

Cytat ze *Słownika Islamu* T. P. Hughesa, str. 526-7.

(4) Maurice Bucaille:

„Powyższe obserwacje sprawiają, że hipotezy wysuwane przez tych, którzy postrzegają Muhammada jako autora Koranu, stają się niemożliwe do utrzymania. Jak człowiek niepiśmienny mógł stać się najistotniejszym autorem w zakresie całej literatury arabskiej? Jak mógł wypowiadać prawdy natury naukowej, których w tamtych czasach nie miał możliwości znać żaden inny człowiek, a we wszystkich tych wypowiedziach nie pojawił się nawet najmniejszy błąd?"

The Bible, the Qur'an and Science, 1978, str. 125.

(5) Dr: Steingass:

„Dlatego też jego (Koranu) osiągnięcia jako dzieła literackiego nie powinny być mierzone przy użyciu z góry przyjętych subiektywnych zasad zmysłu estetycznego, lecz raczej na podstawie wpływu, jaki wywierał na ludzi współczesnych Muhammadowi i jego rodaków. Skoro tak mocno i przekonująco przemawiał on do serc słuchaczy, że spoił dotychczas odśrodkowe i wrogie elementy w jedno zwarte i dobrze zorganizowane ciało, ożywione ideami wykraczającymi daleko poza te, jakie dotąd wykształciły się w umysłach Arabów – to jego wymowa musiała być doskonała, chociażby dlatego, że

stworzyła z dzikich plemion cywilizowany naród i ustanowiła całkiem nowy wątek w dawnej otoczce historycznej."

Cytat ze *Słownika Islamu* Hughesa, str. 528.

(6) Arthur J. Arberry:

„Podejmując tę oto próbę udoskonalenia działań moich poprzedników i stworzenia czegoś, co mogłoby zostać przyjęte jako chociażby imitacja wzniosłej retoryki arabskiego Koranu, starałem się dokładnie przeanalizować zawiłe i niezwykle zróżnicowane rytmy, które – poza samym przesłaniem – niezaprzeczalnie domagają się uznania Koranu za jedno z największych arcydzieł literackich całej ludzkości... Ta niezwykle charakterystyczna cecha – „ta niezrównana symfonia", jak opisał tę Świętą Księgę wierzący w jej przesłanie Pickthall, „najprawdziwsze dźwięki, które wzruszają do łez i wprawiają w zachwyt" - zostały prawie całkowicie zlekceważone przez poprzednich tłumaczy. Nic więc dziwnego, że to, co oni stworzyli brzmi doprawdy nieciekawie i zagmatwanie w porównaniu z cudownie zdobionym oryginałem."

The Koran Interpreted London: Oxford University Press, 1964, str. 10[55]

(7) Dr. Yoshihide Kozai

Dr Yoshihide Kozai jest profesorem nadzwyczajnym na Uniwersytecie w Tokio w Japonii, był też dyrektorem Narodowego Obserwatorium Astronomicznego w Tokio. Powiedział on:

„Jestem pod ogromnym wrażeniem tego, że odnajduję w Koranie prawdziwe fakty astronomiczne. A my, współcześni astronomowie, badaliśmy bardzo małe fragmenty wszechświata. Skoncentrowaliśmy nasze wysiłki na zrozumieniu bardzo małych fragmentów, ponieważ używając teleskopów możemy widzieć zaledwie kilka części nieba, bez myślenia o całym wszechświecie. Tak więc czytając Koran i

odpowiadając na pytania, myślę, że potrafię odnaleźć swoją przyszłą drogę w badaniu wszechświata”[56]

(8) Profesor Tejatat Tejasen

Profesor Tejatat Tejasen jest dyrektorem Wydziału Anatomii na Uniwersytecie w Chiang Mai w Tajlandii. Wcześniej był dziekanem Wydziału Medycyny na tymże uniwersytecie. Podczas ósmej saudyjskiej konferencji medycznej w Rijadzie w Arabii Saudyjskiej, profesor Tejasen wstał i powiedział:

„Przez ostatnie trzy lata interesowałem się Koranem... Dzięki moim badaniom i temu, czego nauczyłem się na tej konferencji, wierzę, że wszystko, co zostało zapisane w Koranie czternaście stuleci temu musi być prawdą, która może być udowodniona w sposób naukowy. Skoro Prorok Muhammad nie potrafił ani czytać, ani pisać, musi być on Wysłannikiem, który przekazywał tą prawdę, która została mu objawiona jako wyjaśnienie od kogoś, kto się do tego nadaje, jak Stwórca. Tym Stwórcą musi być Bóg. Dlatego myślę, że już czas powiedzieć La ilaha illa Allah, nie ma boga godnego czci poza Allahem (Bogiem), Muhammadan Rasul Allah, Muhammad jest Wysłannikiem Allaha (Boga). Na koniec chcę pogratulować doskonałego i bardzo udanego przygotowania tej konferencji... Zyskałem nie tylko z naukowego i religijnego punktu widzenia, ale także dostałem wielką szansę spotkania wielu znanych naukowców i nawiązania wielu nowych przyjaźni z uczestnikami. Najważniejszą rzeczą, jaką zyskałem przyjeżdżając w to miejsce jest La ilaha illa Allah, Muhammadan Rasul Allah, i to, że zostałem muzułmaninem”.[57]

Rozdział Czwarty

4

Muhammad ﷺ

KRÓTKA BIOGRAFIA PROROKA MUHAMMADA

Muhammad ﷺ był człowiekiem niepiśmiennym, jednak mądrym i bardzo szanowanym. Urodził się w Mekce w roku 570 n.e. w czasie, kiedy chrześcijaństwo jeszcze nie przyjęło się w pełni w Europie. Pierwsze lata jego życia napiętnowane były śmiercią jego rodziców. Ze względu na to, że ojciec Muhammada ﷺ zmarł jeszcze przed jego narodzinami, początkowo jego wychowaniem zajął się wuj, Abu Talib, należący do wielce szanowanego plemienia Kurajszytów. Kiedy Muhammad ﷺ dorósł, znany był jako człowiek prawdomówny, uczciwy, wielkoduszny i szczery, dlatego chętnie wyznaczano go na sędziego rozstrzygającego spory. Dzięki swej reputacji i zaletom dane mu było poślubić – w wieku dwudziestu pięciu lat – Chadidżę, wdowę, której pomagał w prowadzeniu interesów.

Odtąd stał się ważnym i zaufanym mieszkańcem Mekki. Historycy opisują go jako spokojnego i zamyślonego.

Muhammad ﷺ nigdy nie był zadowolony z przynależności do społeczeństwa, którego wartości postrzegał jako pozbawione prawdziwego religijnego znaczenia. Miał on w zwyczaju udawać się od czasu do czasu do jaskini Hira w pobliżu szczytu Dżabal al-Nur (Góry Światła) nieopodal Mekki i tam medytować.

W wieku 40 lat, podczas jednej z takich medytacji, Muhammad ﷺ otrzymał pierwsze objawienie od Boga, przekazane poprzez Anioła Gabriela. Objawienia te trwały przez dwadzieścia trzy lata i są łącznie znane jako Koran, wierny zapis całości Boskiego Objawienia, które rozpoczęło się słowami:

{Czytaj! W imię twego Pana, który stworzył! Stworzył człowieka z grudki krwi zakrzepłej! Głoś! Twój Pan jest najszlachetniejszy! Ten, który nauczył człowieka przez pióro; nauczył człowieka tego, czego on nie wiedział.} [96:1-5]

Była to prawda, której się stopniowo uczył i w którą coraz mocniej wierzył, aż stał się jej całkowicie pewny.

Pierwszą osobą przyjmującą Przesłanie za prawdę była jego żona Chadidża, której wsparcie i towarzystwo dodawało mu siły i otuchy. Także jego krewni i przyjaciele go wspierali. Trzema podstawowymi tematami wczesnego przesłania głoszonego przez Muhammada ﷺ były: majestat Jednego, nikomu i niczemu nie podobnego Boga i bezsens czczenia bożków; groźba sądu i konieczność wiary; współczucie i nauki moralne w sprawach ludzi. Wszystkie te tematy stanowiły krytykę skrajnego materializmu i bałwochwalstwa, rozpowszechnionego wówczas w Mekce. Kiedy więc Muhammad ﷺ zaczął głosić Boskie Przesłanie, Mekkańczycy odrzucili go. Tak on sam, jak i mała grupka jego zwolenników doświadczała okrutnych prześladowań, które stały się tak nieznośne, że w roku 622 Bóg dał wiernym rozkaz, by wyemigrowali. To wydarzenie, zwane Hidżrą (Wielką Emigracją), w czasie której opuścili oni Mekkę i udali się do Medyny - około 260 mil na północ - stanowi początek nowej ery – od tego momentu liczy się kalendarz muzułmański. W trudnych czasach Muhammad ﷺ czerpał pocieszenie z objawianej mu wiedzy o innych prorokach, takich jak Abraham, Józef i

Mojżesz (pokój z nimi), którzy także byli prześladowani i poddawani próbom.

Po kilku latach i znaczących bitwach, Prorok ﷺ i jego zwolennicy mogli powrócić do Mekki, gdzie wybaczyli swoim wrogom i ostatecznie ustanowili islam. Jeszcze przed śmiercią Muhammada ﷺ, która zastała go w wieku 63 lat, znaczna część Arabii przyjęła islam, a w ciągu stulecia od jego śmierci religia ta rozprzestrzeniła się daleko na zachód – aż po Hiszpanię – i na wschód – po same Chiny. Jasnym było, że przesłanie islamu nie było ograniczone jedynie do Arabów; przeznaczone było dla całej ludzkości.

Wypowiedzi Proroka ﷺ (hadisy) także pochodzą z objawienia. Towarzysze Muhammada ﷺ i uczeni zebrali około 10 000 takich wypowiedzi. Oto kilka przykładowych:

„Zdobywanie wiedzy jest obowiązkiem każdego wierzącego (mężczyzny i kobiety).” [Ibn Mażah]

„Usuwanie przeszkód z drogi rzeczy jest jałmużną.” [Buchari, Muslim]

„Ci, którzy nie okazują czułości i miłości, nie powinni oczekiwać, że ktoś im je okaże.” [Buchari]

„Czcijcie Allaha (Boga) tak, jakbyście Go widzieli; a jeśli nawet Go nie widzicie, to wiedzcie, że On widzi was.” [Buchari, Muslim]

Chociaż muzułmanie bardzo kochają i szanują Muhammada ﷺ jako ostatniego Posłańca Bożego, a także starają się go naśladować, nie stał się on obiektem czci. [58]

MUHAMMAD ﷺ W BIBLII

{I tym, którzy idą za Posłańcem, Prorokiem niepiśmiennym, którego oni znajdują wspomnianego w Torze i Ewangelii...} [Koran, 7: 157]

Biblijne proroctwa na temat nadejścia Muhammada ﷺ

Abrahama uważa się za patriarchę monoteizmu i wspólnego praojca żydów, chrześcijan i muzułmanów. Od jego drugiego syna, Izaaka, wywodzili się izraeliccy prorocy, wśród których byli: Jakub, Józef, Mojżesz, Dawid, Salomon i Jezus (pokój z nimi wszystkimi). Nadejście tych wielkich proroków było częściowym spełnieniem obietnic Boga odnośnie błogosławieństwa danego narodom świata poprzez potomków Abrahama (Rdz. 12,2-3). To wypełnienie w pełni przyjmują muzułmanie, których religia postrzega uznanie wszystkich proroków i szacunek do nich jako przedmiot wiary.

Błogosławieństwo Izmaela i Izaaka

Czy pierworodny syn Abrahama (Izmael) i jego potomkowie także zawarli przymierze z Bogiem i otrzymali Jego obietnicę? Poniższe wersety z Biblii rzucą nieco światła na tę kwestię.

1) Księga Rodzaju 12,2-3 mówi o obietnicy Boga danej Abrahamowi (pokój z nim) i jego potomstwu jeszcze przed narodzinami jego synów.

2) Księga Rodzaju 17,4 powtarza Boską obietnicę już po narodzinach Izmaela, lecz zanim jeszcze urodził się Izaak.

3) W Księdze Rodzaju rozdział 21 Izaak otrzymuje szczególne błogosławieństwo; lecz Izmael także otrzymał takie szczególne błogosławieństwo i obietnicę Boga, że stanie się „wielkim narodem", co pokazuje głównie w Księga Rodzaju 21,13 i 18.

4) Zgodnie z Księgą Powtórzonego Prawa 21,15-17, status społeczny matki (tzn. bycie kobietą „wolną", jak Sara, matka Izaaka, czy „niewolnicą", jak

Hagar, matka Izmaela) nie wpływa na tradycyjne prawa i przywileje należne pierworodnemu synowi. Jest to zgodne z zasadami moralnymi i humanitarnymi wszystkich religii objawionych.

5) Księga Rodzaju 21,13 i 16,3 jasno stwierdza, że Izmael był ślubnym synem Abrahama, a matka Izmaela, Hagar, była jego prawowitą małżonką. Po Jezusie, ostatnim izraelskim wysłanniku i proroku, nadszedł czas na spełnienie obietnicy Boga oraz wypełnienie się błogosławieństwa danego Izmaelowi i jego potomkom. Niecałe 600 lat po Jezusie pojawił się ostatni wysłannik Boga, Muhammad ﷺ, wywodzący się od Abrahama z linii Izmaela. Błogosławieństwo Boga dane obu głównym gałęziom rodziny Abrahama wypełniło się. Lecz czy są jakieś inne dowody potwierdzające, że Biblia przepowiedziała nadejście proroka Muhammada ﷺ?

Muhammad ﷺ: Prorok jak Mojżesz

Na długo po Abrahamie (pokój z nim) obietnica Boga dotycząca posłania długo oczekiwanego wysłannika została potwierdzona, tym razem ustami Mojżesza (pokój z nim).

Księga Powtórzonego Prawa 18,18 głosi: **„Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę w jego usta moje słowa, będzie im mówił wszystko, co rozkażę. Jeśli ktoś nie będzie słuchać moich słów, które on wypowie w moim imieniu, Ja od niego zażądam zdania sprawy.”**

Mojżesz mówił o proroku, który zostanie wysłany przez Boga, a który będzie:

1) Spośród braci Izraelitów – odnosi się to do Izmaelitów, gdyż Izmael był pierwszym synem Abrahama, który otrzymał wyraźną obietnicę, że stanie się „wielkim narodem”.

2) Prorok jak Mojżesz – trudno znaleźć dwóch tak podobnych do siebie proroków jak Mojżesz i Muhammad ﷺ. Obydwóm został dany kompletny kodeks prawny, obaj walczyli z wrogami i zwyciężali w cudowny sposób, obaj zostali przyjęci przez ludzi jako prorocy/prawodawcy i obaj wyemigrowali w następstwie konspiracji mającej na celu zamordowanie ich. Pomiędzy Mojżeszem a Jezusem nie ma podobieństwa ani w powyższych, ani w innych ważnych kwestiach (np. naturalne poczęcie, życie rodzinne, śmierć Mojżesza i Muhammada ﷺ, ale nie Jezusa, który był postrzegany

przez swych zwolenników jako Syn Boga, a nie jedynie wysłanik Boga, jakim byli Mojżesz i Muhammad ﷺ, a zgodnie z wiarą muzułmanów także i Jezus).

Poniższa tabela jest dowodem na to, że Prorok, którego Bóg obiecał posłać do chrześcijan i którego powinni poznać i postrzegać jako swego przywódcę jest Muhammad ﷺ. Pokazuje ona nie tylko, że Mojżesz i Muhhammad ﷺ byli pod wieloma względami bardzo podobni, ale też że Prorok Jezus nie pasuje do tego konkretnego proroctwa[59]

Prrzedmiot porównania	**Mojżesz**	**Muhammad**	**Jezus**
Narodziny:	Zwykłe	Zwykłe	Niezwykłe
Życie rodzinne:	Żonaty, dzieci	Żonaty, dzieci	Nieżonaty, bezdzietny
Śmierć:	Zwyczajna	Zwyczajna	Niezwykła
Zajęcie:	Prorok/ Prawodawca	Prorok/ Prawodawca	Prorok
Przymusowa Emigracja (w dorosłości):	Do Median	Do Medyny	Nie było
Starcie z Wrogami	Pościg kontaktowy	Pościg kontaktow/Bitwy	Nic podobnego
Wynik starcia	Zwycięstwo moralne/fizyczne	Zwycięstwo moralne/fizyczne	Zwycięstwo moralne
Spisanie Objawienia:	Za jego życia (Tora)	Za jego życia (Koran)	Po jego odejściu
Charakter nauk:	Duchowy/Prawny	Duchowy/Prawny	Głównie duchowy
Przyjęcie ich przywództwa (przez ludzi)	Odmowa, następnie przyjęcie	Odmowa, następnie przyjęcie	Odmowa (większość Izraelitów)

Oczekiwany Prorok miał przybyć z Arabii

Księga Powtórzonego Prawa 33,1-2 łączy w sobie odniesienia do Mojżesza, Jezusa i Muhammada ﷺ. Mówi o Bogu (tj. Boskim Objawieniu), który przyszedł z Synaju, wzeszedł z Seiru (prawdopodobnie wioska Sa'ir koło Jerozolimy) i zabłysnął z góry Paran. Zgodnie z Księgą Rodzaju 21,21, pustynia Paran była miejscem, w którym osiadł Izmael (tj. Arabia, w szczególności w Mekka).

Biblia w wersji Króla Jakuba, wspomina o pielgrzymach przechodzących przez dolinę Baka (inna nazwa Mekki) w Psalmach 84,4-6. (W Biblii Tysiąclecia Psalmy 84,6-8 – przyp. tłum.)

Izajasz 42,1-13 mówi o Słudze Boga, w którym ma On upodobanie; o Jego wybrańcu i wysłanniku, który przyniesie prawo, którego oczekują wyspy i który „nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi". Werset 11 kojarzy tego oczekiwanego z potomkami Kedara. Kim jest Kedar? Zgodnie z Księgą Rodzaju 25,13 Kedar był drugim synem Izmaela, przodkiem proroka Muhammada ﷺ.

Emigracja Muhammada ﷺ z Mekki do Medyny:

Czy została przepowiedziana z Biblii?

Księga Habakuka 3,3 mówi o Bogu (pomocy Boga) przychodzącym z Temanu (zgodnie ze Słownikiem Biblijnym J.Hastinga - oaza na Północ od Medyny), oraz o świętym (przychodzącym) z góry Paran. Tym świętym, który prześladowany wyemigrował z Paran (Mekka), aby zostać entuzjastycznie powitany w Medynie, był nikt inny jak Prorok Muhammad.

To wydarzenie, emigracja Proroka ﷺ i jego prześladowanych zwolenników, jest wyraźnie opisane w Księdze Izajasza 21,13-17. Fragment ten przepowiada także bitwę Badr, w której kilku słabo uzbrojonych wiernych w cudowny sposób pokonało „dzielnych" ludzi Kedara, którzy chcieli zniszczyć islam i zastraszyć własny lud, który zwrócił się ku islamowi.

Koran przepowiedziany w Biblii?

Przez dwadzieścia trzy lata słowa Boga (Koran) były wkładane w usta Muhammada ﷺ. Nie był on „autorem” Koranu. Księga ta była mu dyktowana przez Anioła Gabriela, który wymagał od Muhammada ﷺ jedynie powtarzania słów Koranu dokładnie tak, jak je usłyszał. Słowa te były zapamiętywane przez tych, którzy je słyszeli i spisywane pod nadzorem Muhammada ﷺ za jego życia przez tych, którzy ich słuchali.

Czy to zbieg okoliczności, że prorok „jak Mojżesz” spośród „braci” Izraelitów (tj. z Izmaelitów) był opisany także jako ten, w którego usta Bóg włoży Swoje słowa i wszystko, co on powie, będzie mówił w imię Boga (Powt. Pr. 18,18-20)? Czy to zbieg okoliczności, że „Paraklet”, którego późniejsze nadejście przepowiedział Jezus, został opisany jako ten, który „nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy.” (Jan 16,13)?

Czy kolejnym zbiegiem okoliczności jest, że Izajasz kojarzy wysłannika powiązanego z Kedarem z nową pieśnią (pismem w nowym języku) śpiewaną Panu (Izajasz 42,10-11)? Jeszcze wyraźniejsza przepowiednia Izajasza to: „Zaprawdę, wargami jąkałów i językiem obcym przemawiać będzie do tego narodu” (Izajasz 28,11). Ten ostatni werset poprawnie opisuje „wargi jąkały” Proroka Muhammada ﷺ, oddając stan napięcia i skupienia jaki ogarniał go podczas otrzymywania objawienia. Inne powiązanie to takie, że Koran był objawiany po kawałku przez okres dwudziestu trzech lat. Warto porównać to z Księgą Izajasza 28,10, która mówi to samo.

Prorok - Paraklet – Muhammad ﷺ

Do czasów Jezusa (pokój z nim) Izraelici wciąż oczekiwali nadejścia proroka takiego jak Mojżesz, przepowiedzianego w Księdze Powtórzonego Prawa 18,18. Kiedy nadszedł Jan Chrzciciel, spytali go, czy jest on Chrystusem, a on odpowiedział „nie”. Następnie spytali go, czy jest Eljaszem, a on ponownie odpowiedział „nie”. Wtedy, wyraźnie odnosząc się do Księgi Powtórzonego Prawa 18,18, spytali go: „Czy jesteś Prorokiem?” on także odpowiedział „nie” (Jan 1,19-21). (W angielskim tłumaczeniu Biblii słowo „prorok” poprzedzone jest przedimkiem określonym “the”, co wskazuje na to, że chodzi o ściśle określonego Proroka. W polskim wydaniu – Biblia Tysiąclecia – jest tu odnośnik do Pwt.8,15, o którym była mowa wcześniej – przyp. tłum.)

W Ewangelii według Jana (Rozdziały 14, 15 i 16) Jezus mówi o „Paraklecie” czy pocieszycielu, który przyjdzie po nim, zostanie wysłany przez Ojca i

nauczy nowych rzeczy, których ludzie współcześni Jezusowi nie potrafili zrozumieć. Podczas gdy Paraklet ten opisany jest jako „duch prawdy" (określenie to przypomina znany tytuł nadany Muhammadowi ﷺ – Al-Amin, czyli prawdomówny, godny zaufania), w innym wersecie jest utożsamiany z Duchem Świętym (Jan 14,26). Jednak takie określenie jest niezgodne z sylwetką tegoż Parakleta. Cytując słowa Słownika Biblijnego (pod redakcją J. Mackenzie): „Trzeba przyznać, że wzmianki te nie dają całkowitego spójnego wyobrażenia."

Historia mówi nam, że wielu wczesnych chrześcijan rozumiało, iż Paraklet będzie człowiekiem, nie duchem. To może wytłumaczyć tych, którzy podążyli za kimś, kto głosił, że jest oczekiwanym „parakletem", mimo iż nie spełniał on kryteriów przekazanych przez Jezusa.

To Prorok Muhammad ﷺ był tym Parakletem, pocieszycielem, pomocnikiem, napominającym wysłanym przez Boga po Jezusie. Zaświadczył on o swym poprzedniku, nauczał nowych rzeczy, których ludzie za czasów Jezusa nie mogliby zrozumieć, mówił on to, co usłyszał (objawienie) i zamieszkał wśród wiernych (poprzez swe dobrze zachowane nauki). Te nauki przetrwają wiecznie, ponieważ był on ostatnim Posłańcem Boga, jedynym Wysłannikiem, który miał zjednoczyć całą ludzkość w Bogu i na drodze DOBRZE ZACHOWANEJ prawdy. Przepowiedział on wiele przyszłych wydarzeń, które „spełniły się" w najdrobniejszych szczegółach, a tym samym sprostał kryteriom przekazanym przez Mojżesza odnośnie tego, jak odróżnić prawdziwego proroka od fałszywego (Powt. Pr. 18,22). Muhammad ﷺ przekonał też świat o grzechu, o sprawiedliwości i o Sądzie (Jan 16,8-11).

Czy była przepowiedziana zmiana przywództwa religijnego?

Po odrzuceniu ostatniego izraelickiego proroka, Jezusa (pokój z nim), nadszedł czas, by wypełniła się obietnica Boga o uczynieniu Izmaela wielkim narodem (Księga Rodzaju 21,13;18).

W Ewangelii według Mateusza 21,19-21 Jezus mówi o drzewie figowym, nie rodzącym owoców (biblijny symbol dziedzictwa proroków), które miało uschnąć po daniu mu ostatniej szansy w postaci trzech lat (czas trwania misji Jezusa), w którym to czasie miało wydać owoce.

W późniejszym wersecie tego samego rozdziału Jezus (pokój z nim) powiedział: „Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce.” (Mateusz 21,43). To naród potomków Izmaela („odrzucony kamień” z Mateusza 21,42) przezwyciężył wszystkie supermocarstwa tamtych czasów, jak przepowiedział Jezus (pokój z nim): „Kto upadnie na ten kamień, rozbije się, a na kogo on spadnie, zmiażdży go” (Mateusz 21,44).

Wyjęte z kontekstu zbieżności?

Czy to możliwe, że tak liczne proroctwa tutaj przytoczone są – każde z osobna i wszystkie zebrane razem – wyjęte z kontekstu i źle zinterpretowane? Czy też raczej prawdą jest coś przeciwnego – że te tak rzadko badane wersety spójne i pasujące do siebie wskazują jasno na nadejście człowieka, który zmienił bieg ludzkiej historii – na Proroka Muhammada ﷺ? Czy rozsądnym jest wnioskować, że wszystkie te proroctwa, pojawiające się w różnych księgach biblijnych i przekazywane przez różnych proroków w różnych czasach, były zwykłym zbiegiem okoliczności? Jeśli tak jest, to podam kolejny dziwny „zbieg okoliczności”!

Jednym ze znaków proroka, który miał przyjść z Paranu (Mekki) jest to, że przybędzie on z „dziesięcioma tysiącami świętych” (Księga Powtórzonego Prawa 33,2 wersja Króla Jakuba). Taka właśnie była liczba wiernych towarzyszących Prorokowi Muhammadowi ﷺ w czasie jego zwycięskiego powrotu do jego miejsca urodzenia - Paranu (Mekka), by zniszczyć pozostające jeszcze w Kabie symbole bałwochwalstwa.

Słowa Boga przekazane przez Mojżesza

„Jeśli ktoś nie będzie słuchać moich słów, które on wypowie w moim imieniu, Ja (Bóg) od niego zażądam zdania sprawy.” (Księga Powtórzonego Prawa 18,19)[60]

CO MÓWIĄ O PROROKU MUHAMMADZIE ﷺ ?

(1) Według Encyklopedii Britannica:

"...wiele szczegółów we wczesnych źródłach pokazuje, iż był on człowiekiem uczciwym i prawym, który cieszył się szacunkiem i lojalnością innych, będących - podobnie jak on - ludźmi uczciwymi i prawymi."
Encyklopedia Britannica (tom 12)

(2) John Austin mówi:

„W niewiele ponad rok stał się właściwie duchowym i świeckim władcą Medyny, trzymającym ręce na dźwigni, która miała zatrząść światem."

John Austin *"Muhammad the Prophet of Allah"*, w *T.P.'s and Cassel's Weekly* 24 Września 1927.

(3) John William Draper mówi:

„Cztery lata po śmierci Justyniana, w roku 569, urodził się w Mekce, w Arabii, człowiek, który wywarł największy spośród wszystkich ludzi wpływ na rodzaj ludzki... Mohammed..."

John William Draper, *A History of the Intellectual Development of Europe*, Londyn 1875, tom 1, str. 329-330.

(4) Mahatma Gandhi, mówiąc o charakterze Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) stwierdza (w Young India):

„Chciałem dowiedzieć się jak najwięcej na temat człowieka, który ma do dziś wpływ na serca milionów ludzi... Upewniłem się ponad wszelką wątpliwość, iż to nie miecz sprawił, że islam w tamtych czasach tak bardzo się rozprzestrzenił, lecz niezmienna prostota i absolutna skromność Proroka,

skrupulatne wypełnianie przez niego obietnic, jego wielkie poświęcenie się dla przyjaciół i zwolenników, jego odwaga, nieustraszoność, całkowita ufność w Boga i w przesłanie. To wszystko, a nie miecz, wykonało za nich (muzułmanów – przyp. tłum.) całą robotę i pozwoliło pokonać wszelkie przeszkody. Kiedy zamknąłem drugi tom (biografii Proroka) było mi przykro, że nie miałem nic więcej do poczytania na temat tego świetnego życiorysu...”

(5) Thomas Carlyle w swym (Heroes and Heroworship) wyraził swe wielkie zaskoczenie następującym faktem:

„Jak jeden człowiek mógł sam zespolić zwaśnione plemiona i wędrownych Beduinów w jeden mocny i cywilizowany naród w ciągu niespełna dwóch dekad”.

(6) Diwan Chand Sharma napisał:

„Muhammad był pełen życzliwości, miał duży wpływ na ludzi z ze swego otoczenia i na zawsze zapisał się w ich pamięci.”

(D.C. Sharma, *The Prophets of The East*, Kalkuta, 1935, str. 12)

(7) Oto słowa Prof. Snoucka Hurgronje:

„Liga narodów założona przez proroka islamu stawiała na zasadę jedności międzynarodowej i ludzkiego braterstwa opartego na tak uniwersalnych fundamentach, że powinna służyć jako przykład innym narodom.” **Ciągnął dalej:** ***„Faktem jest, że żaden inny naród na świecie nie może się równać z tym, co zrobił islam odnośnie realizacji idei Ligi Narodów.”***

(8) Prof. Ramakrishna Rao mówi:

„Osobowość Muhammada jest zbyt złożona, bym mógł odzwierciedlić całą prawdę o niej. Potrafię jedynie pobieżnie ją poznać. Cóż za dramatyczna seria malowniczych scen! Jest Muhammad – Prorok oraz Muhammad – wojownik; Muhammad – biznesmen; Muhammad – prawodawca; Muhammad – orator; Muhammad – reformator; Muhammad – obrońca sierot; Muhammad – obrońca niewolników; Muhammad – oswobodziciel kobiet; Muhammad – sędzia; Muhammad – święty. We wszystkich tych wspaniałych rolach i

we wszystkich dziedzinach ludzkiego życia, jest on niczym bohater.”

(9) Lamartine mówi:

„Jeśli szczytność celu, skromność środków i zdumiewające osiągnięcia są kryteriami decydującymi o ludzkim geniuszu, to kto ośmieliłby się porównywać kogokolwiek z wielkich ludzi z historii współczesnej z Muhammadem? Najsłynniejsi z nich stworzyli jedynie broń, prawo i imperia. Stworzyli oni nie więcej – jeśli w ogóle– niż pokaźne mocarstwa, które często rozpadały się na ich oczach. A ten człowiek poruszył nie tylko armie, ustawodawstwo, imperia, ludzi i dynastie, ale i miliony ludzi w jednej trzeciej wówczas zamieszkałego świata; a ponadto zmieniał ołtarze, bożki, religie, idee, wierzenia i dusze... Jego wyrozumiałość w czasie zwycięstwa, jego ambicje, które były poświęcone w całości jednej idei, w żaden sposób nie dążącej do stworzenia imperium; jego niekończące się modlitwy, jego mistyczne rozmowy z Bogiem, jego śmierć i pośmiertny triumf – wszystko to świadczy nie o oszustwie, lecz o silnym przekonaniu, które dało mu siłę przywrócić dogmat. Dogmat ten był dwojaki – jedność Boga i Jego bezcielesność; pierwsze pokazywało kim jest Bóg, drugie - kim nie jest; jedno obalało fałszywe bożki mieczem, drugie rozpoczynało nową myśl słowami.

Filozof, orator, apostoł, prawodawca, wojownik, kreujący nowe idee, przywracający rozsądne dogmaty kultu bez tworzenia wizerunków; założyciel dwudziestu ziemskich imperiów i jednego duchowego – oto Muhammad. Jeśli chodzi o wszelkie wzorce, jakimi można zmierzyć ludzką wielkość, możemy równie dobrze spytać, czy jest jakiś człowiek większy niż on?”

Lamartine, *HISTOIRE DE LA TURQUIE*, Paryż, 1854, tom II, str. 276-277.

(10) Annie Besant mówi:

„Niemożliwym jest, by ktoś, kto bada życie i charakter wielkiego Proroka Arabii, poznaje jego sposób myślenia i biografię, czuł coś innego niż wielki szacunek dla tego potężnego Proroka, jednego z wielkich posłańców Najwyższego. I choć w tym, co wam przedstawiam, zawierają się rzeczy dobrze znane

wielu ludziom, to kiedykolwiek czytam je od nowa, znów nabieram nowego podziwu i odczuwam jeszcze większy szacunek dla tego potężnego arabskiego nauczyciela.”

Annie Besant, *THE LIFE AND TEACHINGS OF MUHAMMAD*, Madras, 1932, str. 4.

(11) Dr Annie Besant, o małżeństwach Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim):

„Czy chcecie mi wmówić, że człowiek, który w pełni swego młodzieńczego wigoru, młody mężczyzna, który w wieku lat dwudziestu czterech (24) ożenił się z kobietą o wiele od siebie starszą i pozostał jej wierny przez dwadzieścia sześć (26) lat, później jako pięćdziesięciolatek – gdy namiętność mija – ożenił się z powodu pożądania i namiętności seksualnej? Nie można w ten sposób oceniać ludzkiego życia. Spójrzcie na kobiety, z którymi się on ożenił, a zobaczycie, że poprzez małżeństwo z każdą z nich zawarty został sojusz pomiędzy jej a jego ludźmi, lub jego zwolennicy coś dzięki temu osiągnęli, bądź kobieta ta bardzo potrzebowała ochrony.”

Dr Annie Besant (Dr. Annie Besant w *“The Life and Teachings of Mohammad,”* Madras, 1932)

(12) Bosworth Smith mówi:

„Był on Cesarzem i Papieżem jednocześnie; jednak był on Papieżem bez papieskich insygni, Cesarzem bez cesarskich legionów – bez stałej armii, bez ochrony osobistej, bez pałacu, bez stałych dochodów. Jeśli kiedykolwiek jakikolwiek człowiek miał prawo powiedzieć, że rządzi przy użyciu prawa Boskiego, to tylko Mohammed, gdyż miał on całą swą siłę bez jej narzędzi i wszystkiego, co ją wspiera.”

Bosworth Smith, *MOHAMMAD AND MOHAMMADANISM*, Londyn, 1874, str. 92.

(13) Michael H. Hart mówi:

„Mój wybór Muhammada na czołową pozycję na liście najbardziej wpływowych osób może niektórych czytelników zdziwić, przez innych może być kwestionowany, jednak był on

jedynym człowiekiem w historii, który odniósł nadzwyczajny sukces zarówno na poziomie religijnym, jak i świeckim."

Michael H. Hart, *THE 100: A RANKING OF THE MOST INFLUENTIAL PERSONS IN HISTORY*, Now York: Hart Publishing Company, Inc., 1978, str. 33.

(14) Znany brytyjski autor zauważył:

„Żaden wielki przywódca religijny nie był tak zniesławiany jak Prorok Mohammed. Atakowany w przeszłości jako heretyk, oszust, czy lubieżnik, nawet teraz można usłyszeć, że był on „fałszywym prorokiem". Współczesny pisarz niemiecki oskarża Proroka Mohammeda o pożądliwość, otaczanie się pięknymi kobietami. Lecz ten człowiek (Muhammad – przyp. tłum.) ożenił się dopiero w wieku dwudziestu pięciu lat, następnie żyli ze swoją żoną w szczęściu i lojalności przez dwadzieścia cztery lata, aż do jej śmierci, która nastąpiła, gdy miał on czterdzieści dziewięć lat. Jedynie po pięćdziesiątym roku życia, aż do swej śmierci w wieku sześćdziesięciu dwóch lat, Prorok Mohammed wziął sobie inne żony, spośród których tylko jedna była dziewicą, a z większością z nich ożenił się on z powodów dynastycznych i politycznych. Z pewnością jego osiągnięcia były większe, niż te głowy Kościoła Anglikańskiego – Henrego VIII."

Geoffrey Parrinder, Mysticism in the World's Religions (New York: Oxford University Press, 1976, str. 121)

(15) W. Montgomery Watt mówi:

„Jego gotowość, by znosić prześladowania za swą wiarę, wysoce moralny charakter ludzi, którzy w niego wierzyli i patrzeli na niego jak na przywódcę, oraz wielkość jego ostatecznych osiągnięć – wszystko to dowodzi jego fundamentalnej uczciwości. Zakładanie, że Muhammad jest kłamcą stwarza więcej problemów niż ich rozwiązuje. Co więcej, żadna z wielkich postaci w całej historii nie jest tak mało doceniana na Zachodzie jak Muhammad."

W. Montgomery Watt, *MOHAMMAD AT MECCA*, Oxford, 1953, str. 52.

(16) James A. Michener mówi:

„Muhammad, człowiek natchniony, który ustanowił islam, urodził się około 570 roku n.e. w arabskim plemieniu, które czciło bożki. Osierocony od urodzenia zawsze szczególnie troszczył się o biednych i potrzebujących, wdowy i sieroty, służących i uciskanych. W wieku lat dwudziestu był już odnoszącym sukcesy kupcem, wkrótce potem został także kierownikiem wielbłądzich karawan, pracującym dla bogatej wdowy. Kiedy osiągnął wiek dwudziestu pięciu lat, jego pracodawczyni zauważyła jego zalety i zaproponowała mu małżeństwo. I choć była piętnaście lat od niego starsza, ożenił się z nią i do końca jej życia pozostał oddanym mężem.

„Jak niemal każdy wielki prorok przed nim, Muhammad czuł się onieśmielony służąc jako przekaziciel słów Boga, mając poczucie braku odpowiednich kwalifikacji. Jednak anioł nakazał mu: „Czytaj". Z tego, co wiemy, Muhammad nie potrafił czytać ani pisać, jednak zaczął dyktować te natchnione słowa, które wkrótce zrewolucjonizowały znaczną część globu: „Jest tylko jeden Bóg".

„Muhammad był niezwykle praktyczny we wszystkich sprawach. Kiedy zmarł jego ukochany syn, Ibrahim, nastało zaćmienie słońca i ludzie zaczęli plotkować, że to Bóg osobiście składa Prorokowi kondolencje. Mówi się, że Muhammad powiedział wtedy: „Zaćmienie słońca jest zjawiskiem naturalnym. Jest głupotą przypisywać takie rzeczy śmierci bądź narodzinom jakiegoś człowieka".

„Po śmierci Muhammada chciano go ubóstwiać, jednak człowiek, który został jego prawnym następcą stłumił histerię jednym z najlepszych przemówień w historii religii: „Jeśli są pośród was tacy, którzy oddawali cześć Muhammadowi, to on umarł. Jeśli jednak to Boga czcicie, On żyje wiecznie".

James A. Michener, "*ISLAM: THE MISUNDERSTOOD RELIGION*", w *READER'S DIGEST* (wydanie amerykańskie), Maj 1955, str. 68-70.

(17) George Bernard Shaw powiedział o nim:

„Należy go nazwać Zbawcą Ludzkości. Wierzę, że gdyby człowiek taki jak on miał zostać dyktatorem w świecie współczesnym, zdołałby rozwiązać jego problemy w taki sposób, który przyniósłby tak potrzebny pokój i szczęście”.

[*THE GENUINE ISLAM*, Singapur, tom. 1, nr. 8, 1936]

(18) Edward Gibbon i Simon Ocklay powiedzieli:

„To nie rozprzestrzenianie się, lecz trwałość jego religii zasługuje na nasz podziw, to samo czyste i doskonałe wrażenie, jakie wywarł on w Mekce i Medynie przetrwało po dwunastu wiekach rewolucji dokonywanej przez indyjskich, afrykańskich i tureckich neofitów Koranu... Mahometanie zgodnie przeciwstawili się pokusom ograniczenia przedmiotu swej wiary i oddania do poziomu zgodnego ze zmysłami i wyobraźnią człowieka. „Wierzę w Jednego Boga, a Mahomet jest Wysłannikiem Boga” jest prostym i niezmiennym wyznaniem wiary. Intelektualne wyobrażenie Boskości nigdy nie zostało zdegradowane przez żadnego widzialnego bożka; zaszczyty proroka nigdy nie wykroczyły poza granice ludzkich zalet, a jego wskazówki życiowe utrzymały wdzięczność jego uczniów w granicach wyznaczonych przez rozum i religię”.

Edward Gibbon i Simon Ocklay, *HISTORY OF THE SARACEN EMPIRE*, Londyn, 1870, str. 54

Ostatnią rzeczą jaką powinniście zrobić jako ludzie myślący jest zatrzymanie się chwilę i zapytanie samych siebie: Czy te stwierdzenia brzmiące tak nadzwyczajnie i rewolucyjnie są prawdą? Zakładając że są one prawdziwe a wy dotąd nie znaliście tego człowieka, Muhammada ﷺ ani o nim nie słyszeliście, czy nie czas odpowiedzieć na to wspaniałe wyzwanie i podjąć wysiłek, by go poznać?

Nic was to kosztuje, a może się okazać, że będzie to początek całkiem nowego etapu w waszym życiu.

Rozdział Piąty

5

Najczęściej spotykane stereotypy na temat islamu

Czy kiedykolwiek zastanawialiście się dlaczego zakonnica może być zakryta od stop do głów i szanowana za swoje oddanie Bogu, ale kiedy zakrywa się muzułmanka, jest postrzegana jako „uciskana”? Albo dlaczego żyd może zapuścić brodę i jest po prostu osobą praktykującą swą religię, a kiedy robi to muzułmanin, jest on „ekstremistą”?

Ludzie na Zachodzie kierują się stereotypami przy ocenie muzułmanów i islamu. Wielu z nich wierzy, że świat zachodni jest wysoko rozwinięty, światły i wyzwolony, podczas gdy świat islamu jest jego przeciwieństwem: prymitywny, ignorancki i uciskany. Jednym z powodów takiego przekonania jest to, że media mówiąc o islamie ciągle pokazują muzułmanów postępujących w sposób sprzeczny z naukami tej religii. Kluczem do zrozumienia islamu i muzułmanów jest porzucenie stereotypów i zbadanie każdej z sytuacji jak wygląda ona w naukach islamu, a **NIE** w czynach niektórych z muzułmanów. Z tego powodu poczuliśmy się w obowiązku omówić niektóre z najbardziej zakorzenionych stereotypów o islamie i muzułmanach.

Stereotyp 1

W islamie kobieta jest gorsza od mężczyzny, ponieważ:

A) Mężczyzna może mieć do czterech żon, a kobieta może mieć tylko jednego męża.

B) Część spadku przypadająca mężczyźnie jest większa od części przypadającej kobiecie.

C) Dwie kobiety jako świadkowie są równoważne jednemu świadkowi-mężczyźnie.

D) Kobieta musi nosić chustę.

a) *Mężczyzna może mieć do czterech żon, a kobieta może mieć tylko jednego męża.*

Jedyną księgą religijną, która mówi: „...to żeńcie się tylko z jedną” jest Koran, święta księga muzułmanów. Takiego nakazu nie znajdziemy w chrześcijańskiej Biblii, hinduskich Wedach, czy żydowskiej świętej księdze (Torze – przyp. tłum.), itp. W Biblii jest wiele odniesień do różnych proroków i królów, którzy mieli wiele żon. Abraham miał trzy żony, podczas gdy Król Salomon miał ich siedemset, itp. W literaturze hinduskiej różni bogowie mieli setki żon. Kriszna miał tysiąc kobiet jako konkubiny. Podobnie żydzi, zwykli się żenić więcej niż raz, aż do późnych lat pięćdziesiątych XX wieku. Żadna z tych religii nie ograniczyła liczby żon, które mężczyzna mógł mieć na raz. Tylko islam ogranicza liczbę żon do czterech.

Monogamia, którą dziś praktykują chrześcijanie, hindusi i żydzi, nie wynika z ich religii, lecz z ich świeckiego prawa. Tak więc kwestia monogamii nie ma znaczenia religijnego; jest regułą ustanowioną przez człowieka. Monogamia była skutkiem ustawy parlamentarnej, nie wiary. Na przykład: Parlament indyjski w 1954 r. ustanawiając akt prawny o małżeństwie uznał za zabronione poślubianie przez hindusa więcej niż jednej kobiety. Żydowscy rabini w X w. n.e. zadecydowali o monogamii, chociaż nie była ona całkowicie przestrzegana aż do późnych lat pięćdziesiątych XX w. Podobnie państwa europejskie i rząd amerykański ustanowili nie tak dawno

prawo o monogamii jako zasadę panującą w ich krajach. Mormoni (niektóre odłamy – przyp. tłum.) wciąż żenią się z więcej niż jedną kobietą.

W Surze *An-Nisa* (*Kobiety*) Bóg zezwala muzułmaninowi na ślub z jedną, dwiema, trzema lub czterema kobietami, pod warunkiem, że będzie on wobec nich sprawiedliwy. Jeśli nie potrafi być sprawiedliwy, nakazuje mu się, by „żenił się tylko z jedną".

Ślub z więcej niż jedną kobietą nie jest obowiązkowy, lecz jest opcją dozwoloną w wyjątkowych przypadkach, jakie od czasu do czasu zdarzają się w każdym społeczeństwie. W wielu społecznościach zauważycie w dzisiejszych czasach, że proporcja mężczyzn i kobiet to nie pół na pół. W Europie, USA i innych miejscach jest więcej kobiet, niż mężczyzn. Z drugiej strony na przykład w Indiach, ze względu na powszechną aborcję żeńskich płodów, liczba kobiet maleje, a co za tym idzie, grozi tam kryzys, gdyż niewystarczająca ilość kobiet spowoduje, że tylko nieliczni hinduscy mężczyźni będą mogli się ożenić.

W krajach, gdzie jest przewaga liczebna kobiet nad mężczyznami, kobieta ma do wyboru: dzielić męża z inną, pozostać samotna lub stać się publiczną własnością. „Stać się publiczną własnością" to delikatne określenie, jakiego używam dla tego, co to naprawdę oznacza. Spytajcie jakiejkolwiek kobiety, która nie potrafi znaleźć żadnego wolnego mężczyzny, aby go poślubić, czy wolałaby dzielić męża z inną kobietą, czy pozostać samotną, albo zostać po prostu kochanką. Jako prawna żona zyska takie same prawa, jakie ma pierwsza żona, będzie mieć status prawny dla siebie i swoich dzieci, będzie mieć prawo do spadku dla siebie i swoich dzieci, i – co najważniejsze – będzie się cieszyć szacunkiem i godnością. Zgoda na bycie kochanką to żaden wybór. Na Zachodzie bycie kochanką czy dziewczyną to nie problem, ale już bycie drugą żoną jest nie do przyjęcia. Rząd i całe społeczeństwo byłoby przeciwko tobie…

Poliandria (wielomęstwo)

Islam nie aprobuje poliandrii, tzn. tego, by kobieta miała więcej niż jednego męża. To dzieci mężczyzny kobieta nosi w sobie. Jeśli kobieta miałaby wielu mężów, nie byłoby łatwo dowiedzieć się, kto jest biologicznym ojcem jej dziecka. Kiedy dziecko zostaje poczęte, Bóg umieszcza miłość i przywiązanie w sercach rodziców, tak, aby mogli wychowywać dzieci. Bez tej miłości trudno o zachowanie ciągłości istnienia. Lecz gdyby były wątpliwości co do tego, kto naprawdę jest ojcem dziecka, nie byłoby w ojcowskich sercach

miłości. Psychologowie mówią, że dziecko, które dorasta nie wiedząc kto jest jego ojcem, cierpią na brak stabilności i dojrzałości. W dzisiejszych czasach, ze względu na postęp naukowy w testach DNA, można się dowiedzieć, kto jest ojcem; ale te testy aż do dziś nie były dostępne dla ludzkości. Islam zabiega o spokój i stabilność w rodzinie, nie o spory.[61]

b) Udział mężczyzny w spadku jest większy, niż kobiety.

1. Dziedziczenie w Koranie

Szlachetny Koran zawiera ścisłe i szczegółowe wytyczne dotyczące podziału spadku pomiędzy prawowitych spadkobierców.

Oto wersety Koranu mówiące o regulacjach dotyczących spadku:

** Sura Baqarah (Krowa), rozdział 2 werset 180 i 240*

** Sura Nisa (Kobiety), rozdział 4 wersety 7-9, 19 i 33*

** Sura Maidah (Stół Zastawiony), rozdział 5 wersety 106-108*

2. Określony przydział spadku dla krewnych

Są w Koranie trzy wersety, które opisują ogólnie udział w spadku bliskich krewnych, tj. **Sura Nisah (rozdział 4) wersety 11, 12 i 176.**

3. Kobiety czasem dziedziczą tyle samo, bądź więcej, niż mężczyźni:

W większości przypadków kobieta dziedziczy połowę tego, co dziedziczy jej męski odpowiednik. Jednak nie zawsze tak jest.

Kiedy zmarły nie pozostawił żadnego przodka ani potomka, lecz tylko przyrodniego brata i siostrę, każde z nich dziedziczy jedną szóstą. Jeśli zmarły miał dzieci, wtedy rodzice, matka i ojciec, także dostają równy przydział i dziedziczą po jednej szóstej. W pewnych przypadkach kobieta może odziedziczyć dwukrotnie więcej, niż mężczyzna. Jeśli zmarła jest kobietą, która nie miała dzieci, braci, ani sióstr i pozostawiła po sobie tylko męża, matkę i ojca, mąż dziedziczy połowę jej własności, podczas gdy matka

– jedną trzecią, a ojciec pozostałą jedną szóstą. W tym szczególnym przypadku matka dziedziczy dwukrotnie więcej, niż ojciec.

4. Kobieta zazwyczaj dziedziczy połowę przydziału mężczyzny:

To prawda, że ogólną zasadą, w większości przypadków, jest ta, że kobieta dziedziczy połowę tego, co mężczyzna. Na przykład w następujących przypadkach:

1. Córka dziedziczy połowę tego, co syn.
2. Żona dziedziczy 1/8, a mąż 1/4, jeśli zmarły ma dzieci.
3. Żona dziedziczy 1/4, a mąż 1/2 , jeśli zmarły nie ma dzieci.
4. Jeśli zmarły nie ma przodka ani potomka, siostra dziedziczy połowę przydziału, jaki należy się bratu.

5. Mężczyzna dziedziczy dwa razy tyle, co kobieta, ze względu na swój obowiązek utrzymania rodziny.

W islamie kobieta nie ma zobowiązań finansowych, a odpowiedzialność ekonomiczna spoczywa na barkach mężczyzny. Zanim kobieta wyjdzie za mąż, obowiązek dbania o jej zakwaterowanie, wyżywienie, ubranie i inne zobowiązania finansowe spoczywają na jej ojcu lub bracie. Po zamążpójściu ten obowiązek przechodzi na męża lub syna. Islam nakłada na mężczyznę odpowiedzialność finansową za zaspokojenie potrzeb jego rodziny. Aby mógł podołać tej odpowiedzialności, mężczyzna dostaje podwójny udział w spadku.

Na przykład, jeśli mężczyzna umiera, pozostawiając 150 tys. dolarów swoim dzieciom (tj. jednemu synowi i jednej córce), syn dziedziczy 100 tys. dolarów, a córka tylko 50 tys. dolarów. Ze względu na swoje obowiązki wobec rodziny, syn może wydać większość z odziedziczonych 100 tys. dolarów właśnie na ich potrzeby, a dla niego tak naprawdę zostanie tylko niewielki procent. Zaś córka, która odziedziczy 50 tys., nie musi wydawać ani centa na nikogo. Całą sumę ma dla siebie. ***Czy wolelibyście odziedziczyć sto tysięcy i wydać większość z tego na rodzinę, czy odziedziczyć pięćdziesiąt tysięcy do swojej wyłącznej dyspozycji?***[62]

c) Dwie kobiety jako świadkowie są równoważne jednemu świadkowi-mężczyźnie?

Nie jest prawdą, że dwie kobiety jako świadkowie są postrzegane za równe jednemu świadkowi-mężczyźnie. Jest to prawdą tylko w określonych przypadkach. Jest około pięciu wersetów w Koranie, które wspominają o świadkach, bez precyzowania, czy to mężczyzna, czy kobieta. I jest tylko jeden werset w Koranie, który mówi, że dwie kobiety-świadkowie są równe jednemu świadkowi-mężczyźnie. Ten werset znajduje się w Surze Baqarah, rozdział 2, werset 282. Jest to najdłuższy werset w Koranie i odnosi się do transakcji finansowych. Oto jego frangment:

{O wy, którzy wierzycie! Jeśli zaciągacie dług między sobą na określony czas, to zapisujcie to. (...) Żądajcie świadectwa dwóch świadków spośród waszych mężczyzn! A jeśli nie będzie dwóch mężczyzn, to jeden mężczyzna i dwie kobiety mogą być świadkami, na których się zgodzicie; jeśli jedna z nich zbłądzi, to druga będzie mogła ją napomnieć. } [2:282]

Ten werset z Koranu odnosi się wyłącznie do transakcji finansowych. W takim przypadku radzi się dochodzić do porozumienia przy zapisywaniu pomiędzy stronami i obecność dwóch świadków, najlepiej dwóch mężczyzn. Jeśli nie można znaleźć dwóch mężczyzn, wystarczy jeden mężczyzna i dwie kobiety.

Wyobraźcie sobie na przykład, że jakaś osoba ma poddać się operacji na konkretną dolegliwość. Aby potwierdzić tę diagnozę wolałaby poznać opinię dwóch wykwalifikowanych chirurgów. Jeśli nie może znaleźć dwóch chirurgów, drugą opcją będzie jeden chirurg i dwóch internistów, którzy są zwykłymi lekarzami medycyny.

Podobnie jest w transakcjach finansowych, lepiej, aby ci dwaj świadkowie byli mężczyznami. Islam oczekuje od mężczyzny, że będzie on żywicielem rodziny. Skoro to na jego barkach spoczywa odpowiedzialność finansowa, oczekuje się od niego, że będzie lepiej obeznany w kwestii transakcji finansowych, aniżeli kobieta. Drugą opcją jest więc, że świadkami może być jeden mężczyzna i dwie kobiety, tak więc jeśli jedna z kobiet popełni błąd, druga może ją napomnieć. Arabskim słowem użytym w Koranie jest „*tazil*”, co oznacza „zbłądzić” lub „popełnić błąd”. Wiele osób błędnie tłumaczy je jako „zapomnieć”. A zatem transakcje finansowe są jedynym przypadkiem,

w którym dwie kobiety są jako świadkowie równoważne jednemu mężczyźnie.

Jednakże niektórzy z uczonych uważają, że podobnie jest pod tym względem w przypadku morderstwa. W takiej sytuacji kobieta jest bardziej przerażona, niż mężczyzna. Ze względu na jej stan emocjonalny może się ona pomylić. Dlatego – zgodnie z niektórymi znawcami prawa – także w przypadku morderstwa dwie kobiety są jako świadkowie równi jednemu mężczyźnie. We wszystkich innych przypadkach jedna kobieta jako świadek jest równa jednemu świadkowi płci męskiej. Jest około pięciu wersetów w Koranie, które mówią o świadkach bez określania, czy to kobiety, czy mężczyźni.

Podczas sporządzania testamentu, wymaga się obecności dwóch osób jako świadków. W surze Maidah, rozdział 5 werset 106, Szlachetny Koran mówi:

{O wy, którzy wierzycie! Kiedy śmierć stanie przed którymś z was, to niech dwóch ludzi sprawiedliwych spośród was będzie świadkami w chwili sporządzania testamentu; albo – kiedy jesteście w podróży i dosięga was nieszczęście śmierci – dwóch innych ludzi, nie spośród was.} [5:106]

Dwóch sprawiedliwych ludzi potrzeba w przypadku *talaq* (rozwodu). ***{I wezwijcie świadków, dwóch sprawiedliwych spośród was, i ustanówcie świadectwo wobec Boga. } [65:2]***

W przypadku oskarżania cnotliwej kobiety, potrzeba czterech świadków:

{A tym, którzy oskarżają kobiety godne, a nie mogą przyprowadzić czterech świadków, wymierzcie osiemdziesiąt batów i nie przyjmujcie od nich nigdy świadectwa.} [24:4]

Są też uczeni, którzy uważają, że zasada o dwóch świadkach-kobietach równych jednemu świadkowi-mężczyźnie powinna odnosić się do wszystkich przypadków. Nie można się na to zgodzić, gdyż jeden szczególny werset z Koranu z Sury Nur rozdział 24, werset 6, jasno zrównuje kobietę i mężczyznę jako świadków:

{A ci, którzy oskarżają swoje żony, a nie mają świadków oprócz siebie samych, złożą przed Bogiem czterokrotne świadectwo, iż są prawdomówni... A kara będzie odsunięta od kobiety, jeśli ona zaświadczy przed Bogiem czterokrotnie

złożonym świadectwem, iż jej oskarżyciel na pewno jest kłamcą.} [24:6,8]

Hadis Aiszy (oby Allah był z niej zadowolony) mówi o jednym świadku.

Wielu znawców prawa zgadza się z tym, że nawet jeden świadek-kobieta wystarcza przy stwierdzaniu pojawienia się księżyca. Wyobraźcie sobie, że jedna kobieta wystarcza przy jednym z filarów islamu, tj. poście, a cała społeczność muzułmańska składająca się z mężczyzn i kobiet zgadza się na to i przyjmuje jej świadectwo! Niektórzy znawcy prawa stwierdzają, że potrzeba jednego świadka przy stwierdzaniu rozpoczęcia Ramadanu, a dwóch – przy stwierdzaniu końca.

Przy niektórych zajściach potrzebni są tylko świadkowie-kobiety, a nie przyjmuje się świadectwa mężczyzn, jak przy zajmowaniu się sprawami kobiecymi, np. podczas obmywania po śmierci (ghusl) kobiety, świadkiem musi być kobieta (nigdy mężczyzna, z wyjątkiem jej własnego męża, gdyż mąż ma prawo obmywać zwłoki zony - przyp. tłum.).

Pozorna nierówność mężczyzny i kobiety jako świadków w transakcjach finansowych nie powoduje żadnej nierówności płci w islamie. Jest to spowodowane jedynie różną naturą i rolą mężczyzn i kobiet w społeczności, jak zakłada islam.

d) *Kobieta musi nosić chustę.*

Jeśli spojrzycie na historię dawnych cywilizacji, zobaczycie, że kobiety zwykle były uciskane. Nie miały one indywidualnej wartości. Babilończycy karali kobiety za błędy ich mężów. Starożytni Egipcjanie robili to samo. Przedislamscy Arabowie grzebali żywcem swoje nowonarodzone córki.

To islam podniósł status kobiet. Dał kobietom prawa, jakich nigdy wcześniej nie miały. Sura *Nisa* (*Kobiety*) nawołuje wierzących mężczyzn, aby spuszczali swoje spojrzenia, jeśli przechodzi obok nich kobieta. Podobne nakazy są dla kobiet, aby spuszczały spojrzenia, kiedy wokół są obcy mężczyźni. Koran mówi także o hidżabie dla mężczyzn i kobiet, który chroni ich skromność. Hidżabem dla mężczyzn jest zakrywanie ciała co najmniej od pępka do kolan; zaś dla kobiet, hidżabem jest zakrywanie całego ciała, z wyjątkiem twarzy i dłoni poniżej nadgarstków. Jest opisane, że hidżab

kobiet powinien zakrywać ich ozdoby, włącznie z głową, nie powinien być cienki, przezroczysty, podobny do ubrań niewiernych, ani przypominać ubrań płci przeciwnej, itp. Kobiety mają prawo do posiadania i dziedziczenia majątku i dysponowania nim zgodnie z własną wolą.

Pozwólcie, że zapytam: Załóżmy, że idą ulicą dwie identyczne bliźniaczki, jedna z nich jest ubrana w skąpe ubrania, podczas gdy druga nosi hidżab. Na którą chłopcy na ulicy zagwiżdżą bądź zaczepią - tę, która nosi mini spódniczkę, czy tę, która jest ubrana skromnie? Odpowiedź jest oczywista. Hidżab ma za zadanie chronić kobietę od bycia molestowaną. Wnosi pokój do społeczeństwa i zapobiega krzywdzie.[63]

Stereotyp 2

Islam nie jest religią pokoju, ponieważ:

A) Szerzony był przy użyciu miecza.

B) Większość muzułmanów to fundamentaliści i terroryści.

a) Islam był szerzony przy użyciu miecza.

Wielu niemuzułmanów myśląc o islamie wyobrażają sobie religijnych fanatyków na wielbłądach, z mieczem w jednej dłoni, a Koranem w drugiej.

Ten mit, który upowszechnił się w Europie w czasie krucjat, jest całkowicie bezpodstawny.

Po pierwsze, Święty Koran jasno mówi:

{Nie ma przymusu w religii! Prawość wyróżniła się od nieprawości. I ten, kto odrzuca fałszywe bóstwa, a wierzy w Boga (Allaha), chwycił za najpewniejszy uchwyt, nie mający żadnego pęknięcia. Bóg jest słyszący, wszechwiedzący! } [2:256]

W dodatku islam uczy, że wiara człowieka musi być czysta i szczera, więc z pewnością nie jest to coś, do czego można kogoś zmusić. Obalając mit, że islam był „szerzony przy użyciu miecza", niemuzułmański historyk De Lacy O'Leary napisał: *„Jednak historia jasno pokazuje, że legenda o fanatycznych muzułmanach zdobywających świat i zmuszających podbite narody przy użyciu miecza do przyjęcia islamu, jest jednym z najbardziej absurdalnych mitów, jakie kiedykolwiek zostały przyjęte przez historyków."* (*Islam at the Crossroads*, Londyn, 1923, str. 8.).

Mark Glenn, działacz chrześcijański, mówi: *„Chrześcijanie i muzułmanie nie byli „nawracani mieczem", jak powszechnie się sądzi i wierzy. Chrześcijanom i żydom pozwalano zachowywać i praktykować ich religię na tych terenach, na których dominowali muzułmanie."* (*Junk History*)

Powinniście też wiedzieć, że muzułmanie panowali w Hiszpanii przez blisko 800 lat. W tym czasie, dopóki nie zostali zmuszeni do odejścia, niemuzułmanie także tam żyli i rozwijali się. W dodatku mniejszości chrześcijańskie i żydowskie przetrwały w krajach muzułmańskich na Bliskim Wschodzie przez wieki. We wszystkich tych krajach jak Egipt, Maroko, Palestyna, Liban, Syria czy Jordania, istnieją do dziś populacje żydowskie i chrześcijańskie. Gdyby islam nauczał, że wszystkich ludzi należy zabić, lub zmusić do tego, by zostali muzułmanami, to w jaki sposób wszyscy ci niemuzułmanie przetrwali tak długo w samym środku imperium islamskiego?

Co więcej, jeśli ktoś zwróci uwagę jak nieliczna była grupa muzułmanów, którzy początkowo szerzyli islam od Hiszpanii i Maroko na zachodzie po Indie i Chiny na wschodzie, to musi przyznać, że było ich zdecydowanie za mało, by zmusić ludzi do zmiany religii wbrew swojej woli. W dodatku wielkie imperium ustanowione przez muzułmanów było bardzo wytrzymałe, a jego obywatele byli dumni, że mogą być jego częścią.

Szerzenie islamu jest przeciwne czynom wyznawców chrześcijaństwa, którzy od czasów Cesarza Konstantyna robili użytek z miecza – często popierając swe zachowanie wersetami biblijnymi. Taka była prawda zwłaszcza podczas kolonizacji Ameryki Południowej i Afryki, gdzie tubylcy byli systematycznie mordowani, bądź zmuszani do zmiany religii. Warto także zauważyć, że kiedy Mongołowie najechali na imperium islamskie i podbili większość jego terenów, zamiast zniszczyć panującą tam religię, przyjęli ją. Jest to niezwykłe zjawisko w dziejach historii – zdobywcy przyjmują religię podbitych! Skoro byli zwycięzcami, z pewnością nie byli oni zmuszani do

zostania muzułmanami! Zapytajcie któregokolwiek z ponad miliarda muzułmanów żyjących dzisiaj na świecie, czy został on zmuszony! Największym państwem muzułmańskim na świecie na dzień dzisiejszy jest Indonezja – a nigdy nie stoczono tam żadnej bitwy! Gdzie więc był miecz? Jak ktoś mógłby zostać zmuszony do trzymania się religii nagradzającej duchowo i tak wymagającej, jak islam?[64]

Prawda o dżihadzie

Choć dziś w świecie Zachodu islam jest ogólnie źle rozumiany, żaden z terminów nie wywołuje jednak tak silnych reakcji, jak słowo „dżihad". Terminu tego często nadużywano, by wywołać groteskowe wyobrażenie brutalnych muzułmanów, zmuszających ludzi przy pomocy miecza do poddania się. Ten mit był utrwalany przez wieki nieufności podczas krucjat i długo po nich. Niestety, przetrwał on do dziś.

Słowo „dżihad" wywodzi się od „dżahada", co oznacza „podejmować wysiłek, starać się". Tak więc „dżihad" oznacza podejmowanie wysiłku, starań. Prorok Muhammad ﷺ powiedział, że największym dżihadem jest walka z własnymi słabościami i podszeptami własnej duszy. Dlatego dżihad przede wszystkim odnosi się do wewnętrznej walki o to, by stać się cnotliwą osobą i poddać się Bogu we wszystkich aspektach życia.

Po drugie, dżihad odnosi się do walki przeciw niesprawiedliwości. Islam, podobnie jak wiele innych religii, pozwala na zbrojną obronę własną, czy odwet za tyranię, wyzysk i ucisk. Szlachetny Koran mówi:

{Dlaczego nie walczycie na drodze Boga, jak również za słabych (uciskanych) mężczyzn, kobiety i dzieci, którzy mówią: „Panie nasz! Wyprowadź nas z tego miasta, którego mieszkańcy są niesprawiedliwi (gnębicielami)?! I daj nam od Siebie opiekuna! I daj nam od Siebie pomocnika!" } [4:75]

Dlatego islam nakazuje wiernym, by walczyli z własnym słabościami, aby się dzięki temu oczyścić, oraz w celu oswobodzenia sie oraz ustanowienia pokoju i sprawiedliwości w społeczeństwie. Muzułmanin nigdy nie może pozostawać bierny, kiedy widzi niesprawiedliwość i ucisk. Jak powiedział Marcin Luther King Jr.: *„Będziemy musieli okazać skruchę w tym pokoleniu, nie tylko za okropne słowa i czyny złych ludzi, ale i za milczenie ludzi dobrych."*

Islam nakazuje każdemu z muzułmanów działać aktywnie na rzecz osiągnięcia równowagi, w jakiej Bóg wszystko stworzył. Jednak bez względu na to jak zasadne by to było, Święty Koran nigdy nie toleruje zabijania niewinnych ludzi. Terroryzowanie ludności cywilnej nigdy nie może być określane mianem dżihadu, ani postrzegane jako zgodne z naukami islamu.[65]

b) Większość muzułmanów jest fundamentalistami i terrorystami.

Jaka jest definicja słowa „fundamentalista"? Słownik mówi, że fundamentalista to ktoś, kto rozumie podstawy jakiejś dyscypliny. Czy możecie nazwać się matematykiem, jeśli nie rozumiecie fundamentów matematyki? Nie! Podobnie, aby ktoś został nazwany naukowcem, musi zrozumieć fundamenty nauki. Fundamentaliści mogą być dobrzy i źli. Bandyta, który jest fundamentalistą w zakresie kradzieży, jest zły; ale doktor, który zna fundamenty leczenia, jest dobry. Ja utrzymuję, że fundamenty islamu nie są wymierzone przeciw ludzkości. Jak możesz być dobrym muzułmaninem, jeśli nie rozumiesz fundamentów islamu? Jak możesz wtedy praktykować islam? Zgodnie ze słownikiem Webstera, słowo „fundamentalista" po raz pierwszy było użyte w odniesieniu do chrześcijan; jednakże nowy słownik Oxfordu określa muzułmanów jako fundamentalistów.

Słowo „fundamentalista" może być różnie interpretowane, tak jak określenie „walczący o wolność". Nie tak dawno temu Brytyjczycy określali Hindusów walczących o wolność Indii mianem terrorystów; podczas gdy dla mieszkańców Indii byli oni wyzwolicielami.[66]

Stereotyp 3

Islam jest odpowiedni jedynie dla Arabów, ponieważ:

A) Większość muzułmanów to Arabowie.

B) Koran został objawiony w języku Arabskim.

a) większość muzułmanów to Arabowie.

Pierwszy powód tego błędnego przekonania jest daleki od prawdy. Spośród ponad miliarda muzułmanów na całym świecie tylko 18% to Arabowie. Najludniejszym państwem muzułmańskim na świecie jest Indonezja. Drugim pod względem liczby muzułmanów jest Bangladesz. Żadne z tych państw nie jest arabskie.

Islam jest najszybciej rozprzestrzeniającą się z głównych religii świata (*Encyclopedia Britannica*). Jego wyznawcy żyją na wszystkich zamieszkałych kontynentach, jest on przystępny tak dla Arabów, jak i dla nie-Arabów. W Stanach Zjednoczonych spodziewa się, że muzułmanie będą największą mniejszością religijną, przewyższającą liczebnie żydów.

Islam jest skierowany tak do Arabów, jak i do nie-Arabów, pomimo że Koran jest w języku arabskim. Allah mówi w Koranie, że ten sposób życia zwany islamem jest dla wszystkich ludzi (w tłumaczeniu):

{My (Allah) posłaliśmy ciebie (Muhammadzie) tylko jako miłosierdzie dla światów!} [21:107]

{Posłaliśmy cię (Muhammadzie) do wszystkich ludzi jako zwiastuna radosnej wieści i ostrzegającego. Lecz większość ludzi nie wie. } [34:28]

Co więcej, Stwórca nie osądza ludzi po kolorze skóry czy ojczystym języku, oraz za to, czy są Arabami, czy nie. Zamiast tego, jedynym kryterium jest stopień bogobojności.

{O ludzie! Stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was ludami i plemionami, abyście się wzajemnie znali. Zaprawdę, najbardziej szlachetny spośród was w obliczu Boga to najbardziej bogobojny spośród was! Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, dobrze świadomy! }[67] ***[49:13]***

b) Koran został objawiony w języku arabskim.

Najpierw musimy powiedzieć, że rodzaj ludzki nie ma jednego uniwersalnego języka, którego każdy używa jako środka porozumiewania się. Dlatego zupełnie naturalne jest, że Koran musi być w jednym z języków, w jakim porozumiewają się ludzie. Koran musiał być objawiony odpowiednio w języku, którym władał dany prorok, by mógł go zrozumieć, oraz w języku tych, do których się on zwracał. Allah mówi:

{My wysłaliśmy posłańców przemawiających tylko językiem swojego ludu, aby mogli jasno tłumaczyć... } [14:4]

Powody, dla których Koran został objawiony w języku arabskim, są następujące:

(1) Język arabski ustalił zasady i systematykę, która nie została zmieniona przez tysiące lat.
(2) Język arabski jest najbardziej obszernym ze wszystkich języków i ma najbardziej precyzyjne i efektywne metody porozumiewania się poprzez swe bogate słownictwo. To dlatego możecie zauważyć, że jedna strona zapisana w innym języku może zostać przetłumaczona w dwóch linijkach na arabski.

Z tego powodu Koran zawiera przesłanie, które znane jest wszystkim, którzy je czytają. Jest to przesłanie, które porusza serca, przenosi w świat przypowieści i poszerza horyzonty duchowości. Co dziwniejsze, czytelnik nie jest proszony o nic, poza odcięciem się od związków materialistycznych i wcześniej nabytych wyobrażeń, oraz przeczytaniem, czy nawet posłuchaniem Koranu. Robiąc to z zainteresowaniem i bezstronnością, osobę tą momentalnie poruszy jego język i wytworność. Allah mówi:

{A jeśli ktoś z bałwochwalców poszukuje u ciebie schronienia, to daj mu schronienie, tak by mógł usłyszeć słowo Boga (tj. Koran)...} [9: 6]

Jedyne, o co się was prosi o to, abyście posłuchali i rozważyli słowa Allaha, zwłaszcza że Allah ułatwił ich recytację. Allah mowi:

{I my uczyniliśmy go łatwym, w twoim języku (Muhammadzie)...} [19: 97] [68]

Stereotyp 4

Islam nie jest najlepszą religią, ponieważ:

A) Wielu muzułmanów jest nieuczciwych, niesolidnych i zdarza się, że oszukują, dają łapówki, biorą narkotyki, itp.

B) Islam jako religia jest odpowiedzialny za zacofanie niektórych z krajów muzułmańskich.

a) Wielu muzułmanów jest nieuczciwych, niesolidnych i robią takie rzeczy, jak oszukiwanie, dawanie łapówek, branie narkotyków, itp.

1. Media szkalują islam.

Islam bez wątpienia jest najlepszą religią, jednak mediami rządzą ludzie Zachodu, którzy się islamu obawiają. Media ciągle podają i pokazują informacje będące przeciwko islamowi. Dostarczają nieprawdziwych informacji o islamie, przytaczają błędne cytaty, lub naświetlają jakąś kwestię nieproporcjonalnie, jeśli w ogóle.

Kiedy wybucha gdzieś bomba, pierwszymi ludźmi posądzonymi o to bez żadnych dowodów są zawsze muzułmanie. To właśnie mówią nagłówki gazet. Później, kiedy okazuje się, że odpowiedzialni za to byli niemuzułmanie, ukazuje się to już jako nieistotna informacja.

Jeśli pięćdziesięcioletni muzułmanin żeni się z piętnastoletnią dziewczyną, za jej zgodą, jest to na pierwszych stronach gazet, ale jeśli pięćdziesięcioletni niemuzułmanin gwałci sześcioletnią dziewczynkę, jest to podane pomiędzy innymi informacjami, jako „przegląd prasy”. Codziennie w Ameryce ma miejsce około 2.713 gwałtów, ale nie pokazują tego w wiadomościach, gdyż jest to sposób życia Amerykanów.[69]

2. Czarna owca w każdej społeczności:

Jestem świadomy tego, że są także muzułmanie, którzy są nieuczciwi, niesolidni, którzy oszukują, itp., ale media ukazują, jakoby tylko muzułmanie tak postępowali. W każdej społeczności są czarne owce. Znam muzułmanów, którzy są alkoholikami i którzy potrafią wypić więcej, niż przeciętny niemuzułmanin.

3. Muzułmanie jako ogół są najlepszą społecznością:

Jednak mimo, że są takie czarne owce pośród społeczności muzułmańskiej, muzułmanie ogólnie wciąż są najlepszą społecznością na świecie. Ogólnie jesteśmy największą społecznością abstynentów, czyli tych, którzy nie piją

alkoholu. Wspólnie stanowimy społeczność, która daje najwięcej darowizn na świecie. Nie ma wielu osób na świecie, które dorównywałyby muzułmanom, jeśli chodzi o skromność, wstrzemięźliwość, poszanowanie człowieka i zasady etyczne.

4. Nie oceniaj samochodu po kierowcy:

Jeśli chcecie ocenić jak dobry jest ostatni model Mercedesa, a za kierownicą posadzicie osobę, która nie potrafi prowadzić i rozbije ten samochód, to kogo będziecie za to obwiniać? Samochód, czy kierowcę? Oczywiście, że kierowcę. Aby ocenić jak dobry jest samochód, człowiek nie może patrzeć na kierowcę, lecz spojrzeć na możliwości i cechy auta: jaką prędkość rozwija, jakie ma średnie zużycie paliwa, jakie ma zabezpieczenia, itp. Nawet jeśli zgodzimy się - na potrzeby dyskusji - że muzułmanie są źli, nie możemy osądzać islamu po jego wyznawcach. Jeśli chcecie ocenić islam, zróbcie to w oparciu o wiarygodne źródła, tzn. Cudowny Koran i Hadisy Sahih (tj. pewne, wiarygodne – przyp. tłum.).

5. Osądzajcie islam po jego najlepszym wyznawcy, tj. Proroku Muhammadzie (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).

Jeśli chcecie sprawdzić w praktyce jak dobry jest samochód, posadźcie za kierownicą kierowcę, który jest ekspertem. Najlepszym i najbardziej przykładnym wyznawcą islamu, za pomocą którego możemy sprawdzić jaki jest islam, jest ostatni wysłannik Boga, Prorok Muhammad ﷺ. Oprócz muzułmanów, jest wielu szczerych i bezstronnych historyków, którzy stwierdzili, że Prorok Muhammad ﷺ był najlepszym z ludzi. Zgodnie ze słowami Michaela H. Hart, autora książki *'The Hundred Most Influential Men in History'*, (*„Stu najbardziej wpływowych ludzi w historii”*), najwyższą pozycję, czyli pierwszą, zajął ukochany Prorok Islamu, Muhammad ﷺ. Również inni niemuzułmanie, jak Thomas Carlyle, La-Martine, itp. , wyrażają uznanie dla Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).

b) Islam jako religia jest odpowiedzialny za zacofanie niektórych państw muzułmańskich.

1. Historia potwierdza fakt, że islam potrafił ustanowić wielką cywilizację w bardzo krótkim czasie po tym, jak się pojawił. Dowodem może być wciąż doświadczana w różnych dziedzinach spuścizna islamu, przejawiająca się w sztuce i literaturze, istniejącej do dnia dzisiejszego. Biblioteki na całym

świecie prezentują islamskie manuskrypty w języku arabskim, które pokazują zasięg tej wielkiej cywilizacji, zainspirowanej religią Islamu, a która to (cywilizacja – przyp. tłum.) rozciągała się od wschodnich granic Persji na granicy z Indiami, po Andaluzję, znaną jako Hiszpanię, na Zachodzie.

Wpływ świetności islamskiej cywilizacji w Hiszpanii wciąż jeszcze można dojrzeć i nie można mu zaprzeczyć. W XII i XIII wieku Europa zapoczątkowała i zorganizowała działania w zakresie tłumaczenia prac islamskich we wszystkich tematach, a które to prace były wynikiem cywilizacji islamskiej, będącej fundamentem, na którym wybudowana została nowoczesna cywilizacja Europy.

2. Koran zawiera wiele wersetów wyrażających wielki szacunek do wiedzy i do tych, którzy ją posiadają. Wersety Koranu nakazują muzułmanom patrzeć na Wszechświat i zastanawiać się nad stworzeniem i nad tym, jak Ziemia została przygotowana do zamieszkania. Pierwszy z wersetów objawionych Prorokowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) kładł nacisk na wiedzę, czytanie i zastanawianie się. Muzułmanie zrozumieli jak wielkie ma to znaczenie i zgodnie wypełniali ten Boski Nakaz.

3. Za zacofanie niektórych z dzisiejszych muzułmanów nie można winić islamu, gdyż islam jest przeciwny wszelkim formom zacofania. Jeśli muzułmanie nie rozumieją prawdziwego ducha i nauki islamu, nie będą mogli dostosować się do światowego postępu, który jest coraz szybszy. Powód takiej sytuacji wytłumaczył słynny intelektualista algierski, nieżyjący już Malik Ibn Nabi, który powiedział, że zacofanie muzułmanów, jakie ma dziś miejsce, nie jest w żaden sposób spowodowane islamem, a jedynie karą sprawiedliwie wymierzoną muzułmanom przez islam, ze względu na porzucenie jego nauk i nie stosowanie się do nich, w co wierzy wielu ludzi nieświadomych prawdy w tej kwestii. Tak więc nie ma absolutnie żadnego związku pomiędzy islamem a zacofaniem muzułmanów.

4. Islam dotrzymuje kroku każdemu aspektowi rozwoju cywilizacji i będzie tak czynić dla dobra ludzkości. Kiedy muzułmanie poszukają prawdziwego powodu swego zacofania, spostrzegą, że w żaden sposób nie można winić na to islamu. Jest wiele innych czynników, będących następstwem kolonizacji, które zatrzymały rozwój i postęp świata islamskiego. Te czynniki razem z wewnętrznymi problemami tych krajów doprowadziły muzułmanów do tego, że zaniedbali i zapomnieli o konstruktywnych elementach, niezbędnych do popieranego przez islam rozwoju i postępu.

5. W żadnym wypadku islam nie powinien ponosić odpowiedzialności za zacofanie niektórych z krajów muzułmańskich w dzisiejszym świecie. Może być to postrzegane jako okres przejściowy w historii tych krajów, który nie będzie trwać wiecznie. Podobnie islam nie może być oskarżany o odpowiedzialność za zacofanie Ameryki Łacińskiej.

Obiektywizm w ocenianiu stosunku islamu do cywilizacji powinien opierać się na uczciwym i bezstronnym zbadaniu zasad islamu, a nie na pogłoskach, fałszywych stwierdzeniach i tendencyjnych opiniach, które nie wnoszą do sprawy ani krzty prawdy.[70]

Krąży tak wiele nieprawdziwych informacji o islamie, które sprawiają, że ludzie Zachodu postrzegają go jako dziwny i obcy. Podejmując decyzję co do islamu, zapytajcie siebie samych: Czy zgodzilibyście się przyjąć tę najszybciej rozrastającą się religię, gdyby była ona surowym i nieludzkim sposobem życia?

Stereotyp 5

Skoro muzułmanom dozwolone jest posiadanie do czterech żon, to dlaczego Prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) ożenił się z jedenastoma?

W Surze Nisa, rozdział 4, Koran głosi, że muzułmanin może posiadać do czterech żon. Jednak równocześnie nakłada surowe kryteria, jakie mąż musi spełnić, jeśli chce się ożenić z więcej niż jedną kobietą. Oto werset z Koranu mówiący o tym, że Prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) jest wyjątkiem od tej reguły:

{Ponadto nie wolno już tobie (Muhammadzie) brać innych kobiet ani też zamieniać je na żony, chociażby zachwycała cię ich piękność, oprócz tych, które posiadła twoja prawica (jako służące). Bóg śledzi pilnie każdą rzecz.} [33: 52]

Ten werset daje Prorokowi Muhammadowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zgodę na zachowanie wszystkich żon, które są Matkami Wiernych (Ummul-Muminin), lecz zabrania mu żenić się z żadną inną, z wyjątkiem tych, które posiadła jego prawica. Ludzie niesłusznie oskarżają Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) o nadmierne potrzeby

seksualne, ponieważ miał on jedenaście żon. Jeśli jednak ktoś przeanalizuje historię Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zobaczy, że tylko dwa małżeństwa – jedno z Chadidżą, a drugie z Aiszą (oby Allah był z nich zadowolony) – były zwyczajnymi małżeństwami. ***Wszystkie pozostałe zostały zawarte z konieczności, wskutek różnych czynników.***

Pierwsze małżeństwo Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zostało zawarte, gdy miał on 25 lat. Ożenił się wtedy z czterdziestoletnią Chadidżą (oby Allah był z niej zadowolony), która wcześniej dwukrotnie owdowiała. Gdyby Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) cierpiał na hiperseksualność, to dlaczego ożeniłby się ***(do tego po raz pierwszy)*** z kobietą o 15 lat od niego starszą, w dodatku z wdową? ***Tak długo, jak żyła Chadidża (oby Allah był z niej zadowolony), Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) nigdy nie wziął sobie drugiej żony.*** W momencie śmierci swej pierwszej żony, Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) miał około 51 lat. Dopiero potem ożenił się ponownie. Gdyby miał on wziąć jedenaście żon z pobudek seksualnych, zrobiłby to już w młodości. Jednak było przeciwnie. Historia odnotowuje, że wszystkie pozostałe małżeństwa zawarł pomiędzy 53 a 59 rokiem życia, a zmarł w wieku 63 lat.

Dziewięć spośród jego żon było w wieku 36-50 lat. Wieść o ważnej roli Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) jako Wysłannika Allaha rozeszła się po całej Arabii, a także dotarła do państw sąsiadujących. ***Władcy tych państw, oraz wodzowie różnych plemion, prosili o rękę Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim)[71] dla swoich córek bądź sióstr.*** Ze względu na konieczność wzmocnienia więzi z innymi krajami i plemionami, Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) przyjął te propozycje. Gdyby te złośliwe zarzuty były prawdziwe, z łatwością znalazłby on młodsze i ładniejsze kandydatki. Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) został władcą całego Półwyspu Arabskiego, a mimo to jego życie było tak proste, że gdy wysłannicy królów i cesarzy różnych krajów przybywali, by oddać mu hołd i złożyć przysięgę wierności, byli wstrząśnięci prostotą warunków życiowych tak jego samego, jak i wszystkich jego żon.

W tym czasie w Arabii nikt nie mógł przeprowadzić reform ani dokonać poprawy, jeśli nie należał on do szanowanego plemienia, bądź nie był z nim spokrewniony. Dlatego w interesie misji Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) były dobre relacje międzyplemienne. Aby tak było, musiał on połączyć skłócone plemiona i odłamy klanów w jedną wspólnotę

muzułmańską, jako braci w wierze (ichłan fi'd-din), poprzez przyjęcie od nich propozycji małżeńskich.

Na przykład jego żona **Dżułajrija** (oby Allah był z niej zadowolony) należała do bardzo wpływowego klanu Banu Mustaliq. Cały ten klan był od początku zaciekłym wrogiem islamu, aż został pokonany w jednej z bitew. Jednak kiedy Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) ożenił się z Dżułajriją (oby Allah był z niej zadowolony), muzułmanie uwolnili wszystkich swoich jeńców, gdyż nie mogli więzić krewnych Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim). To dzięki temu małżeństwu cały klan Banu Mustaliq przyjął islam i stał się pokojowo nastawiony oraz posłuszny prawom nowego państwa islamskiego.

Majmuna (oby Allah był z niej zadowolony) także pochodziła z bardzo wpływowego i krnąbrnego klanu z Nadżd i była siostrą wodza tego klanu. To ten właśnie klan był odpowiedzialny za brutalne wymordowanie siedemdziesięciu członków islamskiej delegacji misjonarskiej. Małżeństwo Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) z Majmuną (oby Allah był z niej zadowolony) zmieniło całkowicie atmosferę i w Nadżd przyjęto zwierzchnictwo Medyny i przywództwo Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).

Umm Habiba (oby Allah był z niej zadowolony) była córką wodza Kurajszytów, Abu Sufjana. Po ślubie Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) z Umm Habibą, Abu Sufjan zaprzestał zwalczania Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim). To właśnie małżeństwo w dużej mierze przyczyniło się do wyzwolenia Mekki. Ponadto, Umm Habiba była wcześniej żoną Ubajdullaha i imigrowała z nim do Abisynii, gdzie Ubajdullah przyjął chrześcijaństwo i rozpił się, co doprowadziło go do śmierci. Dla Umm Habiby był to więc podwójny szok. Lecz potem poślubił ją Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), by ustanowić pokój między klanami.

Safija (oby Allah był z niej zadowolony) była córką bardzo liczącego się wodza żydowskiego, Hujji ibn Aktab. Przez wzgląd na status jej rodziny, nie mogła ona wyjść za mąż za pospolitego człowieka, tak więc ożenił się z nią sam Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim). Po tym ślubie żydzi ci przestali być przeciwni Muhammadowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) i jego misji.

Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) bardzo chciał także wzmocnić relacje ze swymi wspaniałymi Towarzyszami (Sahaba), którzy

zdobywali kwalifikacje do przyszłego przywództwa. Ożenił się więc z córką Abu Bakra, **Aiszą** (oby Allah był z niej zadowolony). Swoje zaś córki wydał za mąż za Usmana i Alego. Umar nie mógł pozostać poza tym kręgiem powiązań, zatem żeniąc się z jego córką – **Hafsą** (oby Allah był z niej zadowolony), Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) nawiązał silne więzy w obrębie wspólnoty islamskiej, wzmacniając przez to jej fundamenty.

Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zaaranżował małżeństwo pomiędzy swoją kuzynką **Zajnab** (oby Allah był z niej zadowolony), a Zajdem ibn Haritha (swym oswobodzonym niewolnikiem), którego adoptował. To małżeństwo miało na celu przełamanie barier rodzinnych i społecznych, jednak nie było ono szczęśliwe i zakończyło się rozwodem. Kiedy Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zdał sobie sprawę, że Zajnab została sama, poczuł się odpowiedzialny. Miał także przełamać inny przedislamski zwyczaj, zgodnie z którym adoptowany syn stawał się prawdziwym synem. Ten problem został rozwiązany poprzez małżeństwo Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) z Zajnab (oby Allah był z niej zadowolony), co zostało wspomniane w Koranie, w Surze Ahzab, rozdział 33, werset 37. Anulowało to przedislamskie rozumowanie, w zamian za to zostało ogłoszone prawo islamu w tej kwestii.

Inną kobietą, noszącą także imię **Zajnab**[72], była córka Chuzajmy ibn Al-Haith, należącego do klanu Hałazin. Jej mąż został zabity w bitwie Uhud. Aby wybawić ją z rozpaczliwej i trudnej finansowo sytuacji, Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) pojął ją za żonę.

Po objawieniu wersetu z Sury Ahzab, rozdział 33, werset 52, Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) ożenił się jedynie z **Marią Koptyjką**, która była mu dana w prezencie od Muqauqasa, imperatora Egiptu. Kiedy Cesarz Egiptu (chrześcijanin) wysłał Prorokowi Muhammadowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) niewolnicę, on nie mógł tego „prezentu" odmówić, gdyż zagroziłoby to sojuszowi politycznemu. Jednak nie mógł jej też zachować, skoro głosił, że niewolnicy[73] powinni być uwalniani. Jedynym wyjściem był ślub z nią, gdyż Koran dał mu na to pozwolenie. W ten sposób ustanowiony został przykład, po wsze czasy, iż islam zabrania niewolnictwa.

Setki bezstronnych uczonych chrześcijańskich i historyków na przestrzeni wieków napisało całe księgi chwalące Proroka Islamu (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).

Stereotyp 6

Dlaczego Prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) ożenił się z Aiszą, gdy miała ona 6 lat?

Zamieszanie wokół Aiszy bint Abi Bakr wynika wyłącznie z faktu, że wyszła ona za Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), kiedy była młoda i – jak mówicie – „Czy wiemy, ile naprawdę miała wtedy lat?" Problemem jest to, że polegamy jedynie na relacjach dotyczących tych informacji. Nawet przy precyzyjnym przekazywaniu ciężko jest potwierdzić stuprocentowo to, na ile właściwie podany jest czas.

Prawdziwymi zapisami, do których sięgają muzułmanie szukający przewodnictwa są Koran i Hadisy (tradycje) Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), a oba razem stanowią religię islam. Nie są to podręczniki do socjologii, choć islam obejmuje wszystkie aspekty życia. Jednym z głównych zapisów, na których się polega, są hadisy Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) w zbiorze *Sahih* Al-Buchari'ego. Z tłumaczenia Dr Amina Al-Masari z Uniwersytetu Cambridge w Anglii oraz dyrektora wydziału Szri'ah na stadium Szar'ah i studio islamistycznych w Mekce, czytamy (w wersji angielskiej – przyp. tłum.):

Aisza przekazała, że Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zawarł z nią małżeństwo, kiedy miała sześć lat, a skonsumował je, kiedy miała lat dziewięć. Hiszam powiedział: „Poinformowano mnie, że Aisza żyła z Prorokiem przez dziewięć lat (tj. do jego śmierci)." (Al-Buchari 7:65)

Prorok zawarł (związek małżeński) z Aiszą, kiedy miała sześć lat, a skonsumował małżeństwo, kiedy miała dziewięć lat i żyła z nim przez dziewięć lat (tj. do jego śmierci). (Al-Buchari 7:88)

Uczony islamski Maulana Muhammad Ali był jednym z pierwszych, który podważył wiek Aiszy. W swoich książkach *Muhammad, the Prophet* oraz *Living Thoughts of the Prophet Muhammad*, stwierdza:

„Powszechne jest błędne przekonanie co do wieku, w jakim Aisza wyszła za mąż za Proroka. Ibn Sad stwierdził w *Tabaqat*, że gdy zwrócono się w imieniu Proroka do Abu Bakra (z prośbą o rękę jego córki – przyp. tłum.), on odpowiedział, że dziewczyna już jest zaręczona z Dżubajrem, więc najpierw musi omówić z nim tę kwestię. To pokazuje, że Aisza musiała się już w tym czasie zbliżać do wieku dojrzałości.

I znów, *Isaba* mówiąc o córce Proroka – Fatimie twierdzi, że urodziła się ona pięć lat przed Nawoływaniem (tj. przed misją proroczą – przyp. tłum.) i była około pięciu lat starsza od Aiszy. To pokazuje, że Aisza musiała mieć około dziesięciu lat, gdy zaręczyła się z Prorokiem, a nie sześć, jak się powszechnie sądzi.

Ponadto jest to poświadczone przez fakt, że sama Aisza przekazała, że gdy został objawiony pięćdziesiąty piąty rozdział (tj. sura) Koranu zatytułowany „Księżyc" [Al-Qamar], ona była beztroskim dzieckiem i zapamiętała niektóre z objawionych wtedy wersetów. Teraz, pięćdziesiąty piąty rozdział bez wątpienia został objawiony przed szóstym rokiem Nawoływania. Wszystkie te czynniki wskazują na jeden wniosek, że Aisza nie mogła mieć mniej niż dziesięć lat w dniu ślubu, który był tak naprawdę jedynie zaręczynami.

Jest w *Tabaqat* także jeden przekaz mówiący, że Aisza miała w dniu ślubu dziewięć lat. Znów faktem jest, że ślub Aiszy miał miejsce w dziesiątym roku Nawoływania w miesiącu Szałłal. Przeważają także dowody mówiące o tym, że jej małżeństwo zostało skonsumowane w drugim roku po hidżrze w tym samym miesiącu, co pokazuje, że minęło pięć lat od dnia ślubu do momentu konsumpcji. A zatem nie ma najmniejszych wątpliwości, że Aisza miała co najmniej dziewięć lub dziesięć lat w momencie zaręczyn, a czternaści czy piętnaście lat w dniu ślubu."

Jeśli sięgniemy głębiej, zobaczymy, że wielki historyk islamski, Ibn Dżarir At-Tabari w swojej *History* powtórzył:
„W czasie przed islamem Abu Bakr ożenił się z dwiema kobietami. Pierwszą była Fatila, córka Abdul Uzzy, która urodziła mu Abdullaha i Asmę. Następnie ożenił się z Umm Ruman, z którą miał Abdur-Rahmana i Aiszę. Cała czwórka urodziła się przed islamem."

Patrząc na wczesne życie Aiszy, widzimy, że naprawdę urodziła się ona przed Nawoływaniem.

„Kiedy osiągnęłam wiek, w którym mogłam już zapamiętywać, często widywałam swoich rodziców odprawiających akty czci zgodnie z poprawną wiarą islamu. Nie było nawet jednego dnia, by nie odwiedzał nas Wysłannik Allaha, rano i wieczorem.” Kiedy zaczęło się prześladowanie muzułmanów, Abu Bakr wyruszył jako emigrant do Etiopii. Gdy dotarł do miejsca zwanego Bark Al-Ghimad, spotkał Ad-Daghnę, wodza plemienia Qara, który spytał Abu Bakra: „Dokąd jedziesz?”, a on odpowiedział: „Moi ludzie wyrzucili mnie z kraju i chciałbym znaleźć miejsce, gdzie mógłbym czcić mojego Pana.” Ibn Ad-Daghna rzekł: „Człowiek taki jak ty nie odejdzie, ani nie zostanie wygnany, gdyż pomagasz biednym utrzymać się, zachowujesz dobre stosunki z przyjaciółmi i krewnymi, pomagasz niepełnosprawnym (czy pozostającym na twoim utrzymaniu), udzielasz gościom schronienia i pożywienia, a także pomagasz ludziom w kłopotach. Ja jestem twoim obrońcą. Więc wracaj i czcij swojego Pana we własnym domu.”

Ibn Ad-Daghna poszedł z Abu Bakrem i zabrał go do wodzów Kurajszytów, mówiąc do nich: „Człowiek taki jak Abu Bakr nie odejdzie, ani nie zostanie wygoniony. Czy wyganiacie człowieka, który pomaga biednym utrzymać się, zachowuje dobre stosunki z przyjaciółmi i krewnymi, pomaga niepełnosprawnym, udziela gościom schronienia i pożywienia i pomaga ludziom w kłopotach?” (Al-Buchari 3:37 #494)

Chronologicznie:

570 n.e.: Urodził się Prorok Muhammad
595 n.e.: Ożenił się z Chadidżą, swoją pierwszą żoną
610 n.e.: Otrzymał objawienie i rozpoczęła się jego misja prorocza
613 n.e.: Rozpoczął publicznie głosić (przesłanie islamu – przyp. tłum.)
615 n.e.: Urodziła się jego córka, Fatima
622 n.e.: Opuścił Mekkę i udał się do Medyny
623 n.e.: Aisza przeszła do domu Muhammada
625 n.e.: Bitwa pod Uhud

Słynny komentator Koranu, Ibn Kathir, napisał w *Al-Bidayya wan-Nihaya*: „Asma zmarła w 73 r. po hidżrze w wieku 100 lat. Była ona dziesięć lat starsza niż jej siostra Aisza.”

Warto zauważyć, że dojrzewanie płciowe charakteryzuje się rozrastaniem się komórek płciowych, które u dziewcząt rozpoczyna się wraz z pierwszą miesiączką. Badania wykazały, że średnia wieku, w jakim pojawia się

pierwsza miesiączka u dziewcząt z Europy Zachodniej, podobnie jak tych ze Stanów Zjednoczonych i Kanady, maleje w porównaniu z rokiem 1976. Oznacza to, że powinniśmy unikać generalizowania w kwestii kiedy pojawia się menstruacja; jest to różny wiek, w zależności od kultury i epoki. Idąc dalej: termin „dojrzałość płciowa" (ang. puberty – przyp. tłum.) pochodzi od łacińskiego słowa *pubertas*, które oznacza „dorosły". Koran głosi:

{A kiedy wasze dzieci osiągną dojrzałość, to niech proszą o pozwolenie (na wejście), tak jak ci, którzy są od nich starsi. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki! Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!} [24: 59]

Wszystko zależy od tego, co ktoś uznaje, czy prawo natury, czy prawa socjalne stworzone przez człowieka. Aisza wyszła za mąż dobrowolnie, w okolicznościach sprzyjających temu małżeństwu, bez względu na to, który z argumentów ktoś uzna.

Stereotyp 7

Dlaczego alkohol jest w islamie zabroniony?

W dzisiejszych czasach państwa zezwalające na alkohol cierpią na tym, a liczba alkoholików gwałtownie wzrasta. Na przykład w Stanach Zjednoczonych liczba alkoholików wzrosła z czterech milionów w latach sześćdziesiątych do dziesięciu milionów w latach siedemdziesiątych. W Wielkiej Brytanii liczba alkoholików wzrosła z połowy miliona do miliona. W większości państw europejskich alkoholicy stanowią 8% populacji!

Napoje alkoholowe są jedyną trucizną, jaka jest dozwolona w tych krajach. Jednakże islam jasno wyraził swój stosunek do napojów alkoholowych ponad 1400 lat temu, zabraniając spożywania takich trunków. Każdy napój powodujący upojenie jest w islamie zabroniony, nie ważne z czego jest zrobiony i w jakiej ilości spożywany.

Zgodnie z islamem, jeśli duża ilość jakiegoś trunku powoduje upojenie, to nawet mała jego ilość jest zabroniona, ponieważ wszyscy alkoholicy zaczynają od małych ilości, aby potem stać się niewolnikami alkoholu.

Islam nie tylko zabrania spożywania napojów alkoholowych, ale także ich sporządzania, noszenia, sprzedawania czy kupowania. Zgodnie z islamem, jeśli coś jest zakazane, to zabrania się także wszystkiego, co jest z tym związane, gdyż nie jest uzasadnione zabranianie czegoś, a jednocześnie zezwalanie na coś, co do tego prowadzi. Jeśli napoje alkoholowe są zabronione, wszystko z nim związane także powinno być zabronione; islam zabrania produkowania, transportowania, importowania, eksportowania, kupowania i sprzedawania takich rzeczy.

Są jednak pewne złudzenia dotyczące alkoholu, w które wiele ludzi fałszywie wierzy. W tym artykule spróbujemy omówić je i obalić, aby pokazać mądrość wynikającą z zakazania alkoholu w islamie. Udowodnimy także, że islam nie zabrania niczego, co nie szkodzi bądź nie jest niebezpieczne.

Fikcja i fakty:

1- Alkohol a apetyt: Wierzono, że napoje alkoholowe zaostrzają apetyt, ale jest to sprzeczne z potwierdzonymi faktami naukowymi. Napoje alkoholowe poprawiają apetyt tylko przez pierwszy tydzień czy miesiąc, jednak wkrótce żołądek i inne części układu pokarmowego doświadczają stanu zapalnego. Zaczynają się infekcje i wrzody, oraz wymioty. Apetyt zanika.

2- Alkohol a pozorne rozgrzewanie: Wierzono także, że napoje alkoholowe rozgrzewają ciało ludzkie. Ale fakty dowiodły, że jest to jedynie pozorne ogrzanie, spowodowane rozszerzeniem się zewnętrznych naczyń krwionośnych. Jednak gdy pijak zostanie wystawiony na zimno, traci całe swoje ciepło i energię i może umrzeć z zimna myśląc, że jest mu ciepło.

3- Alkohol a popęd seksualny: Napoje alkoholowe wzmagają pożądanie, a to może doprowadzić pijaka do popełnienia strasznych przestępstw pod wpływem alkoholu, ponieważ jego mózg nie funkcjonuje normalnie i w takim przypadku naruszone zostają wartości społeczne. Jednak ciągłe picie alkoholu prowadzi do impotencji. To pokazuje nam mądrość zakazu spożywania alkoholu w islamie.

Alkohol a zdrowie:

Napoje alkoholowe, które są w islamie zabronione, mają niszczący wpływ na system nerwowy, poprzez bezpośredni efekt trujący. Poza tym jego spożywanie może doprowadzić do alkoholizmu i spowodowanych nim problemów psychologicznych i umysłowych, takich jak drgawki i

halucynacje. Ponadto alkohol prowadzi do niedożywienia spowodowanego stanem zapalnym układu pokarmowego, powtarzającymi się wymiotami, utratą apetytu oraz złą absorpcją w układzie pokarmowym. W dodatku niektóre alkohole mogą spowodować całkowitą ślepotę i zaburzenia temperatury spowodowane poważną toksycznością.

Alkoholik staje się niedbały, samolubny, podejrzliwy, łatwo go sprowokować. Może mieć paranoję. Staje się impotentem. Jego żona i dzieci go nienawidzą. Wpada w melancholię. Może go to doprowadzić do samobójstwa. Alkoholik może mieć halucynacje: wydaje mu się, że widzi duchy bądź słyszy głosy, albo czuje nieistniejące zapachy.

Alkohol powoduje niszczenie komórek mózgu i kory. To może doprowadzić do psychozy i utraty pamięci. Na tym etapie alkoholik traci zdolność rozróżniania konkretów od abstraktów i rzeczywistości od tego, co nierealne. Nie zna nawet aktualnej daty czy miejsca, w którym się znajduje. Alkoholik traci zdolność obliczania, dodawania czy odejmowania najłatwiejszych liczb. Nie potrafi przypomnieć sobie ostatnich wydarzeń ze swojego życia.

Alkoholik może nie umieć ustać bez utraty równowagi. Kiedy chodzi, zatacza się. Kiedy mówi, bełkocze. Mogą mu się zniekształcać i puchnąć palce. Mężczyzna alkoholik nabawia się cech kobiecych, a alkoholiczka – cech męskich, takich jak zatrzymanie się menstruacji i całkowity zanik popędu seksualnego.

Alkoholik cierpi na ciągłe koszmary nocne, w których widzi i słyszy okropne rzeczy. Całe jego życie staje się pasmem złudzeń i przewidzeń. zdarza mu się w momencie zasłabnąć bądź stracić przytomność.

Ciało alkoholika szybko traci odporność, a przez to staje się on łatwą zdobyczą dla zarazków. Ma problemy z nerkami, białkiem w moczu, narażony jest na zgubne w skutkach zakwaszenie krwi, które może zakończyć się tragicznie, niewydolnością serca.

Alkoholik zazwyczaj nie dba o kupno pożywienia. Jeśli już to zrobi, nie ma apetytu, aby je zjeść. Jeśli zje, zwraca wszystko, co zjadł. A jeśli nawet nie zwróci, jego układ pokarmowy nie może prawidłowo funkcjonować ani dobrze wchłaniać pokarmu. Dlatego alkoholik w niedługim czasie staje się niedożywiony i ma niedobór witamin; zwłaszcza witaminy B, gdyż jest ona zużywana przez alkohol w procesie utleniania.

W efekcie niedoboru witaminy B i niedożywienia alkoholik może doznać paraliżu dłoni, stop i nóg. Może też mieć zapalenie mózgu. Komórki kory mózgowej mogą ulec uszkodzeniu, co prowadzi do obłędu. Może także mieć zapalenie nerwów ocznych, co prowadzi do ślepoty. Alkohol to po prostu trucizna.

Nałogowy alkoholik może uzależnić się od wina. To uzależnienie może spowodować wstrząs mózgu, ciśnienie mózgowe, uszkodzenia w kręgosłupie, złamania kości czy krwotoki.[74]

Stereotyp 8

Dlaczego wieprzowina jest w islamie zabroniona?

Dobrze znany jest fakt, że w islamie zabronione jest spożywanie wieprzowiny. Poniżej zakaz ten pokazany jest w różnych perspektywach:

1. Wieprzowina jest zabroniona w Koranie

Koran w co najmniej czterech różnych miejscach zabrania spożywania wieprzowiny. Zakaz ten znajdujemy w wersetach: 3:173, 5:3, 6:145 i 16:115.

{Zakazane wam jest: padlina, krew i mięso świni; to, co zostało poświęcone na ofiarę w imię czegoś innego niż Boga...} [5:3]

Wymienione wyżej wersety Świętego Koranu są dla muzułmanów wystarczające by wiedzieć, dlaczego wieprzowina jest zabroniona.

2. Wieprzowina zabroniona w Biblii

Chrześcijanie prawdopodobnie są przekonani co do ich ksiąg religijnych. Biblia także zabrania spożywania wieprzowiny, zgodnie z tym, co napisane jest w Księdze Kapłańskiej.

„Wieprz, ponieważ ma rozdzielone kopyto, ale nie przeżuwa – będzie dla was nieczysty. Nie będziecie jedli ich mięsa ani dotykali ich padliny – one są dla was nieczyste". (Kpł 11,7-8)

W Biblii zakaz spożywania wieprzowiny znajduje się także w Księdze Powtórzonego Prawa.

„Wieprz, który ma racicę rozdzieloną, lecz nie przeżuwa, jest nieczysty, mięsa jego jeść nie będziecie i padliny jego się nie dotkniecie." (Pwt 14,8)

Podobny zakaz powtórzony jest w Biblii w ***Księdze Izajasza rozdział 65 werset 4*** **– „…jedząc wieprzowe mięso i nieczyste potrawy z sosem w swych misach".**

3. Spożywanie wieprzowiny powoduje wiele chorób:

Niemuzułmanie i ateiści przytakną jedynie wtedy, gdy przekona ich się poprzez rozsądek, logikę i naukę. Jedzenie wieprzowiny może spowodować co najmniej siedemdziesiąt różnych chorób. Człowiek może mieć różne robaki pasożytujące w jelitach, takie jak glista, owsiki, tęgoryjec dwunastnicy, itp. Jednym z najbardziej niebezpiecznych jest Taenia Solium, potocznie zwany tasiemcem. Przebywa on w jelitach i jest bardzo długi. Jego jaja przedostają się do krwioobiegu i mogą dotrzeć niemal do wszystkich narządów w ciele. Jeśli dostaną się do mózgu, może to spowodować utratę pamięci. Jeśli dostaną się do serca, może to spowodować atak serca, jeśli do oka – może to doprowadzić do ślepoty, jeśli zaś dotrą wątroby – mogą ją poważnie uszkodzić. Mogą także uszkodzić niemal wszystkie narządy w ciele. Innym niebezpiecznym pasożytem jest Trichura Tichurasis. Powszechnym mitem dotyczącym wieprzowiny jest, że kiedy zostanie właściwie ugotowana, te jajeczka umierają. W projekcie badawczym podjętym w Ameryce dowiedziono, że z dwudziestu czterech ludzi mających Trichura Tichurasis, dwadzieścia dwoje gotowało dobrze wieprzowinę. To pokazuje, że jajeczka obecne w wieprzowinie nie umierają pod wpływem zwykłej temperatury w trakcie gotowania.

4. Wieprzowina zawiera ponad 90% cholesterolu.

Tłuszcz deponuje się w naczyniach krwionośnych i powoduje nadciśnienie i atak serca. Nic więc dziwnego, że ponad 50% Amerykanów cierpi na nadciśnienie.

5. Świnia jest jednym z najbrudniejszych zwierząt na ziemi

Żyje w błocie, odchodach i brudzie. Jest największym zjadaczem odpadków na świecie. Na wsiach nie mamy nowoczesnych toalet i ich mieszkańcy wypróżniają się na dworze, gdzie ich odchody zjadają świnie. Niektórzy mogą się sprzeczać, że w krajach dobrze rozwiniętych, takich jak Australia, świnie są hodowane w bardzo czystych i higienicznych warunkach. Jednak nawet w tych higienicznych warunkach świnie są trzymane w chlewach, wszystkie razem. Nie ważne jak bardzo staralibyście się utrzymać je w czystości, są one z natury brudne. Jedzą i lubią tak własne odchody, jak i te pochodzące od ich sąsiadów.[75]

Stereotyp 9

Dlaczego islamski kodeks karny jest brutalny?

1-Islam nie jest religią popierającą brutalność. Przeciwnie, nawołuje do litości, łaskawości i tolerancji. Nie mniej jednak domaga się ustanowienia prawa i porządku w społeczeństwie, by bronić wolności i praw swych obywateli, oraz chronić Życie, wiarę, majątek i rodziny. Kiedy islam wyznacza jakąś karę za konkretny grzech, bierze pod uwagę dwa czynniki:

a) Człowiek nie jest nieomylny, lecz jest stale narażony na pokusy. Dlatego drzwi do skruchy są zawsze otwarte dla tych, którzy żałują popełnienia grzechów, okazują skruchę i chcą odpokutować.
b) Każdy członek społeczeństwa ma prawo żyć w poczuciu bezpieczeństwa i czuć, że on i jego rodzina, oraz to, co posiadają, nie jest narażone na żadne niebezpieczeństwo. Dlatego takim niemoralnym i złym zachowaniem przestępców powinno się odpowiednio zająć, tak, by miłujący pokój obywatele nie odczuwali ciągłego lęku i obawy.

2. Chociaż islam ustanowił prawa karne odnośnie przestępstw, wymaga jasnych dowodów winy zanim oskarży się jakąś osobę, a kary nie można wymierzyć, jeśli jest choć cień wątpliwości co do czyjejś winy. Jeśli osoba, która zawiniła, szczerze żałuje swego grzechu, można powstrzymać się od wymierzenia kary, jeśli sędzia jest przekonany o szczerości oskarżonego. Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powiedział:

„Starajcie się powstrzymać od karania muzułmanów jeśli to tylko możliwe, a jeśli istnieje choć cień wątpliwości co do winy oskarżonego, uwolnijcie go.

Dużo lepiej jest, gdy sędzia przez pomyłkę daruje winę oskarżonemu, niż gdy ją przez pomyłkę uzna".

Te autentyczne słowa z Tradycji Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) są istotą miłosierdzia i tolerancji.

3. Kara za cudzołóstwo w islamie zależy od pewnego warunku, co sprawia, że jest ona niemal niemożliwa do wymierzenia. Warunkiem tym jest to, że akt cudzołóstwa musi być poświadczony przez czterech ludzi, którzy muszą przysiąc, że widzieli, jak popełniany był ten czyn. Z tego powodu dwa takie przypadki w historii islamu, gdy kara ta została wymierzona, były wynikiem przyznania się winnych, a nie zeznań świadków. Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zrobił co mógł, by przekonać winne osoby, by zmieniły swoje zeznania, w których przyznawały się do winy, jednak one je potwierdziły i przez to Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) był zmuszony z żalem zarządzić wymierzenie kary. Ze względu na ten określony warunek i fakt, że niezwykle trudno go dopełnić, kara taka nigdy więcej w historii islamu nie miała miejsca.

4. Islam zabrania odcinania ręki osobie, która kradnie z powodu głodu, by nakarmić siebie lub rodzinę. Islam karze tych złodziei, którzy kradną pieniądze bądź własności ciężko pracujących ludzi, którzy uczciwie zarabiają na życie. Taki złodziej sieje zło w społeczeństwie i nie zasługuje na współczucie ani litość od nikogo, gdyż on sam nie ma litości czy współczucia dla osób, które okradł. Ofiara mogła bardzo potrzebować pieniędzy, które jej ukradziono, a każde społeczeństwo jest uprawnione do wprowadzania praw, które zagwarantują jej bezpieczeństwo i stabilność.

Kiedy kara ta została ustanowiona w społeczeństwach islamskich, kradzieże występowały tak rzadko, że handlowcy pozostawiali swe towary bez opieki, a ludzie nie zamykali drzwi od domów. Z drugiej strony kradzieże są rozpowszechnione w społeczeństwach, w których jest za nie łagodna kara, skutkiem czego złodziejstwo stało się w wielu państwach poważnym problemem (Al-Ghazali, Muhammad, *One Hundred Questions about Islam*, tom. 2. str. 41).

5. Powodem nałożenia kary za kradzież jest zapewnienie sprawiedliwości społecznej i zlikwidowanie ubóstwa, co powstrzymywałoby ludzi przed posunięciem się do kradzieży. Należy zauważyć że drugi Kalif, Omar Ibn Al-Chattab, zawiesił karę za kradzież na rok czasu, gdy w państwie islamskim panował głód.

W ostatnich latach panowania Omara Ibn Al-Chattaba kara za kradzież była prawnie wymierzana, co spowodowało, że złodziejstwo i napady rabunkowe były tak rzadkie, iż ludzie podróżujący z Mekki do Syrii czuli się bezpiecznie i obawiali się jedynie Wszechmogącego Boga, oraz tego, ich owce mogą zostać zaatakowane przez wilki. Była stabilność, ponieważ każdy złodziej wiedział, że zostanie ukarany i tysiąc razy się zastanowił zanim coś ukradł. Dzięki temu rzadko wymierzano karę za kradzież.

Co jest zatem lepsze, przestrzegające prawa społeczeństwo, żyjące w spokoju i bez strachu, nawet jeśli kilku przestępców zostanie ukaranych, czy społeczeństwo żyjące w strachu, podczas gdy więzienia są przepełnione przestępcami? Komu będziecie współczuć? Przestępcom, czy zwykłym obywatelom?[76]

Stereotyp 10

Skoro islam jest przeciwny bałwochwalstwu, to dlaczego muzułmanie czczą i w modlitwie wykonują pokłony w kierunku Kaby?

Żadna religia nie potępia czczenia bożków bardziej, aniżeli islam. Muzułmanie nie czczą Kaby, lecz Boga, czyli Allaha. Kiedy okrążają Kabę, nucą *La illaha illa Allah* (Nie ma bóstwa godnego czci poza Allahem – Bogiem Jedynym).

Kaba jednoczy Muzułmanów w modlitwie. Gdyby muzułmanie modlili się w dowolnym, wybranym przez siebie kierunku, panowałby chaos. Kaba daje szansę na zjednoczenie w modlitwie, gdyż wszyscy muzułmanie zwracają się ku jednemu punktowi, ku Kabie. Na całej kuli ziemskiej ludzie z różnych krajów zwracają się na północ, południe, wschód i zachód po to, by zwrócić się w kierunku Kaby. Kiedy muzułmanie sporządzili mapę kuli ziemskiej, pośrodku umieścili Mekkę; lecz gdy ludzie Zachodu przejęli władzę, środkiem stał się Greenwich. Jednak jeśli spojrzycie na mapę, Mekka nadal stanowi środek globu. Chwała Bogu!

Niektórzy oskarżają muzułmanów, że czczą bożki, ponieważ całują czarny kamień znajdujący się w Kabie. Robią to tylko dlatego, że widzieli proroka tak czyniącego. Czarny kamień nie ma żadnej mocy, aby komuś przynieść

korzyści bądź szkodę. Dawniej z dachu Kaby zwoływano muzułmanów na modlitwę. Gdyby muzułmanie byli bałwochwalcami, czy stanęliby na szczycie swego „bożka” i zwoływali ludzi na modlitwę? Czy hindusi bądź chrześcijanie stają na swych posążkach, zwołując innych do przyłączenia się do aktów czci?[77]

Rozdział Szósty

6

Z ciemności

do światłości

Moja droga do islamu

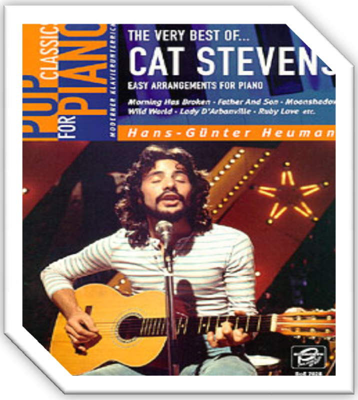
Były piosenkarz Cat Stevens

„Cat Stevens był jednym z najbardziej popularnych piosenkarzy w pierwszej połowie lat siedemdziesiątych, a kilka z jego lekkich, romantycznych i czasem tajemniczych singli trafiło do pierwszej dziesiątki list przebojów…”

The Rolling Stone Encyclopedia of Rock & Roll (Simon & Schuster, 2001)

„..Pod nazwiskiem "Cat Stevens" sprzedał ponad 60 milionów albumów na całym świecie od późnych lat sześćdziesiątych…”
wikipedia.com

Przed ***Po***

Wszystko, co powiem będzie tym, co już wiecie, będzie potwierdzeniem przesłania Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) jako danej przez Boga Religii Prawdy. Jeśli chodzi o ludzi, to zostaliśmy obdarzeni świadomością i zostały na nas nałożone obowiązki, które umieściły nas najwyżej spośród stworzeń. Człowiek został stworzony, by być Bożym namiestnikiem na ziemi; ważne jest, by zdać sobie sprawę z

obowiązku pozbycia się wszelkich iluzji i przygotowania się poprzez to życie do życia przyszłego. Nikt, kto przepuści tę szansę, nie dostanie drugiej, by powrócić tu z ponownie, gdyż jest powiedziane w Koranie, że kiedy człowiek będzie rozliczany (na Sądzie Ostatecznym, ze swoich czynów – przyp. tłum.), powie: „O Panie, odeślij nas z powrotem i daj nam drugą szansę." Bóg powie wtedy: „Gdybym was odesłał, zrobilibyście to samo."

Moje wczesne wychowanie religijne

Dorastałem w wielkim świecie show biznesu, otoczony luksusem i wygodami. Urodziłem się w rodzinie chrześcijańskiej, ale wiemy, że każde dziecko rodzi się ze swą pierwotną naturą – dopiero jego rodzice kierują go ku tej czy innej religii. W ten dorastałem jako chrześcijanin. Mówiono mi, że Bóg istnieje, ale nie ma z Nim bezpośredniego kontaktu, więc musimy się do Niego zwracać poprzez Jezusa – tak naprawdę był on traktowany jako drzwi do Boga. Akceptowałem to w mniejszym czy większym stopniu, jednak nie pojąłem tego wszystkiego.

Patrzyłem na rzeźby przedstawiające Jezusa; były to po prostu kamienie, bez żadnego życia. A kiedy mówili, że Bóg jest trzema, zastanawiałem się jeszcze bardziej, lecz nie mogłem się sprzeczać. Sam wierzyłem w to bardziej lub mniej, gdyż musiałem uszanować wiarę swoich rodziców.

Gwiazda pop-u

Stopniowo oddalałem się od religii, w której zostałem wychowany. Zacząłem tworzyć muzykę. Chciałem być wielką gwiazdą. Wszystko to widziałem w filmach i mediach zawładnęło mną i myślałem, że to robienie pieniędzy jest moim bogiem. Miałem wuja, który miał piękny samochód. Powiedziałem: „Poszczęściło mu się. Ma on dużo pieniędzy." Ludzie wokół mnie wpływali na moje myślenie, że to jest właśnie to; ten świat był ich bogiem.

Wtedy zdecydowałem, że to jest życie dla mnie; zarabianie dużych pieniędzy, „świetne życie". Teraz moimi idolami stały się gwiazdy pop-u. Zacząłem pisać piosenki, lecz głęboko w środku czułem, że jeśli zostanę bogaty, będę pomagał potrzebującym. (Jest to powiedziane w Koranie, składamy

obietnicę, ale jeśli coś dostaniemy, zatrzymujemy to dla siebie i stajemy się zachłanni).

Stałem się bardzo popularny. Byłem wciąż nastolatkiem, moje nazwisko i zdjęcia były wszechobecne w mediach. Uczynili mnie ponadprzeciętnym, więc chciałem żyć ponadprzeciętnie, a jedynym sposobem, by to osiągnąć było upajanie się (alkoholem i narkotykami).

W szpitalu

Po roku sukcesów finansowych i „światowego" życia, poważnie zachorowałem na gruźlicę i trafiłem do szpitala. Wtedy właśnie zacząłem myśleć: Co się ze mną stało? Czy jestem tylko ciałem, a moim celem życiowym jest zwykłe zadowalanie tego ciała? Zdałem sobie sprawę, że to nieszczęście było błogosławieństwem danym mi od Allaha, szansą, bym otworzył oczy i zastanowił się dlaczego byłem tam, w łóżku. Zacząłem szukać odpowiedzi na swoje pytania. W tym czasie wschodni mistycyzm cieszył się dużym zainteresowaniem. Zacząłem czytać i po raz pierwszy uświadomiłem sobie czym jest śmierć, oraz że dusza wędruje; nie zatrzymuje się. Poczułem się, jak bym podążał drogą do błogości i wielkiego spełnienia. Zacząłem medytować, nawet stałem się wegetarianinem. Wierzyłem teraz w „spokój i ideologię dzieci-kwiatów" i był to ogólny trend. Ale tym, w co szczególnie uwierzyłem był fakt, że nie byłem tylko ciałem. Ta świadomość spłynęła na mnie w szpitalu.

Pewnego dnia, kiedy spacerowałem i złapał mnie deszcz, zacząłem biec, by się schronić. Wtedy zauważyłem: „Chwileczkę, moje ciało moknie, moje ciało mówi mi, że moknę." To sprawiło, że pomyślałem o przysłowiu, że ciało jest jak osioł i musi być tresowane gdzie ma iść. Inaczej osioł powiedzie cię, tam, gdzie on chce iść.

Wtedy zdałem sobie sprawę, że posiadam wolę, dar od Boga: podążaj za wolą Boga. Byłem zafascynowany nową terminologią, jaką czerpałem z religii Wschodu. Odtąd miałem dosyć chrześcijaństwa. Zacząłem raz jeszcze tworzyć muzykę, lecz tym razem odzwierciedlała ona moje własne myśli. Pamiętam tekst jednej z moich piosenek. Było to: *„Chciałbym móc powiedzieć, chciałbym móc powiedzieć co czyni Piekło, co czyni Niebo. I czy doznaję uniesień, czy ląduję w brudnej celi, podczas gdy inni trafiają do wielkiego hotelu"* i wiedziałem, że byłem na właściwej Drodze.

Napisałem także inną piosenkę, *"The Way to Find God Out"* (*„Sposób na odnalezienie Boga”*). Stałem się jeszcze bardziej popularny w świecie muzyki. Miałem naprawdę trudny czas, ponieważ bogaciłem się i stawałem się coraz bardziej popularny, a jednocześnie szczerze poszukiwałem Prawdy. Wtedy nadszedł etap, w którym zdecydowałem, że buddyzm jest dobry i szlachetny, ale nie byłem gotowy porzucić tego świata, z którym byłem zbyt związany. Nie byłem gotowy, by zostać mnichem i odciąć się od społeczeństwa.

Próbowałem *zen* i *ching*, numerologii, tarota i astrologii. Starałem się ponownie zajrzeć do Biblii, lecz nie mogłem niczego znaleźć. W tym czasie nie wiedziałem nic o islamie. Wtedy zdarzył się cud – jak ja to postrzegałem. Mój brat odwiedził meczet w Jerozolimie i był pod wielkim wrażeniem, że z jednej strony tętni on życiem (nie jak kościoły i synagogi, które były puste), a z drugiej – panuje w nim atmosfera pokoju i spokoju.

Koran

Kiedy przyjechał do Londynu, przywiózł ze sobą tłumaczenie Koranu, które mi podarował. Nie został muzułmaninem, ale poczuł coś w tej religii i pomyślał, że ja także coś w niej odnajdę.

Kiedy otrzymałem tę księgę, przewodnictwo, które wszystko mi wyjaśniło - kim jestem; jaki jest cel życia; jaka jest i będzie rzeczywistość; oraz skąd pochodzę – zdałem sobie sprawę, że to jest prawdziwa religia; religia nie w sensie, w jakim rozumie się ją na Zachodzie, ani rodzaj odpowiedni jedynie dla podeszłego wieku. Na Zachodzie, kto chce trzymać się religii i uczynić ją jedynym sposobem na życie, postrzegany jest jako fanatyk. Ja nie byłem fanatykiem. Pogubiłem się pomiędzy ciałem a duszą. Wtedy zdałem sobie sprawę, że ciało i dusza nie są oddzielne, a żeby stać się religijnymi, nie musimy żyć w pustelni. Musimy podążać za Wolą Boga. Wtedy możemy się wznieść wyżej, niż aniołowie. Pierwszą rzeczą, jaką chciałem wtedy zrobić było zostanie muzułmaninem.

Zdałem sobie sprawę, że wszystko należy do Boga, że nie ogarnia Go sen. On wszystko stworzył. Wtedy zacząłem pozbywać się dumy, ponieważ do tej pory myślałem o tym, że jestem w tym miejscu przez swoją wielkość. Ale zdałem sobie też sprawę, że sam siebie nie stworzyłem, oraz że celem

mojego istnienia było poddanie się naukom, które zostały udoskonalone przez religię, którą znamy jako Al-Islam. Wtedy zacząłem odkrywać własną wiarę. Czułem, że jestem muzułmaninem. Czytając Koran zdałem sobie sprawę, że wszyscy prorocy wysłani przez Boga przynosili to samo przesłanie. Dlaczego więc żydzi i chrześcijanie się różnią? Teraz wiem, że żydzi nie zaakceptowali Jezusa jako Mesjasza, oraz że zmienili jego słowa. Nawet chrześcijanie źle zrozumieli słowa Boga i nazwali Jezusa synem Boga. Wszystko zaczęło układać się w sensowną całość. To jest piękno Koranu; prosi cię o zastanowienie się i wyciągnięcie wniosków i by nie czcić słońca czy księżyca, ale Tego, który wszystko stworzył. Koran prosi człowieka, by rozmyślał o słońcu, księżycu i Boskim stworzeniu ogólnie. Czy zdajecie sobie sprawę, jak bardzo słońce różni się od księżyca? Są w różnym oddaleniu od Ziemi, choć wydaje się nam, że mają ten sam rozmiar; czasem jedno zdaje się zachodzić na drugie.

Nawet kiedy astronauci udają się w przestrzeń, widzą, jak mała jest Ziemia i jak ogromny jest kosmos. Stają się bardziej religijni, ponieważ zobaczyli znaki Allaha.

Kiedy dalej czytałem Koran, mówił on o modlitwie, uprzejmości i dobroczynności. Nie byłem jeszcze muzułmaninem, ale czułem, że jedyną odpowiedzią dla mnie był Koran, że Bóg mi go zesłał, a ja zachowałem to w tajemnicy. Ale Koran mówi na różnych poziomach. Zacząłem rozumieć go na innym poziomie, kiedy przeczytałem: „Ci, którzy wierzą nie biorą niewierzących za przyjaciół, a wierzący są braćmi.” Wtedy zapragnąłem spotkać swoich muzułmańskich braci.

Konwersja

Następnie zdecydowałem się odbyć podróż do Jerozolimy (tak, jak mój brat). Tam poszedłem do meczetu i usiadłem. Pewien człowiek zapytał mnie, czego chcę. Powiedziałem mu, że jestem muzułmaninem. On zapytał mnie, jak się nazywam. Odpowiedziałem „Stevens”. Był zmieszany. Następnie przyłączyłem się do modlitwy, jednak z niezbyt wielkim powodzeniem. Wróciłem do Londynu, spotkałem siostrę o imieniu Nafisa. Powiedziałem jej, że chcę przyjąć islam, a ona skierowała mnie do meczetu New Regent. To było w roku 1977, około półtora roku po tym, jak dostałem Koran. Wtedy zdałem sobie sprawę, że muszę pozbyć się dumy i Iblisa i zwrócić się w

jednym kierunku. Tak więc w piątek, po Dżumua', podszedłem do imama i wyznałem swą wiarę. Macie przed sobą kogoś, kto zyskał sławę i fortunę. Ale przewodnictwo było tym, co mnie omijało, nie ważne jak się starałem, aż pokazano mi Koran. Wtedy zdałem sobie sprawę, że zyskałem bezpośredni kontakt z Bogiem, nie jak w chrześcijań每stwie, czy innych religiach. Jak powiedziała mi pewna Hinduska, *„Nie rozumiecie Hindusów. My wierzymy w jednego Boga; używamy tych przedmiotów (bożków) jedynie po to, by się skupić"*. To, co powiedziała oznaczało, że aby dotrzeć do Boga, człowiek musi stworzyć mu partnerów i po to są te bożki. Ale islam usuwa te wszystkie bariery. Jedyną rzeczą, jaka odróżnia wiernych od niewierzących jest salat (modlitwa). Jest to proces oczyszczenia.

W końcu chciałbym powiedzieć, że wszystko co robię, służy zadowoleniu Allaha, oraz modlę się, abyście i wy zdobyli nieco natchnienia z moich doświadczeń. Ponadto, chciałbym zaznaczyć, że nie miałem kontaktu z żadnym muzułmaninem, zanim przyjąłem islam. Najpierw przeczytałem Koran i zdałem sobie sprawę, że nie ma osób doskonałych. Islam jest doskonały, a jeśli będziemy naśladować postępowanie Świętego Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), odniesiemy sukces.

Oby Allah nas poprowadził drogą ummy Muhammada ﷺ . Amin! **-- *Yusuf Islam (wcześniej Cat Stevens)***[78]

Podsumowanie

Nie ma przymusu, by ktoś zaakceptował PRAWDĘ, ale z pewnością wstydem jest, jeśli jakiś mężczyzna czy kobieta nie jest nawet zainteresowany/zainteresowana ustaleniem PRAWDY![79]

W tej książce zamieszczone są rzeczy ważniejsze niż cokolwiek innego w waszym życiu. Być może wykazujecie brak zainteresowania rozważeniem ważności tego tematu, bądź nigdy wcześniej o tym nie pomyśleliście. Jednak bądźcie pewni, że poznanie Allaha, który was stworzył, jest ważniejsze i pilniejsze niż cokolwiek innego.

Pomyślcie o tym, czym Allah was obdarzył: żyjecie w świecie subtelnie zaplanowanym, co do najmniejszego szczegółu i stworzonym specjalnie dla was. Nie macie udziału w tym procesie. Pewnego dnia otworzyliście oczy i znaleźliście się wśród niezliczonych błogosławieństw. Potraficie widzieć, słyszeć, czuć…

Jest tak dlatego, że Allah chciał was takimi. Mówi On w Koranie:

{Bóg wyprowadził was z łona waszych matek. Wy nie widzieliście niczego. On dał wam słuch, wzrok i serca. Być może, będziecie wdzięczni}. [16. 78]

Tak jak jest powiedziane w tym wersecie, to Allah, nikt inny, dał wam wszystko, co macie i to On stworzył wszechświat, w którym żyjecie. Dlatego poddajcie się całkowicie Allahowi i bądźcie Mu wdzięczni za wszystkie Jego błogosławieństwa, jakimi was obdarzył, zdobywając dzięki temu wieczną nagrodę.[80]

Wiemy wszyscy, że śmierć jest ostatecznym przeznaczeniem każdej żywej istoty, a zasadnicze pytanie brzmi: co dzieje się po śmierci? Muzułmanie, jak wszyscy wierzący w Księgi, wierzą w Zmartwychwstanie po śmierci i nagrodę bądź karę w życiu wiecznym, bądź to w Ogrodach Raju, bądź w palącym ogniu w Piekle. Jeśli chodzi o tych, którzy szczerze przyjmują islam jako sposób życia, oni z pewnością wybrali bezpieczną ścieżkę, prowadzącą do szczęścia i błogości po śmierci. Jeśli chodzi o tych, którzy czynią zło na tym świecie, niesprawiedliwie krzywdząc niewinnych ludzi, będą oni ukarani za to, co uczynili tym niewinnym ludziom. Jednak jeśli ktoś popełni jakikolwiek akt nieposłuszeństwa przeciw Przykazaniom Wszechmogącego Allaha, wszystko zależy od Woli i Łaski Allaha. Jeśli zapragnie On poddać złoczyńcę mękom, ze względu na Swą sprawiedliwość, nikt nie wstawi się za tą osobą, chyba że Allah pozwoli. A jeśli Allah zapragnie wybaczyć takiemu złoczyńcy, zrobi to ze względu na Swoją Łaskę i Szczodrość.

Jeśli chodzi o tych, którzy odchodzą od islamu, bądź odwracają się do niego plecami i umierają jako niemuzułmanie, wierzymy, że tacy ludzie pozostaną na zawsze w Ogniu Piekielnym.

Dlatego zachęcamy każdego rozsądnego, myślącego człowieka, by dążył do prawdziwego zbawienia dla swej duszy poprzez poprawne czyny, w oparciu o Łaskę Miłosiernego Allaha. Zachęcamy każdą osobę, by poszukiwała Właściwej i Prostej Drogi, prowadzącej do Raju; to Droga Allaha; Droga islamu; całkowite poddanie się Allahowi. Jest to Droga, która prowadzi do wiecznego szczęścia. Wszechmogący Allah mówi o tych wrogach, którzy prowadzą fałszywą propagandę przeciwko islamowi:

{Oni chcą zgasić światło Boga swoimi ustami; lecz Bóg dopełni Swoje światło, chociaż by to było nienawistne dla niewiernych} ***[61:8]***

Wysłannik Allaha (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powiedział:

„Na Tego, w którego Ręku jest dusza Muhammada! Nie ma człowieka w tym narodzie, nie ma żyda ani chrześcijanina, który

usłyszy o mnie i umrze nie wierząc w to, z czym zostałem posłany, aby nie należał do mieszkańców Ognia.” (Muslim)[81]

Na koniec podsumujemy tę książkę stwierdzeniami dwojga ludzi, którzy przyjęli islam:

F. Filweas [82] **stwierdza:**

„Zachód doznaje wielkiej pustki duchowej, której żadne zasady wiary nie mogą wypełnić i spowodować szczęścia. Mimo zamożności, tak zwanej dobrej koniunktury i zaspokajania potrzeb fizycznych przez ludzi, człowiek Zachodu wciąż ma poczucie bezwartościowości swojego życia. Zastanawia się: Po co żyję? Dokąd zmierzam? Dlaczego? Jak dotąd nikt taki nie uzyskał satysfakcjonującej odpowiedzi. Niestety, nie wpadł on na pomysł, że lekarstwem jest właściwa religia, co do której ma tylko wątpliwości i błędne przekonania. Jednak promienie światła zaczęły się przebijać i zaczął nastawać świt wśród grupek mieszkańców Zachodu, nawet jeśli wśród niewielu, zaczęli oni przechodzić na islam, a człowiek Zachodu ujrzał na własne oczy mężczyzn i kobiety stosujących się do islamu i żyjących zgodnie z jego naukami. Każdego dnia jacyś ludzie przyjmują tę prawdziwą religię, a to dopiero początek...”

Deborah Potter[83] **stwierdza:**

„Islam, który jest Prawem Boga, jest widoczny w otaczającej nas naturze. Góry, oceany, planety i gwiazdy poruszające się po orbitach z rozkazu Allaha. Są one w stanie poddania się rozkazowi Allaha, ich Stwórcy, tak jak postacie w historyjce, a do Allaha należy najlepszy wzór. Nie mówią one, ani nie działają inaczej, jak zadecydował dla nich autor. W ten sposób każdy atom we wszechświecie, nawet przedmioty nieożywione, także są w stanie poddania. Jednak ludzie są wyjątkiem od tej reguły, gdyż Allah obdarzył ich wolnym wyborem. Mają oni dwa wyjścia – poddać się nakazom Allaha, lub wytyczyć swoje własne prawa i religię jaką sobie życzy. Niestety, najczęściej wybiera tę drugą opcję. Ludzie w Europie i Ameryce masowo przechodzą na islam, ponieważ są spragnieni spokoju umysłu i bezpieczeństwa duchowego. Nawet wielu chrześcijańskich orientalistów i kaznodziei, którzy pierwotnie starali się zniszczyć islam i uwydatnić jego rzekome niedociągnięcia, zostało muzułmanami. A to dlatego, że dowody na prawdę są wyraźne; nie ma sposobu, aby je obalić.”[84]

PRZYPISY

1 Standardowe słowo arabskie oznaczające Boga. Pochodzi od słowa ilah, a nazywane jest tak wszystko, co jest czczone; tylko jedyny prawdziwy czczony Bóg jest nazywany Allah. Muzułmanie wolą nazywać Allaha jego imieniem, jakie objawił On w Cudownym Koranie. Arabskie słowo „Allah" jest jedyne i niepowtarzalne. Nie ma drugiego takiego słowa. Dla przykładu, słowo „Bóg" było i jest odmieniane na wiele sposobów. Na przykład:

a. bogowie: Nie ma liczby mnogiej od słowa Allah.
b. bogini: Allah nie ma płci.
c. Bóg Ojciec: W islamie nie ma kogoś takiego jak „Bóg Ojciec".
d. Matka Boska: Także nie ma kogoś takiego w islamie.
Allah jest słowem unikalnym; dlatego muzułmanie wolą nazywać Boga Allahem. Ale czasem, mówiąc do niemuzułmanów, musimy zamiennie używać mniej właściwego słowa Bóg.

2 Ten znaczek to arabskie słowa, które oznaczają „Pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim".

3 Nieco zredagowany wykład *Jaki jest cel życia* (tyt. oryg. *What is the purpose of life)*. Shejch Khalid Yaseen wygłosił ten wykład w Arabii Saudyjskiej w 1994 r., na skutek czego 43 osoby przyjęły tamtej nocy islam.

4 Źródło: missionislam.com

5 *Islam Is...* Pete Seda.

6 Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.

7 Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.

8 *Islam is...* Pete Seda.

9 Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.

[10] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[11] *Question answered*, Nabil Haroun , www.readingislam.com.
[12] Autor Shaykh Salman al-`Awdah.
[13] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[14] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[15] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[16] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[17] *Islam is...* Pete Seda.
[18] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[19] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[20] Hadisy - mowy Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).
[21] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips.
[22] *Muhammad, the messenger of Allah*, Abdurrahman al-Sheha.
[23] *The Bible, the Qur'an & Science*, Dr. Maurice Bucaille, American Trust Publications.
[24] *Moses and Pharaoh: The Hebrews in Egypt*, Dr. Maurice Bucaille, NTT Mediascope Inc., Japonia, 1994
[25] tzn., nad jego znaczeniem i obiektywnością.
[26] *History of the Byzantine State*, Ostrogorsky, str. 95.
[27] *History of the Byzantine State*, Ostrogorsky, str. 100-101, oraz *History of Persia*, Sykes, tom 1, str. 483-484. Zobacz także *The New Encyclopaedia Britannica*, Micropaedia tom. 4, str. 1036.
[28] *A Brief illustrated guide to understanding Islam.*
[29] Abu Lahab (wuj Proroka), który był wrogiem islamu.
[30] Umieszczała ciernie na drodze Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) i zniesławiała go. Słowa „drewno opałowe" Arabowie używali jako aluzji, by kogoś zniesławić i oczernić.
[31] *A Brief illustrated guide to understanding Islam.*
[32] Więcej dowodów naukowych (po angielsku – przyp. tłum.) na stronie internetowej www.thisistruth.org
[33] *The Developing Human*, Moore i Persaud, wyd. V, str. 8.
[34] *Human Development as Described in the Quran and Sunnah*, Moore i inni, str. 36.
[35] *Human Development as Described in the Quran and Sunnah*, Moore i inni, str. 37-38.

[36] *The Developing Human*, Moore i Persaud, wyd. V, str. 65.
[37] *The Developing Human*, Moore i Persaud, wyd. V, str. 8.
[38] *The Developing Human*, Moore i Persaud, wyd. V, str. 9.
[39] Komentarz pochodzi z kasety video *Oto jest prawda* (tyt. oryg. *This is the Truth).*
[40] *Oto jest prawda* (tyt. oryg. *This is the Truth*, kaseta video).
[41] *Oto jest prawda* (tyt. oryg. *This is the Truth*, kaseta video).
[42] *Earth*, Press i Siever, str. 435. Zobacz także *Earth Science*, Tarbuck i Lutgens, str. 157.
[43] *The Geological Concept of Mountains in the Quran*, El-Naggar, str. 5.
[44] *The Geological Concept of Mountains in the Quran*, str. 5.
[45] *The Geological Concept of Mountains in the Quran*, str. 44-45.
[46] *The Geological Concept of Mountains in the Quran*, str. 5.
[47] *Oceans*, Elder i Pernetta, str. 27.
[48] *Oceanography*, Gross, str. 205.
[49] *Oceanography*, Gross, str. 205.
[50] *The First Three Minutes, a Modern View of the Origin of the Universe*, Weinberg, str. 94-105.
[51] Komentarz wzięty z kasety video zatytułowanej „Oto jest prawda" (tyt. oryg. *This is the Truth).*
[52] *Oto jest prawda* (tyt. oryg. *This is the Truth*, kaseta video).
[53] *A Brief illustrated guide to understanding Islam*
[54] *Qur'an and modern Science*
[55] *What do they say about Qur'an* autorstwa Wamy
[56] Komentarz wzięty z kasety video zatytułowanej „Oto jest prawda" (tyt. oryg. *This is the Truth).*
[57] Komentarz wzięty z kasety video zatytułowanej „Oto jest prawda" (tyt. oryg. *This is the Truth).*
[58] Zebrane z książek i kaset Dr. Abu Ameenah Bilal Philips
[59] *Muslim Christian Dialogue*, H. M. Baagil, M.D.
[60] *Muhammad in the Bible* , Dr. Jamal Badawi
[61] Podsumowanie wykładu wygłoszonego przez Dr. Zakir Naik z Bombaju, Indie, 26 listopada 1999 r.
[62] Podsumowanie *Most Common Questions Asked By Non-Muslims*, Dr Zakir Naik.

[63] Podsumowanie wykładu wygłoszonego przez Dr Zakir Naik z Bombaju, Indie, 26 listopada 1999 r.
[64] *Daniel Masters, Isma'il Kaka i AbdurRahman R. Squires.*
[65] Co islam mówi o terroryzmie? 877- Broszura WHY-ISLAM.
[66] Podsumowanie wykładu wygłoszonego przez Dr. Zakir Naik z Bombaju, Indie, 26 listopada 1999 r.
[67] *Ten Misconceptions About Islam* ze strony usc.edu/dept/MSA
[68] Wstęp do angielskiego tłumaczenia znaczenia Świętego Koranu według przekładu Saheeh International and Edited by The Message International – USA.
[69] *Misconceptions about Islam*, autor Dr. Zakir Naik.
[70] *Islamic Facts Refuting Allegations against Islam,* autor Mahmoud Hamdy Zakzouk.
[71] To Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) proszono o rękę, a nie odwrotnie...
[72] Ta Zajnab była znana jako ‘Umm al-Masakin’, co znaczy ‘matka biednych i bezbronnych’.
[73] Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) uwolnił także Zajda, który był jego niewolnikiem.
[74] Islamweb.net
[75] *Misconceptions about Islam,* autor Dr. Zakir Naik.
[76] *Islamic Facts Refuting Allegations against Islam*, autor Mahmoud Hamdy Zakzouk.
[77] Podsumowanie z tego wykładu wygłoszone przez dr Zakira Naik w Bombaju, Indie, 26 listopada 1999 r.
[78] The Institute of Islamic Information and Education (III&E).
[79] *A Call to the Real Salvation,* autor Soliman H. Albuthi.
[80] *Allah Is Known Through Reason*, autor Harun Yahia.
[81] *Islam is The Religion of Peace,* autor Abdurrahman al-Sheha.
[82] Brytyjski oficer marynarki, brał udział w Pierwszej i Drugiej Wojnie Światowej. Dorastał w środowisku chrześcijańskim, kultura ta głęboko się w nim zakorzeniła. Mimo to przyjął on islam po tym, jak natknął się na Szlachetny Koran i różnorodną literaturę islamską w roku 1934. Cytat pochodzi z książki „Co mówią o islamie” (tyt. oryg. “What they say about Islam”), autor Imad-ud-Deen Khaleel .

[83] Urodzona w 1954 r. w Traverse, Michigan, ukończyła studia na Universytecie w Michigan, na wydziale dziennikarskim. Cytat z książki „Co mówią o islamie" (tyt. oryg. "What they say about Islam").
[84] *The Message of Islam,* autor Abdurrahman al-Sheha.